

INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

ZESPÓŁ SZKÓŁ TECHNICZNYCH

39-300 MIELEC

UL. JAGIELLOŃCZYKA 3

Podstawa prawna opracowania:

§6 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. z 2010 r. Nr 109, poz. 719).

Opracował:

Firma SKOKPESN
Inspektor Doradcy Przeciwpożarowej
Arkadiusz Galkowski
tel. 22 475 728, biuro 17 583 30 10

Zatwierdzam do użytku służbowego:

DYREKTOR
Zespołu Szkół Technicznych
ul. Kazimierza Jagiellończyka 3
mgr Arkadiusz Galkowski

ZESPÓŁ SZKÓŁ TECHNICZNYCH
39-300 Mielec
ul. Kazimierza Jagiellończyka 3
tel. (017) 7881310, fax (017) 7881607
REGON 000037144, NIP 817-10-93-018

Wydanie – 17 kwietnia 2020

Spis treści dokumentu

WSTĘP

- I. Warunki ochrony przeciwpożarowej, wynikające z przeznaczenia, sposobu użytkowania, prowadzonego procesu technologicznego, magazynowania (składowania) i warunków technicznych obiektu, w tym zagrożenia wybuchem.
- II. Określenie wyposażenia w wymagane urządzenia przeciwpożarowe i gaśnice oraz sposoby poddawania ich przeglądom technicznym i czynnościom konserwacyjnym.
- III. Sposoby postępowania na wypadek pożaru i innego zagrożenia.
- IV. Sposoby wykonywania prac niebezpiecznych pod względem pożarowym.
- V. Warunki i organizację ewakuacji ludzi oraz praktyczne sposoby ich sprawdzania.
- VI. Sposoby zapoznania użytkowników obiektu, w tym zatrudnionych pracowników, z przepisami przeciwpożarowymi oraz treścią przedmiotowej instrukcji.
- VII. Zadania i obowiązki w zakresie ochrony przeciwpożarowej dla osób będących ich stałymi użytkownikami.
- VIII. Uwagi końcowe.
- IX. Załączniki

WSTĘP

Zgodnie z ustawą o ochronie przeciwpożarowej osoba fizyczna, osoba prawna, organizacja lub instytucja korzystające ze środowiska, budynku, obiektu lub terenu są obowiązane zabezpieczyć je przed zagrożeniem pożarowym lub innym miejscowym zagrożeniem.

Właściciel, zarządca lub użytkownik budynku, obiektu lub terenu, zapewniając jego ochronę przeciwpożarową, obowiązany jest w szczególności:

- 1) przestrzegać przeciwpożarowych wymagań techniczno-budowlanych, instalacyjnych i technologicznych,
- 2) wyposażać budynek, obiekt budowlany lub teren w wymagane urządzenia przeciwpożarowe gaśnice,
- 3) zapewnić konserwację oraz naprawy urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic w sposób gwarantujący ich sprawne i niezawodne funkcjonowanie,
- 4) zapewnić osobom przebywającym w budynku, obiekcie budowlanym lub na terenie, bezpieczeństwo i możliwość ewakuacji,
- 5) przygotować budynek, obiekt budowlany lub teren do prowadzenia akcji ratowniczej,
- 6) zaznajomić pracowników z przepisami przeciwpożarowymi,
- 7) ustalić sposoby postępowania na wypadek powstania pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia.

2. Czynności z zakresu ochrony przeciwpożarowej mogą wykonywać osoby posiadające odpowiednie kwalifikacje ¹, określone w Ustawie o ochronie przeciwpożarowej.

Celem dodatkowym niniejszego opracowania jest ustalenie algorytmów postępowania na wypadek powstania pożaru, wybuchu lub innego miejscowego zagrożenia co stanowi wypełnienie obowiązku wynikającego z art. 4 pkt 7 Ustawy o ochronie przeciwpożarowej.

Odpowiedzialność za realizację obowiązków z zakresu ochrony przeciwpożarowej stosownie do obowiązków i zadań powierzonych w odniesieniu do budynku, obiektu budowlanego lub terenu, przejmuje – w całości lub w części – ich zarządca lub użytkownik, na podstawie zawartej umowy cywilnoprawnej ustanawiającej zarząd lub użytkowanie. W przypadku gdy umowa taka nie została zawarta, odpowiedzialność za realizację obowiązków z zakresu ochrony przeciwpożarowej spoczywa na faktycznie władającym budynkiem, obiektem budowlanym lub terenem.

Ilećroć w opracowaniu jest mowa o:

- **bezpieczeństwie pożarowym** – rozumie się przez to stan eliminujący zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi uzyskiwany przez funkcjonowanie systemu norm prawnych i technicznych środków zabezpieczenia przeciwpożarowego oraz prowadzonych działań zapobiegawczych przed pożarem,
- **substancji palnej** – substancja w postaci gazu, pary, cieczy, ciała stałego lub ich mieszaniny, zdolna wchodzić w egzotermiczną reakcję z powietrzem po zapaleniu;
- **materiałach niebezpiecznych pożarowo** - rozumie się przez to następujące materiały niebezpieczne:
 - a) gazy palne,

¹ co najmniej wykształcenie średnie i ukończone szkolenie inspektorów ochrony przeciwpożarowej lub mieć tytuł zawodowy technika pożarnictwa lub uzyskać uznanie kwalifikacji do wykonywania zawodu technika pożarnictwa w toku postępowania o uznanie nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej.

- b) ciecze palne o temperaturze zapłonu poniżej 328,15 K (55°C),
- c) materiały wytwarzające w zetknięciu z wodą gazy palne,
- d) materiały zapalające się samorzutnie na powietrzu,
- e) materiały wybuchowe i wyroby pirotechniczne,
- f) materiały ulegające samorzutnemu rozkładowi lub polimeryzacji,
- g) materiały mające skłonności do samozapalenia,
- h) materiały inne niż wymienione w lit. a-g, jeśli sposób ich składowania, przetwarzania lub innego wykorzystania może spowodować powstanie pożaru;
- **strefie pożarowej składowiska** - należy przez to rozumieć powierzchnię składowiska oddzieloną od budynków, innych obiektów budowlanych i składowisk, w sposób określony dla budynków w przepisach rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75, poz. 690, z późn. zm.), zwanych dalej "przepisami techniczno-budowlanymi";
- **zagrożeniu wybuchem** - należy przez to rozumieć możliwość tworzenia przez palne gazy, pary palnych cieczy, pyły lub włókna palnych ciał stałych, w różnych warunkach, mieszanin z powietrzem, które pod wpływem czynnika inicjującego zapłon wybuchają, czyli ulegają gwałtownemu spalaniu połączonemu ze wzrostem ciśnienia.
- **strefie zagrożenia wybuchem** - należy przez to rozumieć przestrzeń, w której może występować mieszanina wybuchowa substancji palnych z powietrzem lub innymi gazami utleniającymi, o stężeniu zawartym między dolną i górną granicą wybuchowości
- **technicznych środkach zabezpieczenia przeciwpożarowego** - należy przez to rozumieć urządzenia, sprzęt, instalacje i rozwiązania budowlane służące zapobieganiu powstawaniu i rozprzestrzenianiu się pożarów;
- **użytkowanie zgodnie z przeznaczeniem** – użycie urządzeń, systemów ochronnych i urządzeń zabezpieczających odpowiednio do grup i kategorii urządzeń jak również do wszystkich wskazówek dostarczonych przez producenta i wymaganych dla zapewnienia bezpiecznego funkcjonowania urządzeń, systemów ochronnych i urządzeń zabezpieczających;
- **terenie przyległym** - należy przez to rozumieć pas terenu wokół obiektu, o szerokości równej minimalnej dopuszczalnej odległości od innych obiektów z uwagi na wymagania bezpieczeństwa pożarowego określone w przepisach techniczno-budowlanych;
- **urządzeniach przeciwpożarowych** - należy przez to rozumieć urządzenia (stałe lub półstałe, uruchamiane ręcznie lub samoczynnie) służące do zapobiegania powstaniu, wykrywania, zwalczania pożaru lub ograniczania jego skutków, a w szczególności: stałe i półstałe urządzenia gaśnicze i zabezpieczające, urządzenia inertyzujące, urządzenia wchodzące w skład dźwiękowego systemu ostrzegawczego i systemu sygnalizacji pożarowej, w tym urządzenia sygnalizacyjno-alarmowe, urządzenia odbiorcze alarmów pożarowych i urządzenia odbiorcze sygnałów uszkodzeniowych, instalacje oświetlenia ewakuacyjnego, hydranty wewnętrzne i zawory hydrantowe, hydranty zewnętrzne, pompy w pompowniach przeciwpożarowych, przeciwpożarowe kłapy odcinające, urządzenia oddymiające, urządzenia zabezpieczające przed powstaniem wybuchu i ograniczające jego skutki, kurtyny dymowe oraz drzwi, bramy przeciwpożarowe i inne zamknięcia przeciwpożarowe, jeżeli są wyposażone w systemy sterowania, przeciwpożarowe wyłączniki prądu oraz dźwigi dla ekip ratowniczych;
- **zabezpieczeniu przed zadymieniem dróg ewakuacyjnych** - należy przez to rozumieć zabezpieczenie przed utrzymywaniem się na drogach ewakuacyjnych dymu w ilości, która ze względu na ograniczenie widoczności, toksyczność lub temperaturę uniemożliwiałaby bezpieczną ewakuację;

- **zaworze hydrantowym** - rozumie się przez to ręczny zawór odcinający umieszczony na instalacji wodociągowej przeciwpożarowej, wyposażony w nasadę 52 lub 25 umożliwiającą podłączenie węży pożarniczych;
- **budynku użyteczności publicznej** - rozumie się przez to budynek przeznaczony dla administracji publicznej, wymiaru sprawiedliwości, kultury, kultu religijnego, oświaty, szkolnictwa wyższego, nauki, opieki zdrowotnej, opieki społecznej i socjalnej, obsługi bankowej, handlu, gastronomii, usług, turystyki, sportu, obsługi pasażerów w transporcie kolejowym, drogowym, lotniczym lub wodnym, poczty lub telekomunikacji oraz inny ogólnodostępny budynek przeznaczony do wykonywania podobnych funkcji; za budynek użyteczności publicznej uznaje się także budynek biurowy i socjalny
- **strefach pożarowych** - należy przez to rozumieć budynek albo jego część oddzieloną od innych budynków lub innych części budynku elementami oddzielenia przeciwpożarowego, bądź też pasami wolnego terenu o szerokości nie mniejszej niż dopuszczalne odległości od innych budynków, które określone zostały w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie.
- **podziale budynków** oraz ich części, stanowiących odrębne strefy pożarowe z uwagi na przeznaczenie i sposób użytkowania, to budynki dzieli się na:
 1. mieszkalne, zamieszkania zbiorowego i użyteczności publicznej charakteryzowane kategorią zagrożenia ludzi, określane dalej jako ZL,
 2. produkcyjne i magazynowe, określane dalej jako PM,
 3. inwentarskie, określane jako IN,
- **pracach niebezpiecznych pod względem pożarowym** - należy przez to rozumieć prace remontowo-budowlane związane z użyciem otwartego ognia, cięciem z wytwarzaniem iskier mechanicznych i spawaniem, prowadzone wewnątrz lub na dachach obiektów, na przyległych do nich terenach oraz placach składowych, a także prace remontowo-budowlane wykonywane w strefach zagrożonych wybuchem;
- **przeciwpożarowym wyłączniku prądu** – rozumie się przez to wyłącznik odcinający dopływ prądu do wszystkich obwodów zasilających instalacje i urządzenia, za wyjątkiem tych, których funkcjonowanie jest niezbędne podczas pożaru,
- **sprzęcie i urządzeniach ratowniczych** – rozumie się przez to przedmioty, narzędzia, maszyny i urządzenia związane na stałe z budynkiem, obiektem lub terenem, uruchamiane lub wykorzystywane do ratowania ludzi i mienia w warunkach pożaru, klęski żywiołowej oraz innego miejscowego zagrożenia.

ROZDZIAŁ I

Warunki ochrony przeciwpożarowej, wynikające z przeznaczenia, sposobu użytkowania, prowadzonego procesu technologicznego, magazynowania (składowania) i warunków technicznych obiektu, w tym zagrożenia wybuchem.

CHARAKTERYSTYKA POŻAROWA OBIEKTU.

Zespół Szkół Technicznych zlokalizowany jest w południowej części miasta Mielca położony przy głównej ulicy przelotowej na trasie Tarnobrzeg-Rzeszów. System konstrukcyjny mieszany – w części tradycyjny murowany, w części żelbetowy wylewany na mokro, w części stalowy. Ściany nad ziemią murowane, w części z rdzeniami żelbetowymi. Stropy ceramiczne, gęsto-żebrowane. Dachy płaskie z attykami. Dostęp na dach drabiną stalową z obręczami. Stropodachy na stropach żelbetowych pograżone z odwodnieniem wewnętrznym. Stropodach nad salą sportową konstrukcji stalowej – na dźwigarach stalowych poszycie z blachy trapezowej. Dźwigary dachowe sali widowiskowej stalowe, drabina na dach z kształtowników stalowych.

Na terenie ZST znajduje się budynek Szkoły podzielony na cztery segmenty oraz pawilon sportowy:

- część dydaktyczno-administracyjną (segment A, B, C, D),
- część gastronomiczną – kuchnia z zapleczem i jadalnią (segment B i D),
- pawilon sportowy
- aula szkolna

Charakterystyka Obiektu Szkoły

Wyszczególnienie pomieszczeń:

- ilość kondygnacji:
 - a) w budynku A - 3
 - b) w budynku B - 2
 - c) w budynku C - 4
 - d) w budynku D - 2
 - e) pawilon sportowy - 1
- ilość pomieszczeń dydaktycznych:
 - sal lekcyjnych (w tym pracowni praktycznej nauki zawodu) - 60
 - sal gimnastycznych - 3
 - bibliotek - 1
- ilość pomieszczeń usługowych:
 - pokój dyrektora - 1
 - pokój w-ce dyrektora - 3
 - pokój nauczycielski - 3
 - sekretariat - 3
 - księgowość - 3
 - kadry - 1
 - administracyjno-usługowe - 2
- ilość pomieszczeń socjalno-bytowych
 - kuchni - 2
 - kotłowni - 1
 - wc - 29

Ponadto w istniejącym budynku szkoły jako uzupełnienie programu edukacyjnego umieszczone są pracownie kształcenia ustawicznego – pracownie szkolne zostały przystosowane i wyposażone jako pracownie do nauki zawodu.

Obiekt wyposażony jest w następujące instalacje:

- Instalacja c.o. z grzejnikami tradycyjnymi,
- Ogrzewanie nadmuchem,
- Instalacja wodociągowa (woda zimna i ciepła),
- Instalacja wody ppoż. z hydrantami wewnętrznymi HP 25,
- Instalacja kanalizacji sanitarnej,
- Instalacja kanalizacji technologicznej z separatorem,
- Instalacja kanalizacji deszczowej,
- Instalacja gazu,
- Instalacja wentylacji grawitacyjnej ze wspomaganiem,
- Instalacja wentylacji mechanicznej,
- Instalacja klimatyzacji,
- Instalacja elektryczna oświetlenia podstawowego oprawami świetlówkowymi i oświetlenia ewakuacyjno-awaryjnego oraz gniazd wtyczkowych,
- Instalacja elektryczna siły i sterowania,
- Instalacje słaboprądowe – okablowanie strukturalne,
- Instalacja odgromowa i ochrony przepięciowej,
- Instalacja sygnalizacji pożaru.

Obiekt i urządzenia z nim związane zostały wykonane w sposób zapewniający w czasie pożaru:

- Nośność konstrukcji przez czas zgodny z wymaganiami – od 15 do 60 min.,
- Ograniczenie rozprzestrzeniania się ognia i dymu w obiekcie poprzez zastosowanie materiałów trudno zapalnych i nierozprzestrzeniających ognia, podział korytarzy na odcinki nie dłuższe niż 50 m,
- Ograniczenie rozprzestrzeniania się pożaru na sąsiednie budynki poprzez zachowanie wymaganych odległości między budynkami, zastosowanie materiałów trudno zapalnych i nierozprzestrzeniających ognia,
- Możliwość szybkiej ewakuacji przez pomieszczenia i drogami ewakuacyjnymi na zewnątrz obiektu,
- Dojazd pożarowy do obiektu,
- Zaopatrzenie wodne do gaszenia pożaru

Obiekt posiada następujące cechy istotne z punktu widzenia ochrony przeciwpożarowej:

1. Powierzchnia, wysokość, liczba kondygnacji:

Szkoła jest budynkiem posiadającym w części jedną a w części dwie i trzy kondygnacje nadziemne i jedną podpiwniczoną (przejście do pawilonu sportowego). Obiekt zaliczono do grupy budynków średniowysokich (SW) - wysokość od poziomu terenu do ocieplonego stropu ostatniej kondygnacji wynosi 12,96 m.

Podstawowe dane charakteryzujące budynek:

SEGMENT A:

- powierzchnia zabudowy	- 1351,40 m ²
- powierzchnia użytkowa	- 3255,45 m ²
- kubatura	- 14232,05m ³
- ilość kondygnacji	1-3

SEGMENT B:

- powierzchnia zabudowy	- 1906,12 m ²
- powierzchnia użytkowa	- 2662,95 m ²
- kubatura	- 12440,53m ³
- ilość kondygnacji	1-2

SEGMENT C:

- powierzchnia zabudowy	- 1675,41 m ²
- powierzchnia użytkowa	- 4680,15 m ²
- kubatura	- 20018,44m ³
- ilość kondygnacji	1-4

SEGMENT D:

- powierzchnia zabudowy	- 1869,62 m ²
- powierzchnia użytkowa	- 1979,38 m ²
- kubatura	- 11785,53m ³
- ilość kondygnacji	1-2

PAWILON SPORTOWY:

- powierzchnia zabudowy	- 1269,71 m ²
- powierzchnia użytkowa	- 1567,15 m ²
- kubatura	- 10970,44m ³
- ilość kondygnacji	1

OGÓŁEM:

- powierzchnia zabudowy	- 8072,26 m ² ,
- powierzchnia użytkowa	- 14145,08 m ² ,
- kubatura	- 69446,99 m ³ ,
- wysokość	- 12,96 m,
- grupa wysokości	- średniowysoki (SW),
- liczba kondygnacji	- 4 nadziemne i 1 podpiwniczenie

2.2. Odległość do obiektów sąsiednich:

Obiekt zlokalizowany jest w odległości:

- ok. 20 m od Pawilonu Sportowego do Centrum Handlowego,
- ok. 70 m od budynku szkoły (Segment B i C) do Centrum handlowego,
- ok. 150 m od budynku szkoły (Segment A) do Szpitala Powiatowego,
- ok. 50 m od budynku szkoły (Segment A , B , C i D) do budynków mieszkalnych od strony północno-wschodniej.

2.3. Charakterystyka obiektu oraz parametry pożarowe występujących substancji palnych.

Budynek jedno-, dwu-, trzy- i cztero-kondygnacyjny, nie podpiwniczony (tylko połączenie budynku szkoły z pawilonem sportowym usytuowany poniżej terenu) .

Budynek wykonany w technologii mieszanej – w części jako szkielet żelbetowy (słupy i belki żelbetowe) ze ścianami murowanymi i stropami żelbetowymi, w części tradycyjnej murowanej.

Pozostałe segmenty – ściany konstrukcyjne murowane, słupy, belki i podciągi żelbetowe, przekrycie – stropy gęsto-żebrowane, stropodachy niewentylowane, wykonane na konstrukcji stropów.

Klatki schodowe żelbetowe, wylewane na mokro.

Fundamenty żelbetowe, wylewane na mokro.

2.4. Wielkość gęstości obciążenia ogniowego.

Nie określa się.

2.5. Kategoria zagrożenia ludzi, przewidywana liczba osób w poszczególnych pomieszczeniach.

Ze względu na przeznaczenie i sposób użytkowania poszczególnych części obiektu, budynek zalicza się do kategorii ZL III.

W budynku będą występować pomieszczenia przeznaczone do jednoczesnego przebywania ponad 50 osób niebędących ich stałymi użytkownikami (sala sportowa /200 osób/, jadalnia /100 osób/ i aula /200 osób/).

2.6. Ocena zagrożenia wybuchem pomieszczeń oraz przestrzeni zewnętrznych.

W budynku ośrodka nie występują pomieszczenia i strefy zagrożone wybuchem.

2.7. Podział obiektu na strefy pożarowe.

Budynek ZST stanowi jedną strefę pożarową ZL o powierzchni użytkowej 14145,08 m².

Dziedzińce wewnętrzne otwarte, nie wliczają się do powierzchni strefy.

2.8. Klasa odporności pożarowej budynku oraz odporność ogniowa i stopień rozprzestrzeniania ognia elementów budowlanych.

Budynek ośrodka wybudowany jest w klasie C odporności pożarowej, z elementów nierozprzestrzeniających ognia. Klasa odporności ogniowej poszczególnych elementów budynku wynosi:

- główna konstrukcja nośna – R60,
- stropy – REI60,
- konstrukcja dachu – R15,
- przekrycie dachu – RE15,
- ściany wewnętrzne – EI15,
- ściany zewnętrzne – EI30.

W zakresie wystroju wewnątrz użyto wyłącznie:

- materiałów, których produkty rozkładu termicznego nie są bardzo toksyczne i nie silnie dymiące,
- wykładzin podłogowych i okładzin ściennych oraz stałych elementów co najmniej trudno zapalnych,
- sufitów podwieszonych i okładzin sufitowych, co najmniej niezapalnych, nie kapiących i nie odpadających pod wpływem ognia.
- na drogach ewakuacyjnych zastosowano mat. trudno zapalne, na korytarzach z mat. niezapalnych, niekapiących i nieodpadających pod wpływem ognia.

Stalowa konstrukcja dachu zabezpieczona ppoż. poprzez malowanie farbami pęczniejącymi.

Korytarze powinny być podzielone na odcinki nie dłuższe niż 50 m drzwiami dymoszczelnymi.

2.9. Warunki ewakuacji.

W zakresie ewakuacji spełniono następujące warunki:

- * drzwi ewakuacyjne z budynku otwierają się na zewnątrz,
- * wyjścia z pomieszczeń na drogi ewakuacyjne zamykane są drzwiami,
- * drzwi wewnętrzne, z wyjątkiem drzwi do pomieszczeń technicznych i gospodarczych, mają szerokość co najmniej 0,9 m i wysokość 2 m w świetle ościeżnicy,
- * długość przejść w pomieszczeniach, mierzona od najdalszego miejsca, w którym może przebywać człowiek, do wyjścia na drogę ewakuacyjną, wynosi max. 40 m.,
- * w/w przejścia ewakuacyjne nie prowadzą łącznie przez więcej niż trzy pomieszczenia,
- * szerokość przejść ewakuacyjnych w pomieszczeniach wynosi co najmniej 0,9 m,
- * nie zastosowano drzwi obrotowych i podnoszonych,
- * obudowy poziomych dróg ewakuacyjnych mają klasę odporności ogniowej nie mniejszą niż EI 15,
- * szerokość poziomych dróg ewakuacyjnych wynosi co najmniej 1,4 m – występują zmniejszenia tej szerokości do 1,2 m jeżeli pozioma droga ewakuacyjna jest

- przeznaczona do ewakuacji nie więcej niż 20 osób,
- * wysokość dróg ewakuacyjnych nie jest mniejsza niż 2,2 m, natomiast wysokość przejścia, drzwi lub lokalnego obniżenia – 2 m przy czym długość obniżonego odcinka drogi nie jest większa niż 1,5 m,
 - * minimalna szerokość użytkowa (mierzona pomiędzy wewnętrznymi krawędziami poręczy, a w przypadku balustrady jednostronnej – między wykończoną powierzchnią ściany, a wewnętrzną krawędzią poręczy tej balustrady) biegów schodów wynosi na jednej klatce schodowej co najmniej 1,2 m a spocznika 1,5 m. Szerokości te nie są ograniczane przez zainstalowane urządzenia oraz elementy budynku,
 - * klatki schodowe obudowane ale nie zamykane - klasa odporności ogniowej obudowy (ścian wewnętrznych i stropów) – REI 60,
 - * klasa odporności ogniowej biegów i spoczników, służących celom ewakuacji, wynosi co najmniej R60, a elementy klatek schodowych są wykonane z materiałów nie palnych,
 - * max. długość dojsć ewakuacyjnych (długość drogi ewakuacyjnej od wyjścia z pomieszczenia na drogę ewakuacyjną do wyjścia na zewnątrz budynku) nie przekracza:
 - przy jednym dojeździe 30 m,
 - przy wielu dojeżdżach 60 m.
 - * oznakowanie wyjść i dróg ewakuacyjnych jest zgodne z Polską Normą PN-92/N-01256/02 i PN-N-01256-05/1998,
 - * drogi ewakuacyjne wyposażono w oświetlenie awaryjne wykonane w postaci lamp z wbudowanym akumulatorem, które świeci przez okres 1 godz. od zaniku oświetlenia podstawowego.

Kierunki ewakuacji i wyjścia ewakuacyjne pokazano na szkicach w części rysunkowej.

2.10. Sposób zabezpieczenia ppoż. instalacji użytkowych (wentylacyjnej, ogrzewczej, gazowej, elektroenergetycznej, odgromowej itp.).

Obiekt chroniony jest instalacją piorunochronną.

Na instalacji elektrycznej zainstalowane są przełączniki różnicowo-prądowe.

Przy wejściu zainstalowany jest główny zawór gazu.

2.11. Dobór urządzeń przeciwpożarowych w obiekcie (instalacje sygnalizacyjno-alarmowe, stałe i półstałe urządzenia gaśnicze, instalacje wodociągowe wewnętrzne przeciwpożarowe, urządzenia oddymiające).

Obiekt wyposażony jest w:

- Wewnętrzną instalację wody ppoż. z hydrantami 25 w ilości 50 sztuk,
- Oświetlenie awaryjne w budynku,
- Korytarze powinny być podzielone na odcinki nie dłuższe niż 50 m drzwiami dymoszczelnymi,

Przy wejściu w każdym segmencie jest zainstalowany przeciwpożarowy wyłącznik prądu

2.12. Wyposażenie w podręczny sprzęt gaśniczy i urządzenia ratownicze wraz z ich rozmieszczeniem.

Budynek wyposażono w gaśnice proszkowe typu ABC oraz w gaśnice typu BC w pracowniach komputerowych. Jedna jednostka masy środka gaśniczego min. 2 kg (lub 3 dm³) zawartego w gaśnicach, przypada na każde 100 m² powierzchni z zachowaniem 30 m długości dojeźdu do sprzętu. Gaśnice zostały rozmieszczone w miejscach łatwo dostępnych i widocznych, nienarażonych na uszkodzenia mechaniczne oraz działanie źródeł ciepła (piece, grzejniki) zapewniających dostęp o szerokości co najmniej 1 m.

Zastosowane są wyłącznie gaśnice posiadające aktualne certyfikaty lub świadectwa dopuszczenia CNBOP.

Miejsc usytuowania gaśnic pokazano w części graficznej instrukcji.

2.13. Zaopatrzenie wodne do zewnętrznego i wewnętrznego gaszenia pożaru.

Wymagana ilość wody tj. min. 20 dm³/sek. zapewniona jest przez istniejące na sieci miejskiej hydranty zewnętrzne DN80.

Miejsca lokalizacja hydrantów pokazano w części rysunkowej.

2.14. Drogi pożarowe.

Dojazd pożarowy – od strony południowo-zachodniej – dojazdem z ulicy Żeromskiego przez parking szkolny, dojazd od strony zachodnio-północnej (od dojazdu do Tesco) oraz bezpośrednio z ulicy Jagiellończyka. Drogi pożarowe na terenie ZST stanowią drogi wewnętrzne, szerokości 5,0 m, o dopuszczalnym nacisku na oś min. 100 kN, prowadzące do segmentów A, B i C.

Przebieg dróg dojazdowych pokazano w części rysunkowej.

ROZDZIAŁ II

Określenie wyposażenia w wymagane urządzenia przeciwpożarowe i gaśnice oraz sposoby poddawania ich przeglądom technicznym i czynnościom konserwacyjnym.

Urządzenia przeciwpożarowe w obiektach budowlanych powinny być sprawne nie tylko w dniu odbioru ale również przez cały wieloletni okres eksploatacji budynku, bo od ich sprawności zależy bezpieczeństwo zdrowia i życia ludzi przebywających w obiekcie. Zgodnie z wymogami prawa - ustawy o ochronie przeciwpożarowej (J.t. Dz. U. z 2009 r. Nr 178, poz. 1380 z późn. zm.):

Art. 4

1. *Właściciel budynku, obiektu lub terenu, zapewniając ich ochronę przeciwpożarową, obowiązany jest w szczególności:*

- 1) *przestrzegać przeciwpożarowych wymagań techniczno-budowlanych, instalacyjnych i technologicznych,*
- 2) *wyposażyć budynek, obiekt budowlany lub teren w wymagane urządzenia przeciwpożarowe i gaśnice,*
- 3) *zapewnić konserwację oraz naprawy urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic w sposób gwarantujący ich sprawne i niezawodne funkcjonowanie,*

.....

Z kolei z ustawy prawo budowlane dnia 7 lipca 1994 r. Prawo Budowlane (T.j. Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118 z późn. zm.) wynika, iż poszerzono zakres obowiązków właścicieli i zarządców obiektów budowlanych, i tak:

Art. 5

1. *Obiekt budowlany wraz ze związanymi z nim urządzeniami budowlanymi należy, biorąc pod uwagę przewidywany okres użytkowania, projektować i budować w sposób określony w przepisach, w tym techniczno-budowlanych, oraz zgodnie z zasadami wiedzy technicznej, zapewniając:*

- 1) *spełnienie wymagań podstawowych dotyczących ..., bezpieczeństwa pożarowego,*
- 3) *możliwość utrzymania właściwego stanu technicznego.*

Art. 61

Właściciel lub zarządca obiektu budowlanego jest obowiązany użytkować obiekt zgodnie z jego przeznaczeniem i wymaganiami ochrony środowiska oraz **utrzymywać go w należytych stanie technicznym** i estetycznym.

Art. 62.

1. Obiekty powinny być w czasie ich użytkowania poddawane przez właściciela lub zarządcę:
 - 1) okresowej kontroli, co najmniej raz w roku, polegającej na **sprawdzeniu stanu technicznego**,
 - elementów budynku i instalacji narażonych na szkodliwe wpływy atmosferyczne i niszczące działania czynników występujących podczas użytkowania obiektu,
 - instalacji i urządzeń służących ochronie środowiska,
 - instalacji gazowych oraz przewodów kominowych (dymowych, spalinowych i wentylacyjnych);
 - 2) okresowej kontroli, co najmniej raz na 5 lat, polegającej na **sprawdzeniu stanu technicznego** i przydatności do użytkowania obiektu budowlanego, estetyki obiektu budowlanego oraz jego otoczenia; kontrolą tą powinno być objęte również badanie instalacji elektrycznej i piorunochronnej w zakresie stanu sprawności połączeń, osprzętu, zabezpieczeń i środków ochrony od porażeń, oporności izolacji przewodów oraz uziemień instalacji i aparatów.

Wskazane jest jednak aby badania wewnętrznych instalacji elektrycznych przeprowadzać w okresach i terminach tak jak podano w tabeli poniżej:

Lp.	Rodzaj pomieszczenia	Okres pomiędzy badaniami i pomiarami	
		rezystancji izolacji	skuteczności ochrony przeciw-porażeniowej
1.	O wyziewach żrących	1 rok	1 rok
2.	Zagrożone wybuchem	1 rok	1 rok
3.	Otwarta przestrzeń	5 lat	1 rok
4.	Bardzo wilgotne, o wilgotności około 100 %	5 lat	1 rok
5.	Gorące o temperaturze powietrza ponad 35 °C	5 lat	1 rok
6.	Zagrożone pożarem	1 rok	5 lat
7.	Zakwalifikowane do kategorii zagrożenia ludzi (ZL I, ZL II, ZL III, ZL V)	1 rok	5 lat
8.	Wilgotne przejściowo 75 do 100 %	5 lat	5 lat
9.	Zapylone	1 rok	5 lat
10.	Pozostałe nie wymienione	5 lat	5 lat

Art. 64.

1. **Właściciel lub zarządca jest obowiązany prowadzić dla każdego budynku oraz obiektu budowlanego nie będącego budynkiem, którego projekt jest objęty obowiązkiem sprawdzenia, o którym mowa w art. 20 ust. 2, książkę obiektu budowlanego, stanowiącą dokument przeznaczony do zapisów dotyczących**

przeprowadzanych badań i kontroli stanu technicznego, remontów i przebudowy, w okresie użytkowania obiektu budowlanego.

Z kolei, w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów, (Dz. U. z 2010 r. Nr 109, poz. 719) określono, dla utrzymania właściwego stanu technicznego urządzeń przeciwpożarowych następujące treści:

§4 ust. 2 pkt 2. Właściciele, zarządcy lub użytkownicy budynków oraz placów składowych

i wiat, z wyjątkiem budynków mieszkalnych jednorodzinnych, są zobowiązani do utrzymywania urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic w stanie pełnej sprawności technicznej i funkcjonalnej;

§3 ust. 1. Urządzenia przeciwpożarowe w obiekcie powinny być wykonane zgodnie z projektem uzgodnionym pod względem ochrony przeciwpożarowej, przez rzeczoznawcę ds. zabezpieczeń przeciwpożarowych, a warunkiem dopuszczenia do ich użytkowania jest przeprowadzenie odpowiednich dla danego urządzenia prób i badań, potwierdzających prawidłowość ich działania;

§3 ust. 2. Urządzenia przeciwpożarowe oraz gaśnice przenośne i przewoźne, zwane "gaśnicami", powinny być poddawane przeglądom technicznym i czynnościom konserwacyjnym, zgodnie z zasadami i w sposób określony w Polskich Normach dotyczących urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic, w dokumentacji techniczno-ruchowej oraz w instrukcjach obsługi, opracowanych przez ich producentów.

§3 ust. 3. Przeglądy techniczne i czynności konserwacyjne powinny być przeprowadzane w okresach ustalonych przez producenta, nie rzadziej jednak niż raz w roku.

§3 ust. 4. Węże stanowiące wyposażenie hydrantów wewnętrznych powinny być raz na 5 lat poddawane próbie ciśnieniowej na maksymalne ciśnienie robocze, zgodnie z Polską Normą dotyczącą konserwacji hydrantów wewnętrznych.

W obiekcie będącym przedmiotem instrukcji wymagane są i zastosowano, wymienione w Rozdziale I, następujące urządzenia przeciwpożarowe:

- przeciwpożarowy wyłącznik prądu,
- wewnętrzne hydranty 25,
- hydranty zewnętrzne,
- oświetlenie awaryjne (ewakuacyjne i zapasowe),
- gaśnice.

WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE DLA URZĄDZEŃ PRZECIWPOŻAROWYCH.

Dla poszczególnych urządzeń przeciwpożarowych zasady zapewnienia właściwego stanu technicznego są następujące:

1. Instalacje oświetlenia awaryjnego (zapasowego i ewakuacyjnego).

Zasady serwisowania i testowania systemów awaryjnego oświetlenia ewakuacyjnego regulują zapisy zawarte w pkt 7 PN-EN 50172:2005 „Systemy awaryjnego oświetlenia

ewakuacyjnego”:

1. Postanowienia ogólne

Jeżeli stosowane jest automatyczne urządzenie testujące, informacje należy rejestrować co miesiąc. W przypadku wszystkich systemów, testy należy przeprowadzać wg pkt 2, a wyniki zapisywać.

Ważne jest regularne serwisowanie. Właściciel, zarządca, użytkownik nieruchomości powinien wyznaczyć kompetentną osobę do nadzoru serwisowania systemu. Osoba ta powinna być wystarczająco kompetentna do prawidłowego przeprowadzenia wszelkich niezbędnych prac przy konserwacji systemu.

2. Zapisy i raportowanie

Należy prowadzić dziennik wg 2.2 w celu zapisywania rutynowych sprawozdań, testów, uszkodzeń i zmian.

Zapisy te powinny być dostępne albo w formie zapisu ręcznego, albo wydruku uzyskanego

z automatycznie testującego urządzenia.

2.1. System zapisu.

Zaleca się, aby po zakończeniu rocznej inspekcji i testów przeprowadzonych zgodnie z wymaganym harmonogramem okresowych sprawdzeń, certyfikat badań dostarczyć osobie odpowiedzialnej za nieruchomość.

2.2. Dziennik (raportowanie).

Dziennik powinien znajdować się w obrębie nieruchomości pod nadzorem odpowiedzialnej osoby wyznaczonej przez właściciela, zarządcę bądź użytkownika; powinien być łatwo dostępny do kontroli przez każdą upoważnioną osobę.

Dziennik powinien służyć do zapisu co najmniej następujących informacji:

- a) data zamówienia systemu, łącznie ze świadectwem określającym zmiany,
- b) data każdego okresowego sprawdzenia i testów,
- c) data i zwięźle opisane szczegóły każdego serwisu i sprawdzenia lub przeprowadzonego testu,
- d) data i zwięźle opisane szczegóły każdego uszkodzenia oraz przeprowadzonych napraw,
- e) data i zwięźle opisane szczegóły każdej zmiany w instalacji oświetlenia awaryjnego,
- f) gdy stosowane jest jakikolwiek urządzenie testujące automatycznie, wówczas powinny być opisane podstawowe charakterystyki i sposób działania urządzenia.

Uwaga 1!

Dziennik może także zawierać strony odnoszące się do innych zapisów związanych z bezpieczeństwem np. dotyczących alarmów pożarowych. W dzienniku mogą być również zapisane szczegóły związane z wymianą komponentów opraw, takich jak typ lampy, akumulator i bezpiecznik.

Uwaga 2!

Odpowiedni wydruk danych z automatycznego urządzenia testującego spełnia wymagania według niniejszego rozdziału.

3. Rutynowe sprawdzenia i testy

Podczas sprawdzeń i testów, należy stosować poniższe wymagania:

3.1. Postanowienia ogólne:

Ponieważ istnieje możliwość uszkodzenia zasilania oświetlenia podstawowego w krótkim czasie po testowaniu systemu oświetlenia awaryjnego lub podczas kolejnego ładowania akumulatorów, testy, które wymagają pełnego przewidzianego dla nich czasu trwania, powinny być, o ile to możliwe, podejmowane w okresach o niskim ryzyku wystąpienia zagrożenia. Pozwoli to na bezpieczne, ponowne naładowanie akumulatora. Inną możliwością jest wykonywanie, do czasu ponownego naładowania akumulatorów, testów krótkotrwałych. Niżej określono minimalny zakres sprawdzeń i testów, które powinny być przeprowadzone w odstępach czasu zalecanych w pkt 3.2 do 3.4.

3.2. Test codzienny.

Wskaźniki prawidłowości działania centralnego zasilania powinny być sprawdzane wzrokowo.

Uwaga!

Inspekcja wzrokowa wskaźników ma rozpoznać stan gotowości systemu do pracy oraz rozpoznać, czy system nie wymaga przeprowadzenia testu.

3.3. Test comiesięczny.

Jeżeli stosowane są automatyczne urządzenia testujące, to wyniki krótkotrwałych testów należy rejestrować. Testy należy przeprowadzać w następujący sposób:

- Włączyć awaryjny tryb pracy każdej oprawy oświetleniowej i każdego znaku wyjścia oświetlonego wewnątrz z zasilaniem akumulatorowym, poprzez symulację uszkodzenia zasilania podstawowego na czas wystarczający do upewnienia się, że każda lampa świeci. Podczas tego okresu należy sprawdzić wszystkie oprawy oświetleniowe i znaki, aby upewnić się, czy istnieją, czy są czyste oraz czy prawidłowo funkcjonują.

Na końcu tego testu okresowego zaleca się przywrócenie zasilania oświetlenia podstawowego i sprawdzenie każdej lampki kontrolnej lub urządzenia, w celu upewnienia się, że wskazują one na przywrócenie zasilania podstawowego.

Uwaga!

Zaleca się, aby okres symulowanego uszkodzenia był wystarczający dla potrzeb badania, jednakże minimalizowany ze względu na możliwość uszkodzenia komponentów systemu, np. lamp.

- Dodatkowo do a), w przypadku systemów centralnych akumulatorów należy sprawdzić prawidłowość działania systemu monitorowania.
- Dodatkowo do a), w przypadku zespołów generatorów, należy odnieść się do wymagań wg ISO 8528-12.

3.4. Test coroczny.

Jeżeli stosowane są automatyczne urządzenia testujące, to wyniki pełnych znamionowych testów czasu trwania należy rejestrować.

W przypadku wszystkich innych systemów, należy przeprowadzać sprawdzenia comiesięczne oraz następujące dodatkowe testy:

- a) Każdą oprawę oświetleniową i znak oświetlany wewnątrz należy testować przez czas wg 3.3, jednakże w przypadku pełnego znamionowego czasu trwania – zgodnie z informacją producenta,
- b) Należy przywrócić zasilanie oświetlenia podstawowego i sprawdzić każdą lampkę kontrolną lub urządzenie, w celu upewnienia się, że wskazują one na przywrócenie zasilania podstawowego. Zaleca się sprawdzenie poprawności działania układu ładowania,
- c) W dzienniku należy zapisać datę testu i jego wyniki,
- d) Dodatkowo, w przypadku zespołów generatorów, należy odnieść się do wymagań wg ISO 8528-12.

2. Hydranty, zawory hydrantowe.

Zasady eksploatacji tego rodzaju urządzeń przeciwpożarowych reguluje PN-EN-671-3 *HYDRANTY WEWNĘTRZNE. ARKUSZ 3 – KONSERWACJA HYDRANTÓW WEWNĘTRZNYCH Z WĘŻEM PÓLSZTYWNYM I HYDRANTÓW WEWNĘTRZNYCH Z WĘŻEM PŁASKOSKŁADANYM.*

W normie znajdują się następujące zapisy:

Osoba kompetentna – to osoba z niezbędnym przeszkoleniem i doświadczeniem oraz

dostępem do wymaganych narzędzi, wyposażenia i informacji, instrukcji i wiedzy o specjalnych procedurach zalecanych przez producentów, zdolna do wykonywania konserwacji i napraw zgodnie z niniejszą normą.

Przeglądy i konserwacja

Doroczne przeglądy i konserwacje.

Przeglądy i konserwacja powinny być przeprowadzone przez osobę kompetentną.

Wąż hydrantu powinien być całkowicie rozwinięty, poddany ciśnieniu i sprawdzić następujące punkty, czy:

- a) Urządzenie nie jest zastawione, nie uszkodzone i elementy nie są skorodowane lub przeciekające;
- b) Instrukcje obsługi są czyste i czytelne;
- c) Miejsce umieszczenia jest wyraźnie oznakowane;
- d) Mocowania do ściany są odpowiednie do ich przeznaczenia i pewnie zamontowane;
- e) Wypływ wody jest równomierny i dostateczny (wskazane jest użycie wskaźnika przepływu oraz miernika ciśnienia),
- f) Miernik ciśnienia (jeżeli jest zastosowany) pracuje prawidłowo i w swoim zakresie pomiarowym;
- g) Wąż na całej długości nie wykazuje oznak uszkodzeń, zniekształceń, zużycia czy pęknięć. Jeżeli wąż wykazuje jakies uszkodzenia powinien być wymieniony na nowy lub poddany próbie ciśnieniowej na maksymalne ciśnienie robocze;
- h) Zaciski lub taśmowanie węża jest prawidłowego typu i właściwie zaciśnięte;
- i) Zwijadło węzowe obraca się lekko w obu kierunkach;
- j) Dla wychylonego zwijadła węzowego, zwijadło węzowe obraca się łatwo i czy wychyla się o 180°;
- k) Dla ręcznych zwijadeł, zawór odcinający jest właściwego typu i czy działa łatwo i prawidłowo;
- l) Dla zwijadeł automatycznych, praca zaworu automatycznego jest prawidłowa oraz czy praca dodatkowego serwisowego zaworu odcinającego jest właściwa;
- m) Stan przewodów rurowych zasilających w wodę jest właściwy, szczególną uwagę zwrócić na odcinki elastyczne czy nie wykazują oznak zużycia lub zniszczenia;
- n) Jeżeli hydrant wyposażony jest w szafkę, czy nie nosi ona oznak uszkodzenia i czy drzwiczki szafki łatwo się otwierają;
- o) Prądownica jest właściwego typu i czy łatwo się nią posługiwać;
- p) Jeżeli konieczne są poważniejsze naprawy, hydrant powinien być oznakowany „USZKODZONY” i kompetentna osoba powinna powiadomić o tym użytkownika/właściciela.

Okresowe przeglądy i konserwacje wszystkich węży:

Co 5 lat wszystkie węże powinny być poddane próbie ciśnieniowej na maksymalne ciśnienie robocze instalacji zgodnie z EN 671-1 i/lub EN 671-2.

Instalacja hydrantów wewnętrznych.

a. Czynności w trakcie przeglądów miesięcznych:

- oględziny zewnętrzne,
- sprawdzenie materiałów (kompletność szafek hydrantowych),
- sprawdzenie działania drzwiczek,
- sprawdzenie działania koszyka na wąż.

b. Czynności w trakcie przeglądów rocznych:

- sprawdzenie głównych wymiarów,
- sprawdzenie podłączenia węża,
- sprawdzenie wydajności wodnej,
- sprawdzenie wydajności podczas jednoczesnego poboru wody,
- sprawdzenie ciśnienia wody.

Instalacja hydrantów zewnętrznych

a. Czynności w trakcie przeglądów miesięcznych:

- oględziny zewnętrzne,

- sprawdzenie kompletności stanowisk hydrantowych,
 - sprawdzenie prawidłowego oznakowania i dróg dojazdowych.
- b. Czynności w trakcie przeglądów rocznych:
- sprawdzenie głównych wymiarów,
 - sprawdzenie podłączenia węża,
 - sprawdzenie wydajności wodnej,
 - sprawdzenie wydajności podczas jednoczesnego poboru wody,
 - sprawdzenie ciśnienia wody.

Dokumentowanie przeglądów i konserwacji.

Po przeglądzie i przeprowadzeniu niezbędnych pomiarów hydranty wewnętrzne powinny być przez kompetentne osoby oznakowane „SPRAWDZONE”. Osoby odpowiedzialne powinny przechowywać trwałe zapisy o wszystkich przeglądach, kontrolach i testach. Zapis taki powinien zawierać:

- datę (miesiąc i rok) przeglądu i testów;
- wyniki testów;
- wykaz i datę zainstalowania części zamiennych;
- dodatkowe testy do wykonania, jeśli są wymagane;
- datę (miesiąc i rok) następnego przeglądu i testów;
- wykaz wszystkich hydrantów wewnętrznych z węzłem półsztywnym i/lub z węzłem płasko składanym.

3. Gaśnice przenośne i przewoźne.

Do zakresu działań na rzecz "utrzymania gaśnic w gotowości" należałoby zaliczyć:

- a) **kontrolę** wykonywaną przez użytkownika lub jego przedstawiciela - przegląd.
Zaleca się wykonywanie regularnej kontroli wzrokowej, która powinna sprawdzić czy gaśnica:

- znajduje się w miejscu do tego przeznaczonym,
- jest nie zastawiona i ma czytelną instrukcję obsługi,
- nie jest w sposób widoczny uszkodzona,
- ma plomby i wskaźniki nieuszkodzone,
- ciśnieniomierze w zakresie działania,
- czy gaśnica jest odpowiedniego typu i wielkości napełnienia.

W zakresie kontroli jest ocena stanu technicznego gaśnicy.

- b) **konserwacja** - czyli czynności służące utrzymaniu urządzenia w dobrym stanie technicznym. Należy między innymi wykonać i sprawdzić:

- ogólny stan gaśnicy,
- czytelność, kompletność i prawidłowość napisów,
- stan węży i zabezpieczeń,
- terminy przypadających kontroli zbiorników ciśnieniowych,
- powłokę malarską,
- elementy z tworzywa sztucznego, czy nie są uszkodzone,
- ciężar lub objętość środka gaśniczego,
- sprawdzić czy środek gaśniczy nadaje się do ponownego wykorzystania,
- dokonać odpowiednich napisów,
- sprawdzić uchwyt gaśnicy - czy nie jest uszkodzony i dobrze przytwierdzony.

Usterki stwierdzone podczas konserwacji należy usunąć, a uszkodzone elementy wymienić na takie same jakie były w dokumentacji świadectwa CNBOP.

- c) **naprawa** - wykonuje się wtedy, gdy zasadnicze elementy gaśnicy takie jak, prądownica, głowica, zawory uległy zniszczeniu. Niedopuszczalne są naprawy zbiorników, a także zaworów bezpieczeństwa. W naprawie muszą być stosowane

części, środki gaśnicze i cechy techniczne takie same na jakie wyrób otrzymał certyfikat CNBOP. Za podstawowe zadania przy remoncie gaśnic należy uznać:

- całkowite zdemontowanie gaśnicy na części składowe,
- wykonanie próby ciśnieniowej na zbiorniku. Zbiorniki nieoznakowane nie powinny być remontowane lecz wycofane złomowane.
- sprawdzić za pomocą sondy świetlnej wewnątrz zbiornika - czy są ślady korozji lub inne uszkodzenia,
- poddać głowice, zawory, węże działaniu ciśnienia równego ciśnieniu próbnemu zbiornika. Wymienić uszkodzone części,
- sprawdzić lub wymienić zabezpieczenia,
- gaśnice proszkowe otwierać w suchych warunkach, w najkrótszym czasie, w celu zminimalizowania skutków oddziaływania na proszek wilgoci zawartej w powietrzu,
- napełnić ponownie tym samym środkiem gaśniczym,
- nie mieszać lub dosypywać proszków różnych typów. Powstaje reakcja, która powoduje zbrylanie się proszku oraz wzrost ciśnienia w zamkniętym zbiorniku, który może być niebezpieczny dla użytkownika,
- wykonać ponowny montaż zgodnie z instrukcją, zaleceniami producenta,
- uzupełnić dane szczegółowe na etykiecie konserwacji.

d) **etykieta konserwacji**

Informacje dotyczące konserwacji powinny być umieszczone na etykiecie, która nie powinna zakrywać żadnych napisów producenta i powinna być rozpoznawalna. Na etykiecie powinny być podane następujące informacje:

- rodzaj konserwacji (przegląd, konserwacja, remont),
- nazwa i adres jednostki konserwującej,
- znak bezspornie identyfikujący osobę wykonującą usługę,
- data (rok, miesiąc) konserwacji.

4. Przeciwpożarowy wyłącznik prądu.

Przeciwpożarowy wyłącznik prądu powinien odcinać dopływ prądu do wszystkich obwodów, z wyjątkiem obwodów zasilających instalacje i urządzenia, których funkcjonowanie jest niezbędne podczas pożaru.

Przeciwpożarowy wyłącznik prądu powinien być umieszczony w pobliżu głównego wejścia do obiektu lub złącza i odpowiednio oznakowany.

Odcięcie dopływu prądu przeciwpożarowym wyłącznikiem nie może powodować samoczynnego załączenia drugiego źródła energii elektrycznej, w tym zespołu prądotwórczego, z wyjątkiem źródła zasilającego oświetlenie awaryjne, jeżeli występuje ono w budynku.

Przeglądy techniczne i czynności konserwacyjne przeciwpożarowego wyłącznika prądu powinny być przeprowadzane nie rzadziej jednak niż raz w roku i powinny obejmować swym zakresem wskazane wyżej zagadnienia.

ROZDZIAŁ III

SPOSOBY POSTĘPOWANIA NA WYPADEK POŻARU I INNEGO ZAGROŻENIA.

1. Charakterystyczne, potencjalne źródła powstawania pożaru i drogi jego rozprzestrzeniania.

W pomieszczeniach obiektu pożary mogą być wywoływane z następujących przyczyn:

1. Nieostrożność osób dorosłych (NOD) przy posługiwaniu się otwartym ogniem, w tym papierosy i zapałki,
2. NOD przy posługiwaniu się substancjami łatwopalnymi i pirotechnicznymi,
3. NOD przy prowadzeniu prac pożarowo-niebezpiecznych,
4. Nieostrożność osób nieletnich (NON) przy posługiwaniu się otwartym ogniem, w tym papierosy i zapałki,
5. NON przy posługiwaniu się substancjami łatwopalnymi i pirotechnicznymi,
6. Wypalanie traw i pozostałości roślinnych w pobliżu obiektu,
7. Wady urządzeń i instalacji elektrycznych (przewody, osprzęt oświetlenia, odbiorniki bez urządzeń ogrzewczych),
8. Nieprawidłowa eksploatacja urządzeń i instalacji elektrycznych,
9. Wady urządzeń i instalacji wentylacyjnych,
10. Wady elektrycznych urządzeń ogrzewczych (falełki, grzałki itp.),
11. Nieprawidłowa eksploatacja elektrycznych urządzeń ogrzewczych,
12. Wady urządzeń gazowych,
13. Nieprawidłowa eksploatacja urządzeń gazowych,
14. Wady urządzeń mechanicznych,
15. Nieprawidłowa eksploatacja urządzeń mechanicznych,
16. Nieprawidłowe magazynowanie substancji niebezpiecznych pożarowo oraz niewłaściwe nimi operowanie lub eksperymentowanie,
17. Wady środków transportu,
18. Nieprawidłowa eksploatacja środków transportu,
19. Nieprawidłowa eksploatacja urządzeń i instalacji wentylacyjnych,
20. Samozapalenie chemiczne,
21. Wyładowania atmosferyczne,
22. Wady konstrukcji budowlanych,
23. Nieprawidłowa eksploatacja konstrukcji budowlanych,
24. Elektryczność statyczna,
25. Podpalenia (umyślne) w tym akty terroru,
26. Pożary jako następstwa innych miejscowych zagrożeń,
27. Inne przyczyny,

Pożary jak i zadymienie mogą powstawać we wszystkich pomieszczeniach. Prawdopodobieństwo zaistnienia zdarzeń określonych z zestawieniu przyczynowości nie jest związane z przedstawioną kolejnością. Zadymienie jako element nieodłącznie towarzyszący pożarom może być przemieszczane:

- drogami komunikacji ogólnej (korytarze, przejścia, klatki schodowe, itp.),
- poprzez urządzenia i kanały wentylacyjne, nieszczelne przewody klimatyzacyjne,
- otwory drzwiowe i okienne.

2. Elementy zagrożenia pożarowego obiektu i sposoby zapobiegania.

Czynniki umożliwiające powstanie i rozprzestrzenianie się pożaru na terenie obiektu.

We wszystkich pomieszczeniach oraz urządzeniach technologicznych należy brać pod uwagę wystąpienie następujących czynników umożliwiających powstanie i rozprzestrzenianie się pożaru:

- a) wady oraz awaryjny stan pracy instalacji i urządzeń elektrycznych (w tym urządzeń grzewczych):
 - niewłaściwe wykonanie,
 - przeciążanie poprzez włączanie dużej ilości odbiorników energii do jednego obwodu elektrycznego,
 - brak bieżącej i okresowej konserwacji,
 - stosowanie niewłaściwych urządzeń zabezpieczających,
 - stosowanie prowizorycznych instalacji i urządzeń,
- b) wady oraz awaryjny stan pracy instalacji i urządzeń zabezpieczających (wentylacyjnych, odcinających):
 - niewłaściwe wykonanie,
 - brak bieżącej i okresowej konserwacji,
 - stosowanie niewłaściwych urządzeń zabezpieczających,
 - stosowanie prowizorycznych instalacji i urządzeń,
- c) wady oraz awaryjny stan pracy instalacji i urządzeń gazowych:
 - niewłaściwe wykonanie,
 - brak bieżącej i okresowej konserwacji,
 - stosowanie niewłaściwych urządzeń zabezpieczających,
 - stosowanie prowizorycznych instalacji i urządzeń,
- d) używanie otwartego ognia:
 - zaproszenie ognia spowodowane pozostawieniem żarzących się papierosów w sąsiedztwie materiałów palnych,
 - prowadzenie prac remontowo-budowlanych polegających na spawaniu, cięciu, rozgrzewaniu substancji.
- e) duże nagromadzenia materiałów palnych i nieprawidłowy sposoby ich magazynowania,
- f) budynki i ich lokalizacja,
- g) nieprawidłowości przy składowaniu palnych dekoracji, wyposażenia wnętrz itp.,
- h) zaniedbania porządkowe,
- i) brak przestrzegania podstawowych elementów profilaktyki pożarowej.

Na rozprzestrzenianie się pożarów wpływ mogą mieć następujące elementy:

- nadmierne składowanie i używanie materiałów palnych,
- palne elementy konstrukcyjne i wystroju wnętrz,
- brak sprzętu gaśniczego, jego niesprawność, nieumiejętność obsługi,
- brak dozoru obiektu,
- zaniedbania porządkowe,
- uwarunkowania atmosferyczne (np. susza zwiększająca podatność materiałów na zapalenie, silne wiatry, skrajne temperatury),
- późne alarmowanie jednostek straży pożarnej,
- niesprawności instalacji elektrycznych, pożarowych, wentylacyjnych, kominowych, odgromowych, itd.,
- utrudniony dostęp do obiektu przy podejmowaniu działań ratowniczych,
- niedostateczne przeciwpożarowe zaopatrzenie wodne,
- brak znajomości zagrożeń pożarowych przez pracowników,

- wadliwe działanie bądź nie zadziałanie przeciwpożarowego wyłącznika prądu,
- wadliwe działanie bądź nie zadziałanie głównego zaworu gazu,
- nieprawidłowe działanie wewnętrznej instalacji hydrantowej,
- nieprawidłowe działanie samoczynnych urządzeń oddymiających,
- nieprawidłowe działanie systemu sygnalizacji pożaru,
- nieprawidłowe działanie lub uszkodzenie drzwi przeciwpożarowych,
- niesprawne gaśnice.

3. Zasady postępowania z surowcami i materiałami stwarzającymi zagrożenie pożarowe w transporcie, magazynowaniu. Podstawowe zasady profilaktyki pożarowej.

Podstawową zasadą zmierzającą do usuwania potencjalnych i rzeczywistych zagrożeń pożarowych jest przede wszystkim przestrzeganie obowiązujących wymagań ochrony przeciwpożarowej, a tym samym nie dopuszczenie do ich zaistnienia. W przypadku przedmiotu niniejszego opracowania, do zadań nadrzędnych – poza omówionymi wyżej - należy głównie:

- ♦ ścisłe przestrzeganie w obiektach reżimu realizowanych procesów dydaktycznych (pracownie) i przygotowania posiłków (kuchnia) ze szczególnym uwzględnieniem procesu magazynowania i przechowywania materiałów w pracowniach,
- ♦ przestrzeganie wskazań organizacyjnych i porządkowych dotyczących przestrzeni składowych i porządkowych,
- ♦ natychmiastowe reagowanie na wszelkie przypadki nieprawidłowego postępowania mogącego w konsekwencji spowodować powstanie zagrożenia,
- ♦ wykonywanie w obiektach prac pożarowo-niebezpiecznych powinno być możliwe wyłącznie na zasadach określonych w niniejszym opracowaniu,
- ♦ przestrzeganie obowiązujących czasookresów wykonywania prac konserwacyjnych i remontowych urządzeń mechanicznych, elektrycznych i zabezpieczających zainstalowanych w obiekcie,
- ♦ dokonywanie zmian warunków budowlanych w obiekcie powinno następować wyłącznie po uzyskaniu pozytywnej opinii organu ochrony przeciwpożarowej,
- ♦ dokonywanie zmian w instalacjach technicznych będących na wyposażeniu obiektu powinno być poprzedzone uzgodnieniem ich z organem ochrony przeciwpożarowej.

Nadzór nad przestrzeganiem powyższych zasad powinien być przedmiotem bieżącej działalności służby ochrony przeciwpożarowej i bhp.

3.1. W obiekcie oraz na terenach przyległych do niego jest zabronione wykonywanie czynności, które mogą spowodować pożar, jego rozprzestrzenianie się, utrudnienie prowadzenia działania ratowniczego lub ewakuacji:

1. używanie otwartego ognia, palenie tytoniu i stosowanie innych czynników mogących zainicjować zapłon materiałów występujących:
 - w strefie zagrożenia wybuchem, z wyjątkiem urządzeń przeznaczonych do tego celu, spełniających wymagania określone w przepisach rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 22 grudnia 2005 r. w sprawie zasadniczych wymagań dla urządzeń i systemów ochronnych przeznaczonych do użytku w przestrzeniach zagrożonych wybuchem (Dz. U. Nr 263, poz. 2203),
 - w miejscach występowania materiałów niebezpiecznych pożarowo;
2. użytkowanie instalacji, urządzeń i narzędzi niesprawnych technicznie lub w sposób niezgodny z przeznaczeniem albo warunkami określonymi przez

- producenta bądź niepoddawanych okresowym kontrolom, o zakresie i częstotliwości wynikających z przepisów prawa budowlanego, jeżeli może się to przyczynić do powstania pożaru, wybuchu lub rozprzestrzenienia ognia;
3. garażowanie pojazdów silnikowych w obiektach i pomieszczeniach nieprzeznaczonych do tego celu, jeżeli nie opróżniono zbiornika paliwa pojazdu i nie odłączono na stałe zasilania akumulatorowego pojazdu;
 4. rozgrzewanie za pomocą otwartego ognia smoły i innych materiałów w odległości mniejszej niż 5 m od obiektu, przyległego do niego składowiska lub placu składowego z materiałami palnymi, przy czym jest dopuszczalne wykonywanie tych czynności na dachach o konstrukcji i pokryciu niepalnym w budowanych obiektach, a w pozostałych, jeżeli zostaną zastosowane odpowiednie, przeznaczone do tego celu podgrzewacze;
 5. rozpalamie ognia, wysypywanie gorącego popiołu i żużla lub wypalanie wierzchniej warstwy gleby i traw, w miejscu umożliwiającym zapalenie się materiałów palnych albo sąsiednich obiektów;
 6. składowanie poza budynkami w odległości mniejszej niż 4 m od granicy działki sąsiedniej materiałów palnych, w tym pozostałości roślinnych, gałęzi i chrustu;
 7. użytkowanie elektrycznych urządzeń ogrzewczych ustawionych bezpośrednio na podłożu palnym, z wyjątkiem urządzeń eksploatowanych zgodnie z warunkami określonymi przez producenta;
 8. przechowywanie materiałów palnych oraz stosowanie elementów wystroju i wyposażenia wewnątrz z materiałów palnych w odległości mniejszej niż 0,5 m od:
 - urządzeń i instalacji, których powierzchnie zewnętrzne mogą nagrzewać się do temperatury przekraczającej 373,15 K (100 °C),
 - linii kablowych o napięciu powyżej 1 kV, przewodów uziemiających oraz przewodów odprowadzających instalacji piorunochronnej oraz czynnych rozdzielnic prądu elektrycznego, przewodów elektrycznych siłowych i gniazd wtykowych siłowych o napięciu powyżej 400 V;
 9. stosowanie na osłony punktów świetlnych materiałów palnych, z wyjątkiem materiałów trudno zapalnych i niezapalnych, jeżeli zostaną umieszczone w odległości co najmniej 0,05 m od żarówki;
 10. instalowanie opraw oświetleniowych oraz osprzętu instalacji elektrycznych, takich jak wyłączniki, przełączniki, gniazda wtyczkowe, bezpośrednio na podłożu palnym, jeżeli ich konstrukcja nie zabezpiecza podłoża przed zapaleniem;
 11. składowanie materiałów palnych na drogach komunikacji ogólnej służących ewakuacji lub umieszczanie przedmiotów na tych drogach w sposób zmniejszający ich szerokość albo wysokość poniżej wymaganych wartości określonych w przepisach techniczno-budowlanych;
 12. składowanie materiałów palnych w pomieszczeniach technicznych, na nieużytkowych poddaszach i strychach oraz na drogach komunikacji ogólnej w piwnicach;
 13. przechowywanie pełnych, niepełnych i opróżnionych butli przeznaczonych do gazów palnych na nieużytkowych poddaszach i strychach oraz w piwnicach;
 14. zamykanie drzwi ewakuacyjnych w sposób uniemożliwiający ich natychmiastowe użycie w przypadku pożaru lub innego zagrożenia powodującego konieczność ewakuacji;
 15. blokowanie drzwi i bram przeciwpożarowych w sposób uniemożliwiający ich samoczynne zamknięcie w przypadku powstania pożaru;
 16. lokalizowanie elementów wystroju wewnątrz, instalacji i urządzeń w sposób zmniejszający wymiary drogi ewakuacyjnej poniżej wartości wymaganych w przepisach techniczno-budowlanych;
 17. wykorzystywanie drogi ewakuacyjnej z sali widowiskowej lub innej o podobnym przeznaczeniu, w której następuje jednoczesna wymiana publiczności lub użytkowników, jako miejsca oczekiwania na wejście do tej sali;
 18. uniemożliwianie lub ograniczanie dostępu do:

- gaśnic i urządzeń przeciwpożarowych,
- przeciwwybuchowych urządzeń odciążających,
- źródeł wody do celów przeciwpożarowych,
- urządzeń uruchamiających instalacje gaśnicze i sterujących takimi instalacjami oraz innymi instalacjami wpływającymi na stan bezpieczeństwa pożarowego obiektu,
- wyjść ewakuacyjnych albo okien dla ekip ratowniczych,
- wyłączników i tablic rozdzielczych prądu elektrycznego oraz kurków głównych instalacji gazowej,
- krat zewnętrznych i okiennic, które zgodnie z przepisami techniczno-budowlanymi powinny otwierać się od wewnątrz pomieszczenia;

3.2. Zarządzający obiektem:

1. utrzymuje urządzenia przeciwpożarowe i gaśnice w stanie pełnej sprawności technicznej i funkcjonalnej;
2. wyposażył obiekt w przeciwpożarowy wyłącznik prądu oraz główny zawór gazu zgodnie z przepisami techniczno-budowlanymi;
3. umieścił w widocznych miejscach instrukcje postępowania na wypadek pożaru wraz z wykazem telefonów alarmowych;
4. oznakował, znakami zgodnymi z Polskimi Normami dotyczącymi znaków bezpieczeństwa:
 - a) drogi i wyjścia ewakuacyjne oraz pomieszczenia (sala kinowa), w których zgodnie z przepisami techniczno-budowlanymi są wymagane co najmniej 2 wyjścia ewakuacyjne, w sposób zapewniający dostarczenie informacji niezbędnych do ewakuacji,
 - b) miejsca usytuowania urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic,
 - c) miejsca usytuowania elementów sterujących urządzeniami przeciwpożarowymi,
 - d) miejsca zbiórki do ewakuacji, miejsca lokalizacji kluczy do wyjść ewakuacyjnych,
 - e) punkty poboru wody, stanowiska czerpania wody,
 - f) drzwi przeciwpożarowe,
 - g) drogi pożarowe.

3.3. Zarządzający terenem utrzymuje znajdujące się na nim drogi pożarowe w stanie umożliwiającym wykorzystanie tych dróg przez pojazdy jednostek ochrony przeciwpożarowej zgodnie z przepisami dotyczącymi przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych.

3.4. Wszystkie instalacje i urządzenia techniczne należy użytkować w stanie zgodnym z warunkami technicznymi i wymaganiami ustalonymi przez producenta, a w szczególności poddawać je okresowym przeglądom i konserwacji. Dotyczy to zwłaszcza :

- okresowej kontroli, co najmniej raz na rok, polegającej na sprawdzeniu stanu sprawności technicznej przewodów kominowych (wentylacyjnych),
- usuwania zanieczyszczeń z przewodów spalinowych w okresach ich użytkowania co najmniej raz w miesiącu,
- usuwania zanieczyszczeń z przewodów wentylacyjnych - co najmniej raz w roku, jeśli większa częstotliwość nie wynika z warunków użytkowych,
- przestrzeganie terminów badań i konserwacji urządzeń przeciwpożarowych, o których jest mowa wyżej,
- bezwzględne przestrzeganie, określonych w instrukcjach obsługi i dokumentacjach techniczno-ruchowych, czasookresów, zakresów badań, przeglądów i konserwacji instalacji i urządzeń zabezpieczających oraz urządzeń je zasilających – ze szczególnym zwróceniem uwagi na instalację elektryczną oraz wentylacyjno-klimatyzacyjną.

3.5. Niezależnie jednak od powyższego zwrócono uwagę aby:

- a/ wszystkie urządzenia były atestowane, okresowo kontrolowane, trwale oznakowane i identyfikowalne w całym układzie, w celu uniknięcia błędów mogących prowadzić do awarii, pomyłkowego załączania itp.,
- b/ począwszy od pierwszego odbioru obiektu i urządzeń wszystkie czynności związane z kontrolą, przeglądem, badaniami, konserwacją, modernizacją były należycie dokumentowane,
- c/ urządzenia związane z bezpieczeństwem były poddawane okresowym przeglądom, czynności te były również dokumentowane,
- d/ obiekt był wyposażony w sprawne środki łączności i alarmowania,
- e/ procedury pracy dla warunków normalnych (instrukcje) były dostępne dla obsługi, a dla warunków awaryjnych (pożar, wybuch itp.) również dla kierującego akcją ratowniczo-gaśniczą - wszystkie procedury powinny być na bieżąco aktualizowane,
- f/ znaki informacyjne i ostrzegawcze były czytelne i umieszczone w miejscach widocznych,
- g/ obiekt był wyposażony w atestowane znaki bezpieczeństwa i ochrony ppoż. zgodnie z PN-92/N-01256/01 i PN-92/N-01256/02 i 04,
- h/ wszyscy pracownicy byli przeszkoleni w zakresie zasad bezpiecznej eksploatacji wszelkich urządzeń oraz postępowania w przypadku awarii (należy okresowo sprawdzać stan wyszkolenia w tym zakresie) - działalność szkoleniowa w tym zakresie winna być dokumentowana,
- i/ zapewnione zostały zasoby wody do celów zewnętrznego gaszenia pożarów (sprawne i oznakowane hydranty zewnętrzne naziemne oraz wewnętrzne) oraz stale przejezdne, niezawężone i oznakowane drogi pożarowe,

4. System łączności i alarmowania na wypadek zagrożenia pożarem i wybuchem.

Alarmowanie o pożarze lub o powstaniu innego miejscowego zagrożenia powinno następować w możliwie najkrótszym czasie. W przypadku obiektu będącego przedmiotem niniejszego opracowania, możliwości alarmowania przedstawiają się następująco:

- w obiekcie zainstalowane są telefony umożliwiające bezpośrednią łączność ze służbą ochrony, centralą telefoniczną oraz ze stanowiskiem kierowania Państwowej Straży Pożarnej. Miejsca zainstalowania telefonów są odpowiednio oznakowane,
- do celów alarmowania mogą być wykorzystywane również powszechnie stosowane telefony komórkowe. Z uwagi na funkcjonujące różne systemy telefonii komórkowej należy uprzednio sprawdzić dokładnie, która jednostka organizacyjna PSP łączona jest po wybraniu numeru alarmowego,
- szkoła wyposażona jest również w wewnętrzny system rozgłoszeniowy, który może być użyty do alarmowania w przypadku zagrożenia.

Zasady alarmowania i postępowania pracowników w przypadku powstania pożaru określa poniższa instrukcja, której znajomość jest przedmiotem realizowanego w obiekcie wewnętrznego systemu szkolenia przeciwpożarowego personelu.

Wykaz telefonów alarmowych służb interwencyjnych zewnętrznych

Straż Pożarna **998 i 112**

Pogotowie Ratunkowe **999**

Policja **997**

Pogotowie Gazowe - **992**

Pogotowie Wodno - Kanalizacyjne - **993**

Pogotowie Energetyczne - **991**

Wykaz numerów alarmowych oraz instrukcja postępowania na wypadek pożaru powinny być umieszczone w widocznym miejscu.

Do alarmowania pracowników i osób przebywających na terenie obiektu służyć mogą wszelkie dostępne środki (głosem, przez sygnalizatory akustyczne, przez nagłośnienie lub inny sposób osobistego powiadomienia o niebezpieczeństwie).

5. Zasady postępowania na wypadek pożaru, wybuchu, awarii.

5.1. Ramowa Instrukcja postępowania na wypadek pożaru.

- w razie pożaru (wybuchu, awarii) osoba, która go pierwsza zauważy lub poweźmie informację o jego powstaniu obowiązana jest zawiadomić pozostałe osoby o zaistniałym niebezpieczeństwie,
- zachować spokój i nie wywoływać paniki,
- wcisnąć przycisk ręcznego ostrzegacza pożaru,
- zawiadomić o pożarze przełożonych,
- powiadomić telefonicznie (nr telefonu 998 lub 112) Jednostkę Ratowniczo-Gaśniczą Państwowej Straży Pożarnej w Mielcu podając:
 - gdzie się pali, adres
 - co się pali
 - czy jest zagrożone życie ludzkie
 - co jest zagrożone
 - nazwisko osoby zgłaszającej
 - numer telefonu, z którego zgłasza się o zdarzeniu
 - nie odkładać słuchawki do momentu potwierdzenia zgłoszenia,
- w razie uszkodzenia telefonu alarmowego z najbliższego sprawnego aparatu,
- w razie potrzeby można dodatkowo wezwać inne pogotowia.

Podporządkować się zaleceniom kierującego dotychczas akcją ratowniczo-gaśniczą przystępując do działań ratowniczo-gaśniczych.

Należy ponadto wyznaczyć pilota, do kierowania wjazdem jednostek ratowniczo-gaśniczych.

5.2. Zasady postępowania pracowników do czasu przybycia jednostek ratowniczo-gaśniczych

W przypadku powstania pożaru lub innego zdarzenia będącego stanem określonego zagrożenia należy postępować wg niżej podanych procedur:

1. Równolegle z zaalarmowaniem straży pożarnej należy przystąpić do akcji

- ratowniczo-gaśniczej przy pomocy gaśnic znajdujących się w budynku.
2. Do czasu przybycia straży pożarnej **kierownictwo akcją sprawują w kolejności:**
 - Dyrektor ZST bądź jego zastępca,
 - w przypadku nieobecności ww. kierowanie akcją przejmuje osoba wyznaczona przez Dyrektora, bądź najbardziej opanowana i kompetentna.
 3. Każda osoba przystępująca do akcji ratowniczo-gaśniczej powinna:
 - a. w pierwszej kolejności przystąpić do ratowania ludzi, przeprowadzając ewakuację z zagrożonego rejonu,
 - b. wyłączyć dopływ prądu elektrycznego do budynku (nie wolno gasić wodą instalacji i urządzeń elektrycznych będących pod napięciem),
 - c. usunąć z miejsca pożaru i bezpośredniego sąsiedztwa wszelkie znajdujące się tam materiały palne, wybuchowe, toksyczne, a także cenny sprzęt i urządzenia oraz ważne dokumenty, nośniki informacji, itp.,
 - d. nie należy bez potrzeby otwierać drzwi i okien w pomieszczeniach, w których powstał pożar, ponieważ dopływ powietrza sprzyja rozprzestrzenianiu się ognia,
 - e. otwierając drzwi do pomieszczeń, w których powstał pożar należy zachować szczególną ostrożność. Wskazane jest schowanie się za ścianę od strony klamki w drzwiach lub zasłonięcie twarzy,
 - f. wchodząc do zadymionych pomieszczeń lub przechodząc przez nie, należy ograniczyć ilość wdychanych produktów spalania. Poruszać się w pozycji pochylonej, jak najbliżej podłogi i zasłaniać usta, np. wilgotną chustką.

W przypadku stwierdzenia w pomieszczeniach zapachu paliwa (palnych rozpuszczalników):

- ◆ podjąć próbę wywietrzenia pomieszczeń,
- ◆ zlokalizować źródło zapachu,
- ◆ jeśli jest to niemożliwe - zawiadomić Kierownictwo, wyłączyć wyłącznikiem awaryjnym dopływ prądu, wyprowadzając osoby postronne poza teren, wezwać straż pożarną i podporządkować się wydawanym zaleceniom.

Trudności w zlokalizowaniu źródła emisji opar w żadnym przypadku nie powinny spowodować zlekceważenia zdarzenia, tym bardziej, że progi wyczuwalności nie świadczą o koncentracji zapalnych i wybuchowych par.

W razie zapalenia się odzieży człowieka:

- ◆ palącą się osobę zmusić do ułożenia się w pozycji leżącej,
- ◆ przy pomocy koca gaśniczego starać się zdusić płomień, unikając oparzenia własnego ciała, zaczynając od głowy uszkodzonego,
- ◆ polać uszkodzonego wodą, celem schłodzenia oparzeń
- ◆ wezwać pogotowie ratunkowe,
- ◆ w tym przypadku zabronione jest używanie gaśnicy, szczególnie śniegowej.

W przypadku wystąpienia zagrożenia atakiem terrorystycznym:

należy postępować zgodnie z postanowieniami „Instrukcji postępowania na wypadek zagrożenia atakiem terrorystycznym”, będącej załącznikiem nr 2 do Zarządzenia Nr 11/2012 Starosty Powiatu Mieleckiego.

W przypadku podłożenia ładunku wybuchowego:

należy postępować zgodnie z postanowieniami „Instrukcji alarmowej w przypadku zgłoszenia o podłożeniu ładunku wybuchowego lub znalezieniu przedmiotu niewiadomego pochodzenia w obiekcie użyteczności publicznej”.

Przedstawione powyżej procedury nie wyczerpują i nie zastępują innych sposobów zadziałania, o ile zaistniała konieczność zmusi pracowników szkoły do innych sposobów podejmowania I fazy akcji ratowniczo-gaśniczych.

Podstawową zasadą i obowiązkiem pozostaje jednak nadal zapewnienie

bezpieczeństwa ludzi. Każdorazowo w razie wystąpienia stanu zagrożenia należy uczniów wyprowadzić na zewnątrz poza zagrożoną strefę.

5.3. Zabezpieczenie pogorzeliska.

Dyrektor Szkoły (lub osoba go zastępująca) jest odpowiedzialny za:

1. Zabezpieczenie miejsca pożaru i wystawienie posterunku pogorzeliskowego w celu zapobieżenia powstania pożaru wtórnego.
2. Przystąpienie do uporządkowania pogorzeliska po zakończeniu działalności komisji zwołanej dla ustalenia okoliczności i przyczyny powstania i rozprzestrzeniania się pożaru.

5.4. Zasady współdziałania z kierującym akcją ratowniczą.

Osoba dotychczas kierująca akcją ratowniczo-gaśniczą, przekazując kierowanie akcją dowódcy z Jednostki Ratowniczo-Gaśniczej PSP jest ustawowo zobowiązana:

- ♦ rzetelnie informować dowódcę o miejscu powstania pożaru, wybuchu oraz o miejscach szczególnie niebezpiecznych,
- ♦ współpracować w czasie akcji jako doradca udzielając wszelkich niezbędnych informacji o urządzeniach i technologii oraz dotychczasowych podjętych działaniach i elementach zabezpieczeń zakładowych,
- ♦ przez cały czas trwania akcji interesować się stanem zdrowia pracowników,
- ♦ udzielać niezbędnej pomocy materiałowo-technicznej na żądanie dowódcy akcji,
- ♦ organizować akcje dozoru pogorzeliska oraz ewakuacji cenniejszego mienia według ustalonej hierarchii zakładowej.

5.5. Rozmieszczenie gaśnic.

Gaśnice przeznaczone są do gaszenia pożarów w początkowej fazie jego rozwoju przez użytkowników budynku.

Występowanie w obiekcie instalacji hydrantowej wewnętrznej nie powoduje zwolnienia od obowiązku wyposażenia go w gaśnice.

Przy rozmieszczaniu oraz ustalaniu rodzaju gaśnic należy stosować następujące zasady:

1. Co najmniej jedna jednostka masy środka gaśniczego 2 kg (lub 3 dm³) zawartego w gaśnicach powinna przypadać na każde 100 m² powierzchni,
2. Gaśnice w obiektach powinny być rozmieszczone:
 - w miejscach łatwo dostępnych i widocznych, w szczególności przy wejściach do budynków, na klatkach schodowych, na korytarzach, przy wyjściach z pomieszczeń na zewnątrz;
 - w miejscach nienarażonych na uszkodzenia mechaniczne oraz działanie źródeł ciepła (piece, grzejniki),
 - w obiektach wielokondygnacyjnych - w tych samych miejscach na każdej kondygnacji, jeżeli pozwalają na to istniejące warunki.
3. Przy rozmieszczaniu gaśnic powinny być spełnione następujące warunki:
 - odległość z każdego miejsca w obiekcie, w którym może przebywać człowiek, do najbliższej gaśnicy nie powinna być większa niż 30 m,
 - do gaśnic powinien być zapewniony dostęp o szerokości co najmniej 1 m.
4. Oznakowanie miejsc usytuowania gaśnic powinno być zgodne z Polską Normą PN-92/N-01256/01.

Dobierając rodzaj środka gaśniczego należy brać pod uwagę następujące zasady:

1. Do gaszenia pożarów grupy A (w których występuje zjawisko spalania żarowego, np. drewna, papieru, tkanin) stosuje się gaśnice płynowe lub proszkowe,
2. Do gaszenia pożarów grupy B (cieczy palnych i substancji stałych, topiących się np. benzyn, alkoholi, olejów, lakierów) stosuje się zamiennie gaśnice płynowe, śniegowe lub proszkowe,
3. Do gaszenia pożarów grupy C (gazów palnych np. propanu, acetylenu, gazu ziemnego) stosuje się zamiennie gaśnice proszkowe lub śniegowe,
4. Do gaszenia pożarów grupy D (metali lekkich np. magnezu sodu, potasu, litu) stosuje się gaśnice proszkowe do tego celu przeznaczone,
5. Do gaszenia pożarów grupy F (tłuszcze i oleje w urządzeniach kuchennych) stosuje się gaśnice proszkowe do tego celu przeznaczone.

	Pożary ciał stałych pochodzenia organicznego, przy spalaniu których, obok innych zjawisk powstaje zjawisko żarzenia, np.: drewno, papier, węgiel, tworzywa sztuczne, tkaniny, słoma.
	Pożary cieczy palnych i substancji stałych topiących się wskutek ciepła wytwarzanego przy pożarze, np.: benzyna, alkohole, eter, oleje, lakiery, tłuszcze, parafina, stearyna, pak, nafta, smoła.
	Pożary gazów, np.: metan, propan, wodór, gaz opałowy.
	Pożary metali, np.: magnez, sód, itp.
	Pożary tłuszczów i olejów w urządzeniach kuchennych

Hydranty wewnętrzne powinny być umieszczane przy drogach komunikacji ogólnej, w szczególności:

- a. przy wejściach do budynku i klatek schodowych na każdej kondygnacji budynku, przy czym w budynkach wysokich i wysokościowych zaleca się lokalizację zaworów 52 w przedsionkach przeciwpożarowych, a dopuszcza na klatkach schodowych,
- b. w przejściach i na korytarzach, w tym w holach i na korytarzach poszczególnych kondygnacji budynków wysokich i wysokościowych,
- c. przy wejściach na poddasza,
- d. przy wyjściach na przestrzeń otwartą lub przy wyjściach ewakuacyjnych z pomieszczeń produkcyjnych i magazynowych, w szczególności zagrożonych wybuchem,
- e. hydranty wewnętrzne oraz zawory 52 muszą znajdować się na każdej kondygnacji, przy czym w budynkach wysokich i wysokościowych należy stosować po dwa zawory 52 na każdym pionie na kondygnacji podziemnej i na kondygnacji położonej na wysokości powyżej 25 m oraz po jednym zaworze 52 na każdym pionie na pozostałych kondygnacjach.

5.6. Zasady użycia gaśnic i hydrantów wewnętrznych.

Gaśnice proszkowe.

Gaśnice i agregaty proszkowe cechuje wysoka skuteczność gaśnicza proszków, opierająca się przede wszystkim na ich działaniu inhibicyjnym (przerywającym) proces palenia, będącym reakcją chemiczną. Proszki grupy ABC przeznaczone są do gaszenia materiałów stałych, cieczy i gazów palnych oraz urządzeń elektrycznych pod napięciem. Gaśnice i agregaty proszkowe stosuje się przede wszystkim tam, gdzie zachodzi obawa uszkodzenia materiałów i urządzeń szczególnie cennych, które przy zastosowaniu innych środków gaśniczych, a zwłaszcza wody i piany mogą ulec zniszczeniu.

Gaśnica proszkowa

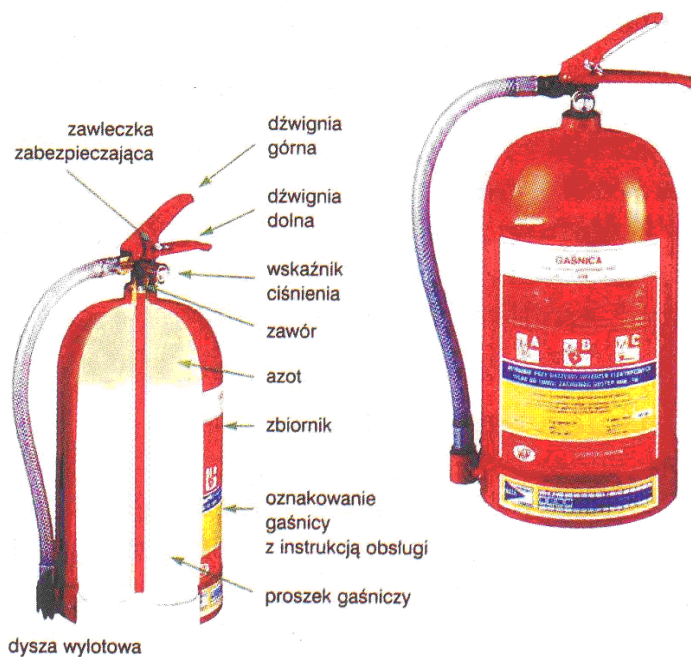
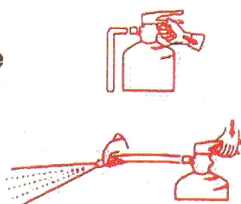
Przeznaczona jest do gaszenia pożarów grupy A, B i C

Obsługa gaśnicy:

1. Wyciągnąć zabezpieczenie

2. Wyjąć wąż z uchwytu, skierować na źródło ognia, nacisnąć dźwignię

Sposób użycia gaśnicy proszkowej:

- *wyciągnąć zawleczkę, nacisnąć dźwignię zaworu, skierować strumień środka gaśniczego do ogniska pożaru.*

a. udać się do miejsca jej umieszczenia.

b. przenieść gaśnicę do miejsca pożaru.

c. przed uruchomieniem wyciągnąć zawleczkę.

d. nacisnąć dźwignię uwalniając środek gaśniczy.
Strumień środka gaśniczego skierować w stronę źródła ognia

Gaśnice śniegowe.

Gaśnice śniegowe przeznaczone są do gaszenia w zarodku pożarów cieczy palnych, gazów oraz pożarów instalacji i urządzeń elektrycznych znajdujących się pod napięciem.

Działanie gaśnicze dwutlenku węgla polega na silnym oziębieniu palących się materiałów oraz zmniejszaniu stopnia nasycenia mieszaniny palnej tlenem.

Sposób użycia gaśnicy śniegowej:

uruchomienie gaśnicy śniegowej następuje poprzez naciśnięcie szybko otwieralnego zaworu butli; strumień środka gaśniczego skierować do ogniska pożaru.

Zabrania się gaszenia tymi gaśnicami palącej się na człowieku odzieży.

Hydranty wewnętrzne.

Hydrant wewnętrzny to urządzenie przeciwpożarowe umieszczone na sieci wodociągowej wewnętrznej, umożliwiające podanie strumienia wody do ogniska pożaru. Hydrant wyposażony jest w jeden lub dwa odcinki węża i prądownicę wodną umieszczone

w szafce hydrantowej. Hydrant wewnętrzny używa się do gaszenia pożarów ciał stałych oraz do chłodzenia powierzchni przedmiotów znajdujących się w sąsiedztwie źródła ognia.

Uruchamianie hydrantu wewnętrznego

- *otworzyć szafkę hydrantową*
- *rozwinąć wąż tłoczny*
- *otworzyć zawór hydrantu*
- *skierować strumień wody do ogniska pożaru*

Zabrania się gaszenia tymi hydrantami urządzeń elektrycznych znajdujących się pod napięciem.

ROZDZIAŁ IV

SPOSOBY WYKONYWANIA PRAC NIEBEZPIECZNYCH POD WZGLĘDEM POŻAROWYM.

Zgodnie z ustawą z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej oraz rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów, należy wprowadzić instrukcję zabezpieczenia prac niebezpiecznych pożarowo obowiązującą na terenie ośrodka.

Instrukcja ma na celu określenie obowiązków i odpowiedzialności pracowników za zapewnienie bezpieczeństwa pożarowego przy wykonywaniu prac pożarowo niebezpiecznych.

Pod pojęciem prac niebezpiecznych pożarowo należy rozumieć wszelkie prace, nie przewidziane normalnym tokiem pracy lub prowadzone poza wyznaczonymi do tego celu miejscami, jak:

- prace remontowo-budowlane związane z użyciem ognia otwartego, prowadzone wewnątrz obiektu, na przyległym do niego terenie, w sąsiedztwie składowanych materiałów palnych elementów konstrukcyjnych budynku,
- prace związane ze stosowaniem gazów, cieczy i pyłów palnych,
- prace prowadzone w strefach zagrożonych wybuchem (np. w pomieszczeniach w których prowadzone były wcześniej prace z użyciem gazów, cieczy lub pyłów palnych).

Do prac takich zaliczyć należy w szczególności:

a/ wszelkie prace z otwartym ogniem, np.:

- spawanie, cięcie gazowe i elektryczne,

- podgrzewanie instalacji, urządzeń i zaworów,
 - podgrzewanie lepiku, smoły itp.,
 - rozniecanie ognisk,
 - używanie materiałów pirotechnicznych,
- b/ wszystkie prace związane ze stosowaniem cieczy, gazów i pyłów, przy których mogą powstawać mieszaniny wybuchowe, np.:
- przygotowanie do stosowania gazów, cieczy i pyłów,
 - stosowanie cieczy do malowania, lakierowania, klejenia, mycia nasycenia,
 - suszenie substancji palnych,
 - usuwanie pozostałości tych substancji ze stanowisk pracy.

Do przestrzegania postanowień instrukcji zobowiązani są wszyscy pracownicy ośrodka, uczestniczący bezpośrednio lub pośrednio w wykonywaniu prac niebezpiecznych pożarowo oraz pracownicy nadzorujący przebieg tych prac (w tym również pracownicy firm czy przedsiębiorstw, nie będący pracownikami szkoły).

Obowiązek zapoznania osób wykonujących i nadzorujących pracę z postanowieniami Instrukcji, należy do zarządzającego obiektem osoby przez niego wyznaczonej. Postanowienia powinny być zawarte w umowach na wykonanie prac niebezpiecznych pożarowo.

Zasady organizacyjne przy ustalaniu zabezpieczeń przeciwpożarowych prac niebezpiecznych pożarowo:

1. Prace niebezpieczne pożarowo mogą być wykonywane na terenie ośrodka pod warunkiem spełnienia wymagań z zakresu ochrony przeciwpożarowej, obowiązujących przed, w trakcie ich wykonywania oraz po zakończeniu prac.
2. Wymagania, o których mowa poniżej ustalane są komisyjnie, każdorazowo przed rozpoczęciem prac, w oparciu o postanowienia niniejszej instrukcji oraz przepisów szczegółowych obowiązujących w przedmiotowej sprawie.
3. Zasady działania komisji, o której mowa w pkt. 2:
 - a/ skład osobowy komisji stanowią:
 - Dyrektor ZST (lub osoba wyznaczona) - PRZEWODNICZĄCY,
 - osoba prowadząca sprawy bhp i/lub ppoż. – CZŁONEK
 - Kierownik (właściciel) grupy (firmy) wykonującej prace – CZŁONEK.
 Skład komisji może być rozszerzony o inne osoby.
 - b/ prace komisji organizuje jej Przewodniczący,
 - c/ komisja ze swoich prac sporządza „Protokół zabezpieczenia przeciwpożarowego prac niebezpiecznych pożarowo”
 - d/ po wykonaniu zabezpieczeń określonych w w/w protokole, Przewodniczący wydaje grupie (firmie) pisemne zezwolenie na rozpoczęcie prac. do obowiązku Przewodniczącego należy zorganizowanie i zapewnienie dozoru rejonu prac, zgodnie z ustaleniami zawartymi w „Protokole zabezpieczenia prac niebezpiecznych pożarowo”.
4. Po zakończeniu prac całość dokumentacji przechowuje Przewodniczący Komisji.

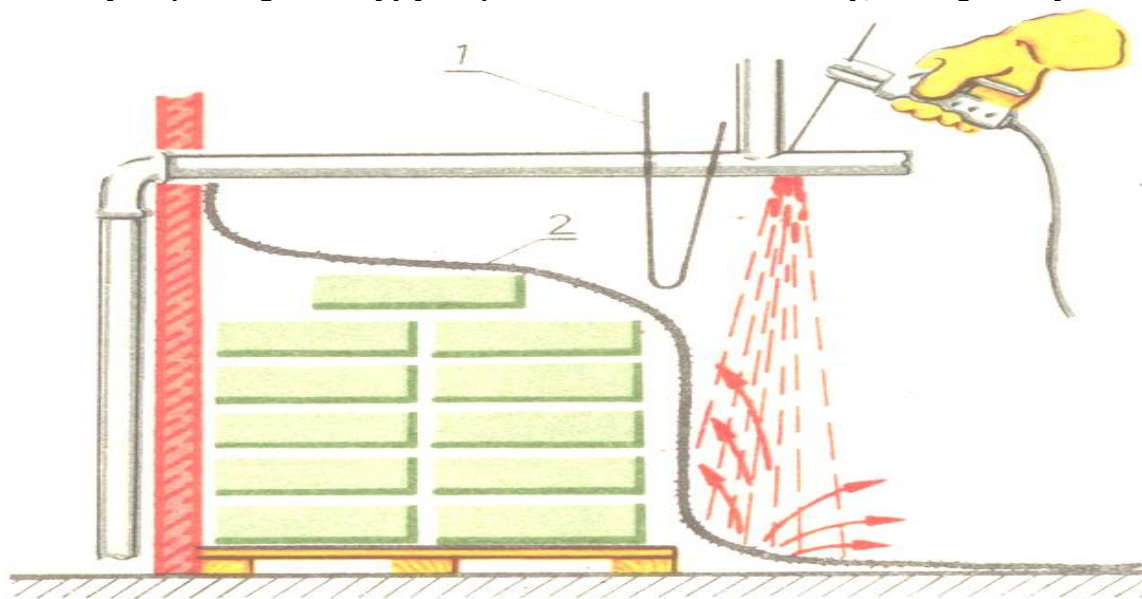
Wytyczne zabezpieczenia prac niebezpiecznych pożarowo:

1. Niedopuszczalne jest jednoczesne prowadzenie prac niebezpiecznych pożarowo jak spawanie, cięcie mechaniczne lub szlifowanie powodujące iskrzenie itp., w pomieszczeniach, w których (lub sąsiadujących z nimi) wykonywane są prace z zastosowaniem materiałów palnych, polegające w szczególności na:
 - * klejeniu, malowaniu lub myciu z zastosowaniem rozcieńczalników łatwo zapalnych,

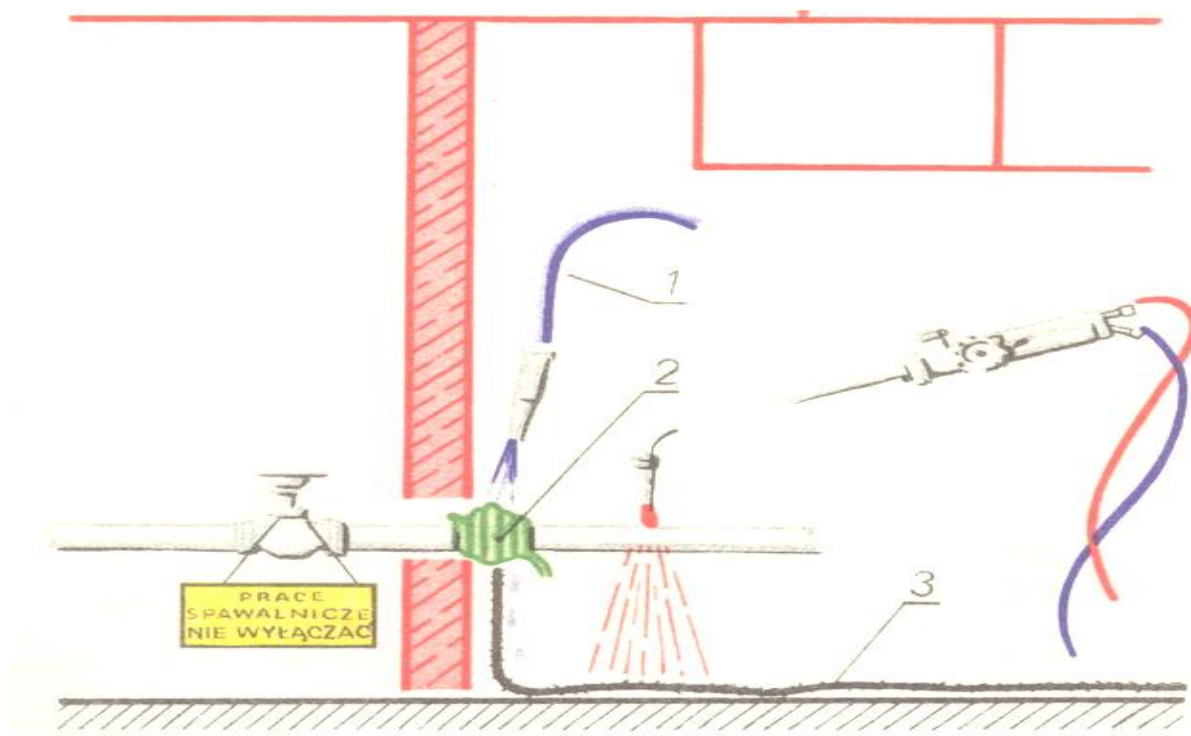
- * szlifowaniu (np. cyklinowaniu) powierzchni wykonanych z materiałów palnych,
 - * zakładaniu palnych izolacji oraz prowadzeniu robót wykończeniowych przy zastosowaniu materiałów palnych,
 - * montowaniu wyposażenia wewnątrz wykonanego z materiałów palnych.
2. Przygotowanie budynku i pomieszczeń do prowadzenia prac niebezpiecznych pożarowo polega na:
- * oczyszczeniu pomieszczeń lub miejsc, gdzie będą wykonywane prace z wszelkich palnych materiałów i zanieczyszczeń,
 - * odsunięciu na bezpieczną odległość od miejsca prowadzenia prac wszelkich przedmiotów palnych i niepalnych w opakowaniach palnych,
 - * zabezpieczeniu przed działaniem, np. odprysków spawalniczych materiałów, których usunięcie na bezpieczną odległość nie jest możliwe, przez osłonięcie ich, np. arkuszami blachy, płytami gipsowymi itp.,
 - * sprawdzeniu, czy znajdujące się w sąsiednich pomieszczeniach materiały lub przedmioty podatne na zapalenie wskutek przewodnictwa cieplnego bądź rozprysków spawalniczych nie wymagają zastosowania lokalnych zabezpieczeń,
 - * uszczelnianiu materiałami niepalnymi wszelkich przelotowych otworów instalacyjnych, kablowych, wentylacyjnych itp. Znajdujących się w pobliżu miejsca prowadzenia prac,
 - * zabezpieczeniu przed rozpryskami spawalniczymi lub uszkodzeniami mechanicznymi kabli, przewodów elektrycznych, gazowych oraz instalacji z pełną izolacją, o ile znajdują się w zasięgu zagrożenia spowodowanego pracami niebezpiecznymi pożarowo,
 - * sprawdzaniu, czy w miejscach planowanych prac lub w pomieszczeniach sąsiednich nie prowadzono w ostatnim czasie prac malarskich lub innych, przy użyciu substancji łatwo zapalnych,
 - * przygotowaniu w miejscu dokonywania prac m.in.
 - napełnionych wodą metalowych pojemników na rozgrzane odpadki, np. drutu spawalniczego, elektrod itp.,
 - materiałów osłonowych i izolacyjnych niezbędnych do zabezpieczenia toku prac,
 - niezbędnego sprzętu pomiarowego, np. do pomiaru stężeń par i gazów palnych w rejonie prowadzenia prac, podręcznego sprzętu gaśniczego,
 - * zapewnieniu stałej drożności wyjść ewakuacyjnych z miejsc prowadzenia prac niebezpiecznych pożarowo.
3. Przy wykonywaniu prac niebezpiecznych pożarowo przy użyciu cieczy, gazów i pyłów mogących tworzyć z powietrzem mieszaniny wybuchowe należy przestrzegać następujących zasad:
- * dążyć do zmniejszania lub eliminacji stref zagrożonych wybuchem poprzez wentylowanie (mechaniczne, grawitacyjne) lub przewietrzanie pomieszczeń,
 - * na stanowiskach pracy mogą znajdować się stosowane tam ciecze, gazy i pyły palne w ilości niezbędnej do prowadzenia prac, z zapasem umożliwiającym utrzymanie ciągłości pracy,
 - * zapas substancji znajdujący się na stanowisku pracy powinien być w niepalnych (lub innych dopuszczonych), szczelnych opakowaniach,
 - * pozostawienie opróżnionych opakowań na stanowisku pracy jest zabronione,
 - * po zakończeniu prac, wszystkie naczynia, wanny i pojemniki należy szczelnie zamknąć lub zabezpieczyć w inny sposób przed emisją do otoczenia znajdujących się w nich substancji, tworzących z powietrzem mieszaniny wybuchowe,
 - * ciecze, gazy i pyły oraz ich pozostałości nie powinny zalegać na urządzeniach, stanowiskach, w przewodach wentylacyjnych i na podłożu,
 - * prace w pomieszczeniach, w których wcześniej wykonano inne prace związane

- z użyciem łatwo zapalnych cieczy lub palnych gazów, mogą być prowadzone wyłącznie po uprzednim pomiarze stężeń par cieczy lub gazów w pomieszczeniu i stwierdzeniu nie przekroczenia 10% ich dolnej granicy wybuchowości.
4. Miejsce wykonywania prac niebezpiecznych pożarowo należy wyposażać w podręczny sprzęt gaśniczy, w ilości i rodzaju umożliwiającym likwidację wszystkich źródeł pożaru.
 5. Po zakończeniu prac niebezpiecznych pożarowo w budynku, pomieszczeniu oraz w pomieszczeniach sąsiednich, należy prowadzić dokładną kontrolę, mającą na celu stwierdzenie, czy nie pozostawiono tłących lub żarzących się cząstek w rejonie prowadzenia prac, czy nie występują jakiegokolwiek objawy pożaru oraz czy sprzęt (np. spawalniczy) został zdemonstrowany, odłączony od źródeł zasilania i należyście zabezpieczony przed dostępem osób postronnych. Kontrolę taką należy ponowić po upływie 4 godzin, a w razie konieczności po 8 godzinach, licząc od czasu zakończenia prac niebezpiecznych pożarowo.
 6. Prace niebezpieczne pożarowo powinny być wykonywane wyłącznie przez osoby do tego upoważnione, posiadające odpowiednie kwalifikacje, zaś sprzęt używany do wykonywania prac powinien być sprawny technicznie i zabezpieczony przed możliwością wywołania pożaru.
 7. Butle z gazami sprężonymi mogą znajdować się na terenie obiektu wyłącznie w okresie wykonywania prac i pod stałym nadzorem.

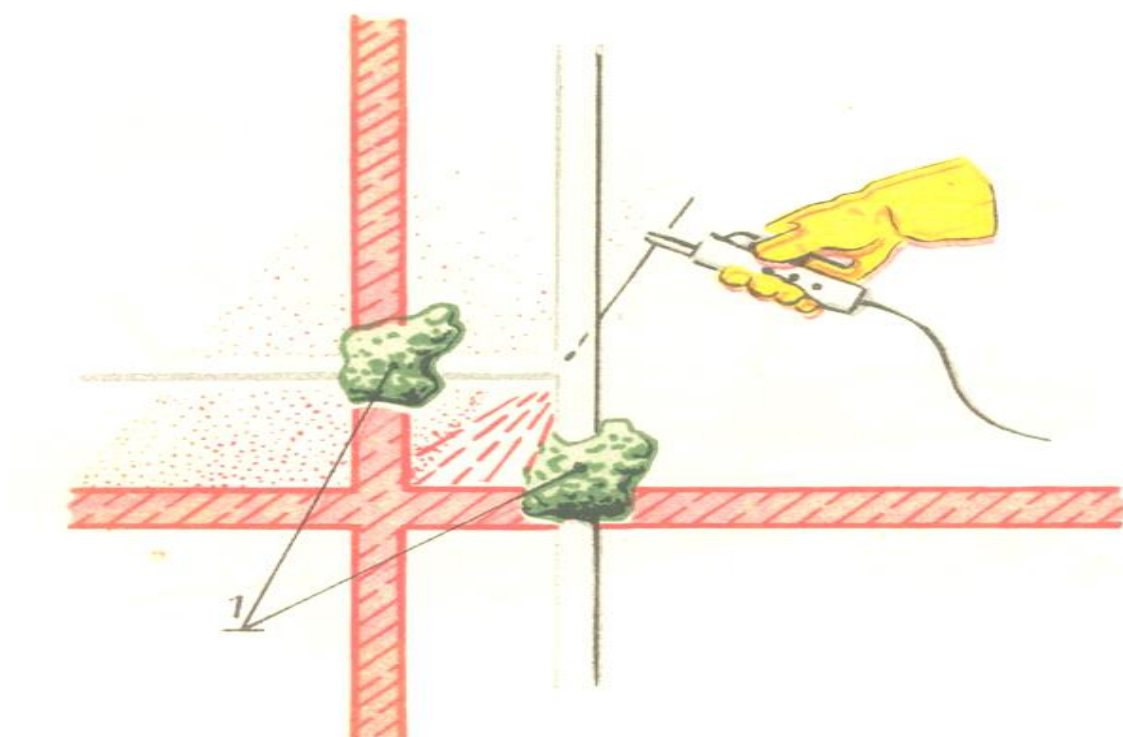
Rys.1 Palne materiały, których usunięcie poza zasięg rozprysków spawalniczych jest niemożliwe, osłaniamy w sposób gwarantujący bezpieczeństwo: 1-ekran z blachy, 2-koc gaśniczy

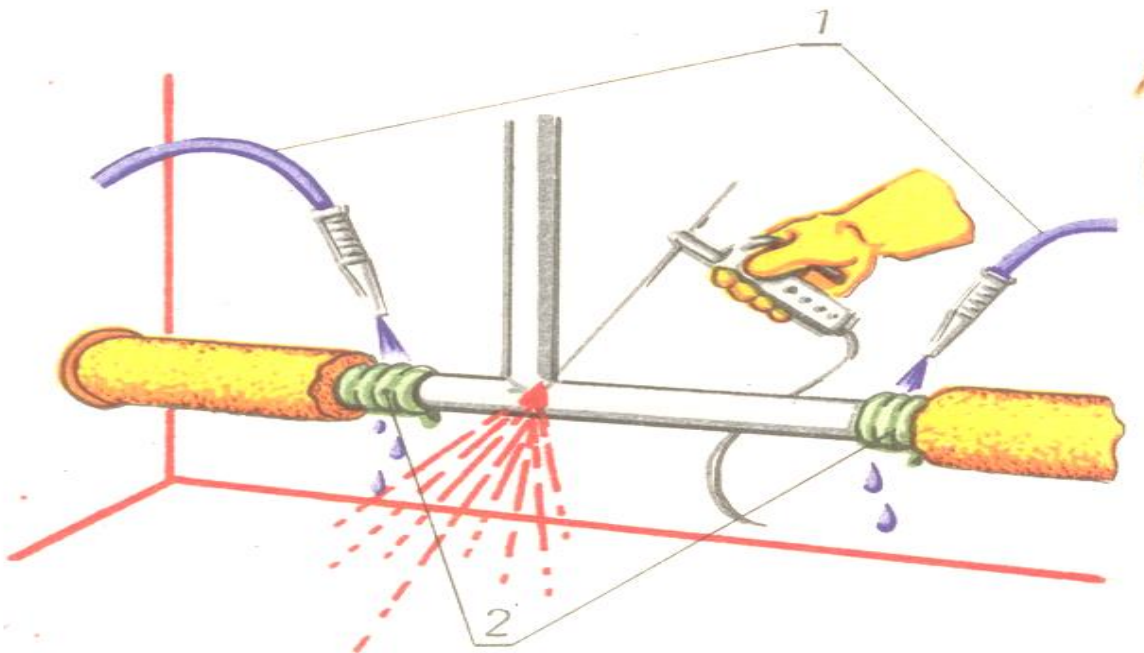
Rys. 2 Spawane przewody, części maszyn i urządzeń oraz elementy konstrukcji budowlanych stykające się z materiałami palnymi lub przebiegające w pobliżu nich należy skutecznie chłodzić: 1-przewód doprowadzający wodę, 2-zwoje sznura z włókna niepalnego, 3-koc gaśniczy

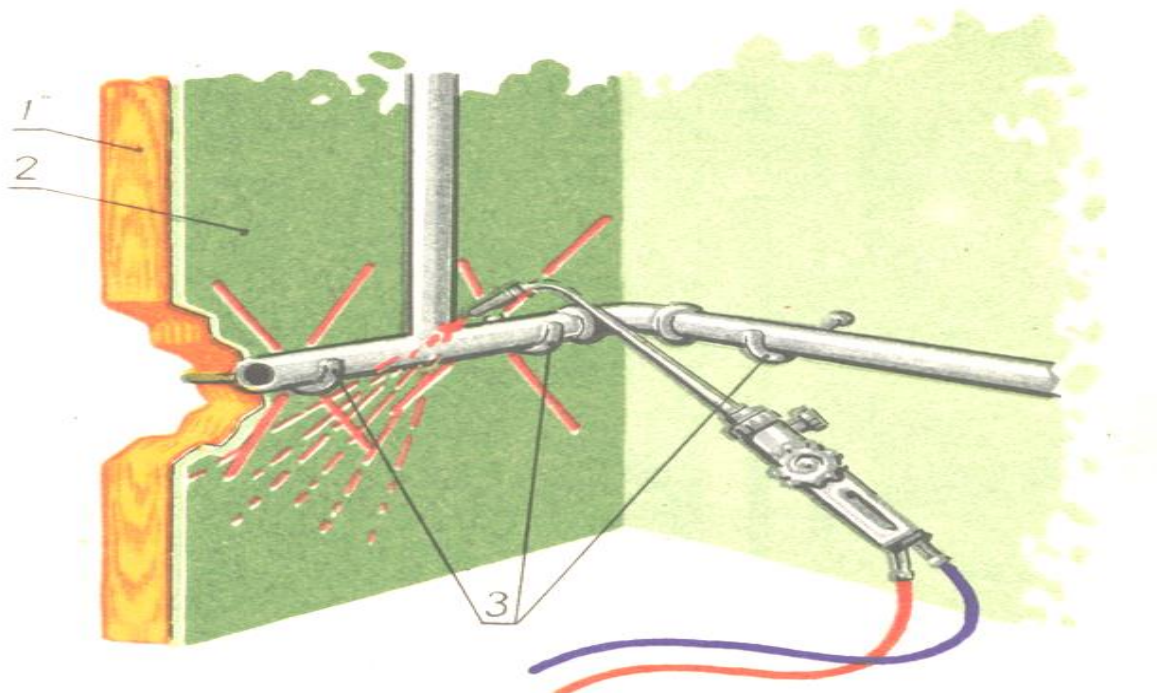
Rys.3 Wszystkie otwory i szczeliny prowadzące do sąsiednich pomieszczeń i pozostające w zasięgu rozprysków spawalniczych powinny być uszczelnione za pomocą niepalnego materiału – 1

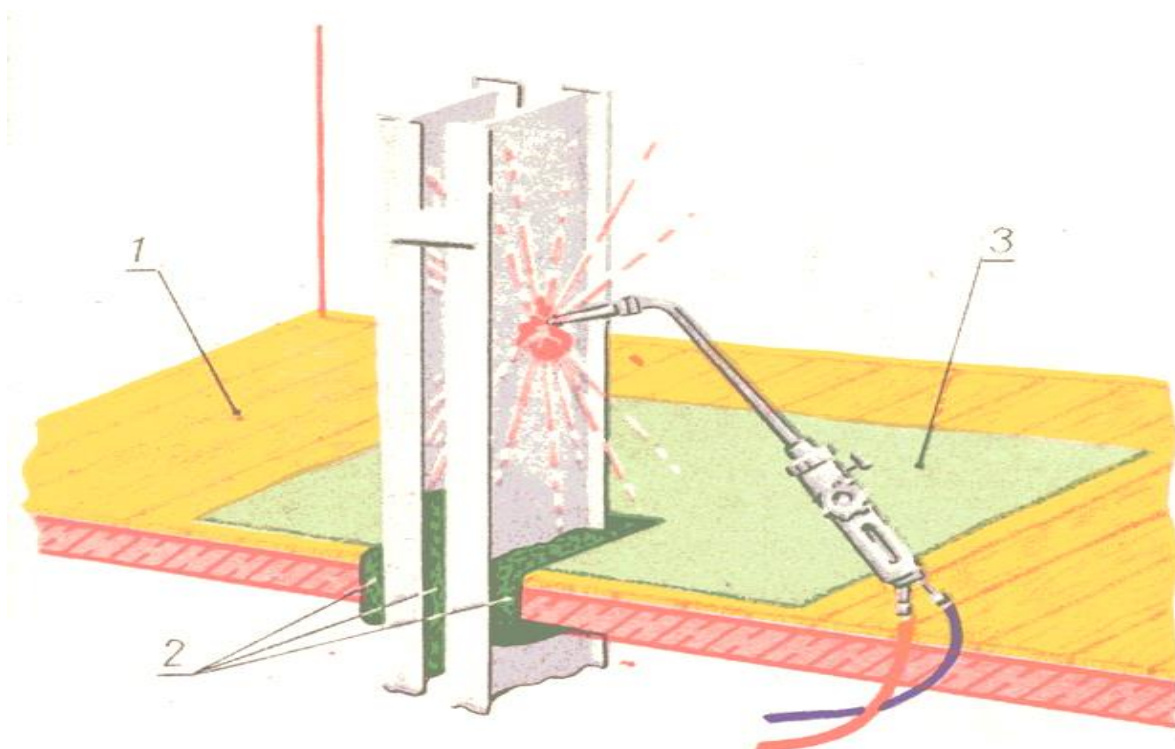
Rys. 4 Z izolowanych rurociągów, na których prowadzi się prace spawalnicze, należy usunąć izolację cieplną na odcinku gwarantującym bezpieczeństwo, a w razie potrzeby (izolacja łatwopalna) chłodzić skutecznie np. sposobem pokazanym na rysunku: 1-przewody doprowadzające wodę, 2-zwoje sznura z włókna niepalnego

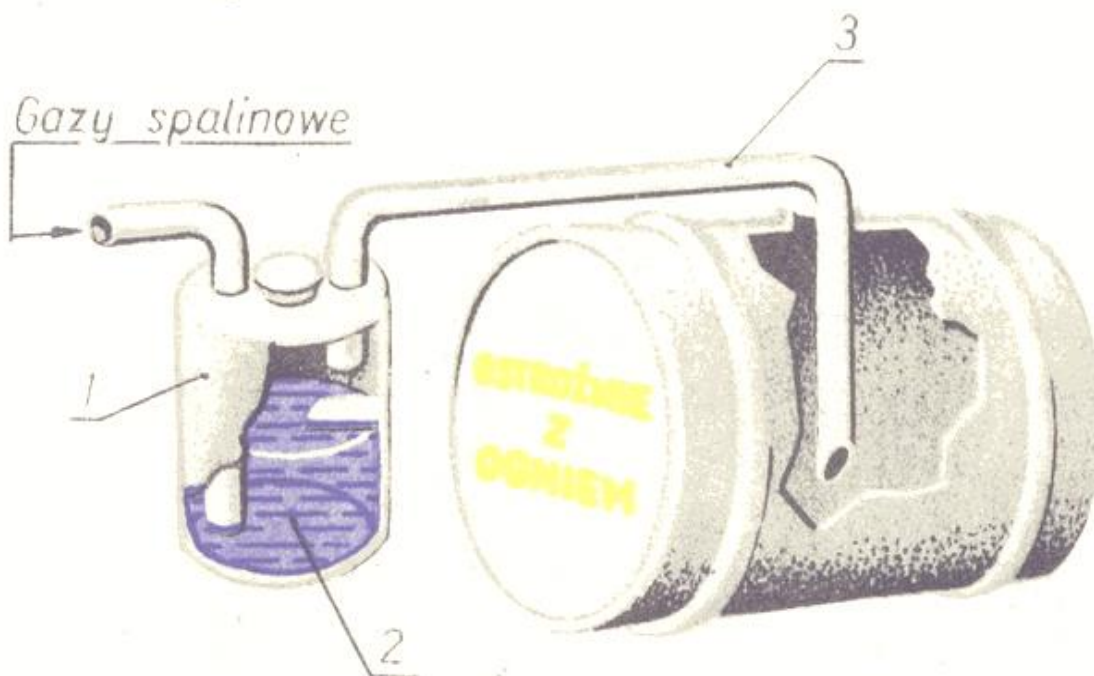
Rys. 5 Elementy instalacji rozgrzewające się przy spawaniu bezpośrednio od płomienia lub na drodze przewodnictwa cieplnego, stykające się z materiałami palnymi, należy zdemontować lub skutecznie chłodzić: 1-palna ścianka, 2-niepalna wykładzina, 3-haki podtrzymujące instalację

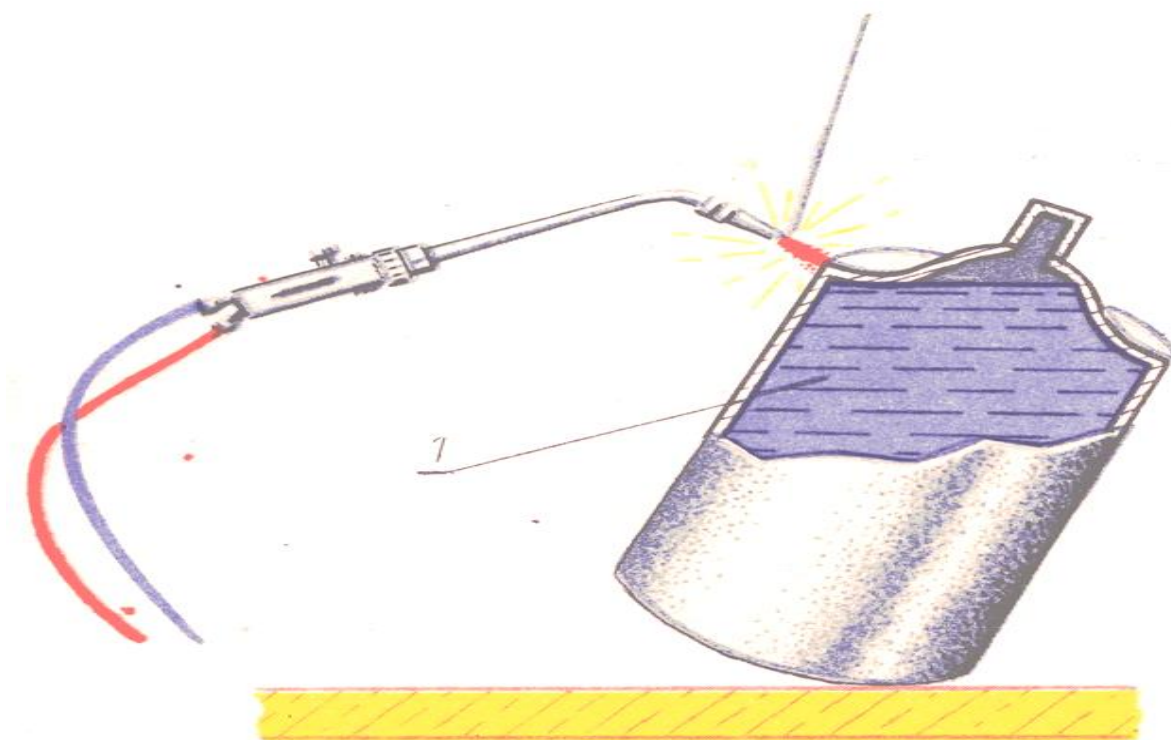
Rys. 6 Sposób prawidłowego spawania elementu metalowego konstrukcji przechodzącego przez drewniany strop: 1-drewniany strop, 2-szczeliwo z materiału niepalnego, 3-materiał niepalny (np. koc gaśniczy)

Rys. 7 Cięte lub spawane pojemniki, mogące zawierać gazy lub pary cieczy palnych, należy przed przystąpieniem do prac wypełnić gazem obojętnym, np. gazami spalinowymi z silnika samochodowego podawanymi przez łapaczkę iskier: 1-łapaczka iskier, 2-woda, 3-przewód doprowadzający gazy do wnętrza pojemnika

Rys. 8 Niewielkie pojemniki, mogące zawierać palne gazy lub pary cieczy palnych, zabezpieczamy skutecznie przed zapaleniem lub wybuchem napełniając je wodą - 1

Obowiązki osób nadzorujących prace niebezpieczne pożarowo.

Osoba, która została upoważniona przez zarządzającego do sprawowania nadzoru nad przebiegiem prac niebezpiecznych pożarowo, powinna w szczególności:

- * znać obowiązujące przepisy przeciwpożarowe oraz nadzorować przestrzeganie tych przepisów przez podległych pracowników,
- * dopilnować, aby przed przystąpieniem do prac niebezpiecznych pożarowo wykonane zostały wszystkie zalecenia w zakresie zabezpieczenia obiektu, pomieszczeń, stanowisk, przewidziane w protokole prac lub zezwoleniu na ich przeprowadzenie,
- * sprawdzić zabezpieczenie przeciwpożarowe stanowisk prac niebezpiecznych pożarowo oraz wydawać polecenia gwarantujące natychmiastową likwidację stwierdzonych niedociągnięć,
- * wstrzymywać prace z chwilą stwierdzenia sytuacji stwarzających niebezpieczeństwo powstania pożaru, do czasu usunięcia występujących nieprawidłowości,
- * brać udział w kontroli stanowisk, pomieszczeń lub budynku po zakończeniu prac niebezpiecznych pożarowo.

Do obowiązków wykonawcy prac niebezpiecznych pożarowo należy w szczególności:

- * sprawdzenie czy sprzęt i narzędzia są technicznie sprawne i należyście zabezpieczone przed możliwością zainicjowania oraz rozprzestrzeniania pożaru,
- * ściśle przestrzeganie zaleceń zawartych w protokole i zezwoleniu na prowadzenie prac,
- * znajomość przepisów przeciwpożarowych, obsługi podręcznego sprzętu gaśniczego oraz zasad postępowania w przypadku powstania pożaru,
- * sprawdzenie przed przystąpieniem do pracy, czy zostały wykonane wszystkie zabezpieczenia przewidziane dla danego rodzaju prac niebezpiecznych pożarowo,
- * ściśle przestrzeganie wytycznych zabezpieczenia, ustalonych dla prowadzenia danego rodzaju prac niebezpiecznych,
- * sprawdzenie przed przystąpieniem do pracy, czy stanowisko zostało wyposażone w odpowiednią ilość podręcznego sprzętu gaśniczego,
- * rozpoczynanie prac niebezpiecznych pożarowo tylko po otrzymaniu pisemnego zezwolenia, względnie na wyraźne polecenie bezpośredniego przełożonego

- kierującego tokiem pracy,
- * poinstruowanie pomocników o wymaganiach przeciwpożarowych obowiązujących dla wykonywanego rodzaju prac niebezpiecznych pożarowo,
 - * przerwanie pracy w przypadku stwierdzenia sytuacji lub warunków umożliwiających powstanie i rozprzestrzenianie pożaru oraz zgłoszenie tego faktu przełożonemu,
 - * meldowanie bezpośredniemu przełożonemu o zakończeniu prac niebezpiecznych pożarowo oraz informowanie o ewentualnych faktach zainicjowania ognia, ugaszonego w czasie wykonywania prac,
 - * dokładne sprawdzenie po zakończeniu pracy, stanowiska i jego otoczenia, w celu stwierdzenia czy podczas wykonywania prac niebezpiecznych pożarowo nie zainicjowano pożaru,
 - * wykonywanie wszelkich poleceń przełożonych i organów kontrolnych w sprawach związanych z zabezpieczeniem przeciwpożarowym prac i czynności niebezpiecznych pożarowo.

ROZDZIAŁ V

WARUNKI I ORGANIZACJA EWAKUACJI LUDZI ORAZ PRAKTYCZNE SPOSOBY ICH SPRAWDZANIA.

Ewakuację można zdefiniować jako przedsięwzięcie mające na celu sprawne opuszczenie obiektu (lub jego części) w możliwie najkrótszym czasie przez znajdujące się tam osoby, jeżeli w wyniku zdarzenia (pożar, katastrofa budowlana, obecnie również atak terrorystyczny) może wystąpić zagrożenie dla ich życia i zdrowia.

Ewakuacja może być całkowita lub strefowa, tj. może odbywać się na zewnątrz obiektu lub do sąsiedniej strefy pożarowej (części obiektu).

Z każdego miejsca przeznaczonego na pobyt ludzi w obiekcie, zapewnione są odpowiednie warunki ewakuacji, zapewniające możliwość szybkiego i bezpiecznego opuszczenia strefy zagrożonej lub objętej pożarem, dostosowane do liczby i stanu sprawności osób przebywających w obiekcie oraz jego funkcji, konstrukcji i wymiarów, a także być zastosowane techniczne środki zabezpieczenia przeciwpożarowego.

Odpowiednie warunki ewakuacji polegają w szczególności na:

- 1) zapewnieniu dostatecznej ilości i szerokości wyjść ewakuacyjnych,
- 2) zachowaniu dopuszczalnej długości, szerokości i wysokości przejść oraz dojść ewakuacyjnych,
- 3) zapewnieniu bezpiecznej pożarowo obudowy i wydzielen dróg ewakuacyjnych oraz pomieszczeń,
- 4) zabezpieczeniu przed zadymieniem wymienionych w przepisach techniczno-budowlanych dróg ewakuacyjnych, w tym: na stosowaniu urządzeń zapobiegających zadymieniu lub urządzeń i innych rozwiązań techniczno-budowlanych zapewniających usuwanie dymu (urządzenia takie w budynku będącym przedmiotem niniejszego opracowania nie są wymagane),
- 5) zapewnieniu oświetlenia awaryjnego (zapasowego i ewakuacyjnego) oraz przeszkodowego w obiektach, w których jest ono niezbędne do ewakuacji ludzi,
- 6) zapewnieniu możliwości rozgłaszania sygnałów ostrzegawczych i komunikatów głosowych poprzez dźwiękowy system ostrzegawczy w budynkach, dla których jest on wymagany (system taki w budynku będącym przedmiotem niniejszego opracowania nie jest wymagany ale zainstalowany w ograniczonym zakresie).

Na drogach ewakuacyjnych zabronione jest wykonywanie czynności, które mogą spowodować utrudnienie prowadzenia ewakuacji, a mianowicie:

- 1) składowanie materiałów palnych na drogach komunikacji ogólnej służących ewakuacji,
- 2) umieszczanie na drogach ewakuacyjnych przedmiotów w sposób zmniejszający ich szerokość albo wysokość poniżej wymaganych wartości,
- 3) zamykanie drzwi ewakuacyjnych w sposób uniemożliwiający ich natychmiastowe użycie,
- 4) lokalizowanie elementów wystroju wnętrz, instalacji i urządzeń w sposób zmniejszający wymiary drogi ewakuacyjnej poniżej wymaganych wartości, określonych w podanym wyżej pkt 2,
- 5) uniemożliwianie lub ograniczanie dostępu do wyjść ewakuacyjnych,
- 6) pozbawianie dróg ewakuacyjnych znaków ewakuacyjnych, których brak nie będzie zapewniał dostarczenie informacji niezbędnych do ewakuacji.

W przypadku wystąpienia zagrożenia powodującego konieczność przeprowadzenia ewakuacji osób i mienia z obiektu, decyzję o podjęciu ewakuacji podejmuje Dyrektor ZST lub osoba przez niego wyznaczona.

Decyzja o zarządzeniu ewakuacji musi uwzględniać informacje o zakresie ewakuacji, liczbie osób przewidzianych do ewakuacji, sposobach i kolejności opuszczania obiektu (kondygnacji, całego budynku itd.), a także musi określić drogi i kierunki oraz przewidywać możliwość zakwaterowania osób ewakuowanych.

Podejmujący decyzję o ewakuacji, w zakresie przedsięwzięć organizacyjnych powinien:

1. Ustalić różne warianty opuszczania obiektu, zależne od możliwości powstania pożaru w poszczególnych jego częściach, uwzględniające kolejność opuszczania pomieszczeń czy kondygnacji oraz wyznaczyć osoby odpowiedzialne za przestrzeganie ustalonych scenariuszy postępowania.
2. Ustalić miejsce koncentracji osób ewakuowanych poza budynkiem z uwzględnieniem niekorzystnych warunków atmosferycznych oraz wyznaczyć pracowników odpowiedzialnych za zapewnienie opieki nad tymi osobami (odsyłanie ich do miejsca zastępczego zakwaterowania po sprawdzeniu obecności, zapewnienie opieki medycznej),
3. Wyznaczyć pracowników odpowiedzialnych za:
 - otwarcie wszystkich wyjść ewakuacyjnych,
 - pomoc w ewakuacji osobom takiej pomocy wymagającym,
 - sprawdzenie czy wszystkie osoby opuściły ewakuowany rejon,
 - informowanie jednostek interwencyjnych (np.: straży pożarnej, pogotowia energetycznego) o lokalizacji głównych wyłączników energii, pomieszczeń w których występują materiały niebezpieczne pożarowo,
4. Określić rodzaj mienia podlegający ewakuacji (urządzenia, dokumentacja, przedmioty) i miejsce jego składowania.

Po podjęciu decyzji o ewakuacji osób i mienia należy:

1. Niezwłocznie powiadomić wszystkie osoby przebywające o powstaniu i charakterze zagrożenia oraz konieczności przeprowadzenia ewakuacji. Do powiadomienia należy wykorzystać istniejące w obiekcie środki łączności wewnętrznej.
2. Kierujący akcją ewakuacyjną wyznacza osoby odpowiedzialne za przebieg ewakuacji poszczególnych grup podopiecznych, ponadto ustala ewentualną potrzebę ewakuacji sprzętu i mienia, określając w tym celu sposoby, kolejność i rodzaj ewakuowanego mienia.
3. W pierwszej kolejności należy ewakuować osoby z tych pomieszczeń, w których

powstał pożar lub które znajdują się na drodze rozprzestrzeniania się ognia oraz z pomieszczeń, z których wyjście lub dotarcie do bezpiecznych dróg ewakuacji może zostać odcięte przez pożar lub zadymienie. Należy dążyć do tego, aby wśród ewakuowanych w pierwszej kolejności były osoby o ograniczonej z różnych względów zdolności poruszania się, natomiast zamykać strumień ruchu powinny osoby, które mogą poruszać się o własnych siłach.

4. Podczas ewakuacji z pomieszczeń, strumienie ludzi należy kierować na poziome drogi ewakuacyjne (korytarze), a następnie zgodnie z kierunkami określonymi przez znaki ewakuacyjne, na klatki schodowe i dalej na wyjścia poza obszar zagrożony pożarem lub na zewnątrz obiektu. O koncentracji osób ewakuowanych poza strefami zagrożonymi pożarem decyduje kierujący akcją ewakuacyjną.
5. Osoby z ograniczoną zdolnością poruszania się należy ewakuować przy wykorzystaniu wózków bądź przenosić na rękach.
6. W przypadku blokady dróg ewakuacyjnych, należy niezwłocznie dostępnymi środkami, np. telefonicznie, bezpośrednio lub przy pomocy osób znajdujących się na zewnątrz odciętej strefy, powiadomić kierownika akcji ratowniczej. Ludzi odciętych od wyjścia, a znajdujących się w strefie zagrożenia, należy zebrać w pomieszczeniu najbardziej oddalonym od źródła pożaru i w miarę posiadanych środków i istniejących warunków ewakuować na zewnątrz, przy pomocy sprzętu ratowniczego przybyłych jednostek Państwowej Straży Pożarnej lub innych jednostek ratowniczych.
7. Przy silnym zadymieniu dróg ewakuacyjnych należy poruszać się w pozycji pochylonej, starając się trzymać głowę jak najniżej, ze względu na mniejsze zadymienie panujące w dolnych partiach pomieszczeń i dróg ewakuacyjnych. Usta i nos należy w miarę możliwości zasłaniać chustką zmoczoną w wodzie - sposób ten ułatwia oddychanie. Podczas ruchu przez mocno zadymione odcinki dróg ewakuacyjnych należy poruszać się wzdłuż ścian, by nie stracić orientacji co do kierunku ruchu.
8. Na miejscu zbiórki opiekunowie sprawdzają obowiązkowo listę swoich podopiecznych.
W razie stwierdzenia nieobecności któregośkolwiek podopiecznego, należy ten fakt zgłosić natychmiast dowódcy akcji lub osobie odpowiedzialnej za przeprowadzenie ewakuacji. Po sprawdzeniu listy podopiecznych, sprawdzający zobowiązany jest sprawdzić ich stan zdrowia, zwracając szczególną uwagę na zawroty głowy, wymioty, kaszel, ból głowy, chwilowe omdlenia, złamania, potłuczenia, itp. Wszystkich poszkodowanych należy traktować jako ofiary zdarzenia i udzielić im pomocy medycznej.
9. Ewakuacja mienia nie może odbywać się kosztem sił i środków niezbędnych do ewakuacji i ratowania ludzi. Ewakuację mienia należy rozpocząć od najcenniejszych urządzeń, dokumentacji i przedmiotów. Należy wykorzystać wszystkie sprawne fizycznie osoby, nadające się do demontażu i ewakuowania mienia.
10. W przypadku przybycia jednostek Państwowej Straży Pożarnej w trakcie akcji ewakuacyjnej, kierujący przebiegiem akcji, zobowiązany jest do złożenia krótkiej informacji o przebiegu akcji, a następnie podporządkowania się poleceniom dowódcy przybyłej jednostki taktycznej straży pożarnej.

Zestawienie liczbowe osób z poszczególnych segmentów z podaniem miejsc jej przemieszczania - wykaz obejmuje maksymalny stan osobowy w czasie trwania zajęć edukacyjnych w poszczególnych segmentach i kondygnacjach obiektów Zespołu Szkół Technicznych w Mielcu:

- a) Segment A:
 - parter 117
 - I piętro 250
 - II piętro 250
- b) Segment B:
 - parter 30
 - I piętro 497
- c) Segment C:
 - parter 117
 - I piętro 250
 - II piętro 250
 - III piętro 250
- d) Segment D:
 - parter 74
- e) Pawilon Sportowy ok. 120

Stan ogólny wynosi 2235

Miejsca przemieszczania się młodzieży i personelu szkoły:

Segment A – osoby po wyjściu z budynku zbierają się na terenie zielonym obok pawilonu sportowego

Segment B – osoby po wyjściu z budynku lokalizują się na terenie zielonym obok pawilonu sportowego,

Segment C – osoby po wyjściu z budynku lokalizują się na terenie zielonym przylegającym do pawilonu sportowego,

Segment D, Pawilon Sportowy i Aula – osoby po wyjściu z budynku lokalizują się na terenach zielonych przylegających do pawilonu sportowego oraz parkingu szkoły

Po zlokalizowaniu się osób na terenach wyznaczonych zostaną one poinformowane przez osoby odpowiedzialne za poszczególne segmenty o dalszej ewakuacji. Osoby mieszkające na terenie miasta zostaną wysłane do miejsc zamieszkania, a osoby dojeżdżające pozostaną w oczekiwaniu na transport.

Wykaz osób kierujących procesem ewakuacji w Zespole Szkół Technicznych w Mielcu:

Procesem ewakuacji młodzieży w ZST w Mielcu bezpośrednio kieruje dyrektor szkoły mgr Arkadiusz Gałkowski w porozumieniu z dowódcą jednostki ewakuacyjnej.

Odpowiedzialni za ewakuację w poszczególnych segmentach są:

SEGMENT A - v-ce dyrektor Marcin Jaśkiewicz

SEGMENT B - dyrektor Zespołu Szkół Budowlanych Stanisław Starzyk

SEGMENT C - v-ce dyrektor Stanisław Rajda

SEGMENT D i Pawilon Sportowy - v-ce dyrektor Anna Sroka

Ewakuacja młodzieży , personelu i osób znajdujących się w obiektach ZST odbywa się zgodnie z planem ewakuacji szkoły.

Odpowiedzialni za bezpieczne wyprowadzenie młodzieży z sal lekcyjnych są nauczyciele uczący, a z szatni - nauczyciele znajdujący się w pokojach nauczycielskich.

Ewakuacja odbywa się zgodnie z kierunkiem ewakuacji, aż do miejsca rozlokowania młodzieży.

Jako główny punkt informacyjny oraz punkt kierowania szkołą przyjmuje się sekretariat znajdujący się na parterze pokój 25.

INSTRUKCJA OBSŁUGI RADIOWEŻŁA PODCZAS EWAKUACJI OSÓB PRZEBYWAJĄCYCH W ZESPOLE SZKÓŁ TECHNICZNYCH

1. Ogłoszenie ewakuacji:

Zarządzam ewakuację osób znajdujących się w obiektach Zespołu Szkół Technicznych zgodnie z planem ewakuacji szkoły. Nauczyciele, młodzież i inne osoby znajdujące się w obiektach prosi się o niezwłoczne opuszczenie sal lekcyjnych i udanie się w kierunku wyjść ewakuacyjnych zgodnie z kierunkiem ewakuacji zamieszczonym w planie ewakuacji znajdującym się przy klatkach schodowych, wyjściach ze szkoły jak również zgodnie ze strzałkami oznaczającymi kierunek wyjścia z budynku. Nauczyciele i personel szkoły prosi się o zabranie ze sobą laptopów oraz kluczy i pieczętek szkoły. Ze względu na szybkie bezkolizyjne przeprowadzenie ewakuacji podaję kolejność opuszczania pomieszczeń i sal lekcyjnych w poszczególnych segmentach szkoły.

2. W tym momencie jednocześnie zarządzam opuszczenie pomieszczeń dla segmentów C piętra III i I, dla segmentu A piętro II i parter, całego pawilonu sportowego oraz auli szkolnej.

- w czasie trwania ewakuacji w/w kondygnacji osoby znajdujące się na pozostałych piętrach oczekują na ogłoszenie informacji o rozpoczęciu ewakuacji. Nauczyciele i pracownicy szkoły znajdujący się na pozostałych kondygnacjach zobowiązuje się w tym czasie do sprawdzenia toalet i innych pomieszczeń szkoły.

PO UPŁYWIE 5 MINUT

3. Zarządzam ewakuację kondygnacji II piętra i parteru w segmencie C oraz I piętra segmencie A i parteru w segmencie B i D.

Po upływie kolejnych 5 minut należy powtórzyć komunikat w całości. Komunikat o ewakuacji należy powtórzyć trzykrotnie lub do czasu upewnienia się że osoby przebywające w obiektach Zespołu Szkół Technicznych zostały bezpiecznie ewakuowane poza obszar zagrożenia.

SPOSOBY POWIADAMIANIA O ROZPOCZĘCIU EWAKUACJI:

1. Jako główne źródło powiadamiania przyjmuje się radiowęzeł szkolny położony na parterze przy wejściu głównym w **segmencie B**.

Zasady użycia radiowęzła zawarte są w szczegółowej instrukcji , która znajduje się w tym pomieszczeniu. Zawiera ona kolejność kondygnacji , sal oraz ich kierunki ewakuacji. Odpowiedzialny za użycie radiowęzła jest Dyrektor Naczelny , natomiast klucze znajdują się w pokoju 47 (obsługa techniczna i zaopatrzenie)

2. Użycie dzwonków szkolnych – odpowiedzialni woźni na zmianie
3. Użycie telefonów centrali wewnętrznej
4. Doraźne polecenia ustne przez dozorców

INSTRUKCJA EWAKUACYJNA dla Zespołu Szkół Technicznych w Mielcu

A. OGŁOSZENIE ALARMU

1. Nie każde zagrożenie wymaga ewakuacji całej szkoły ze względu na konieczność przeciwdziałania panice, należy podejmować działania w następującej kolejności:
 - a) wyprowadzenie młodzieży i personelu z rejonu najbardziej zagrożonego,
 - b) ograniczenie zasięgu zagrożenia,
 - c) powiadomienie dyrektora szkoły,
 - d) ogłoszenie alarmu.
2. Sygnałem alarmowym wzywającym do natychmiastowej ewakuacji są trzy krótkie dzwonki. Włącznik dzwonka znajduje się na portierniach **segmentu A i C**. Po sygnale dzwonka należy donośnym głosem zakomunikować rodzaj zagrożenia i jego miejsce. Jeżeli sytuacja pozwoli można skorzystać z radiowęzła.
3. Uprawnieni do wszczęcia alarmu:
 - Dyrektor Szkoły
 - Kierownik Gospodarczy
 - woźny
 - inne osoby, jeżeli uważają, że najistotniejsze znaczenie dla bezpieczeństwa ludzi ma pośpiech w przeprowadzeniu ewakuacji.

B. PO OGŁOSZENIU ALARMU:

Zasady podstawowe – bezwzględne w egzekwowaniu:

1. Natychmiastowe udrożnienie wszystkich wyjść ewakuacyjnych wykonują:
 - w budynku **A** - woźny będący na dyżurze
 - w budynku **B** - woźny będący na dyżurze
 - w budynku **C** - woźny będący na dyżurzeZapasowe klucze znajdują się w gablocie pokój 47 na parterze w biurze obsługi technicznej i zaopatrzenia ZST. Ponadto klucze ewakuacyjne znajdują się w gablotach portierni segmentów **A**, **B** i **C**. Oznaczenie kluczy odpowiada oznaczeniu wyjść ewakuacyjnych i składa się z symbolu budynku i numeru (cyfry rzymskie) drzwi np. **A-II** oznacz segment **A** drzwi nr **2**.
2. Wyprowadzenie młodzieży i innych osób przed szkołę drogami i wyjściami ewakuacyjnymi zgodnie z planem szkoły lub odpowiednio do sytuacji czyniąc od tego pewne odstępstwa wykonują nauczyciele i pozostały personel szkoły, który w chwili ogłoszenia alarmu ma kontakt z młodzieżą a w szczególności:
 - nauczyciel:
 - odpowiada za bezpieczeństwo młodzieży z którą prowadzi zajęcia dydaktyczne w momencie wszczęcia alarmu. Jeżeli alarm ogłoszony jest podczas przerwy udaje się do tej klasy z którą po przerwie będzie mieć lekcje,
 - nie oddala się od swej grupy pod żadnym pozorem i jest stanowczy w egzekwowaniu posłuchu i dyscypliny uczniów,
 - przez chwilę (ok. 1 minuty) oczekuje przy otwartych drzwiach klasowych na przekazywaną głosami lub przez radiowęzeł informację o rodzaju i miejscu zagrożenia,
 - nakazuje młodzieży pozostawienie wszystkich rzeczy i wyprowadza ją przed szkołę zgodnie z kierunkiem ewakuacji zabierając tylko dziennik lekcyjny, zamykając salę lub inne pomieszczenia (nie na klucz) – nie schodzi do szatni,

- jako ostatni na piętrze i w każdym kierunku ewakuacji idzie nauczyciel sprawdzając czy w toaletach, mijanych klasach i na korytarzu nie pozostała młodzież lub inne osoby dorosłe,
 - nauczyciele przebywający w pokoju nauczycielskim zabierają i pomagają przy ewakuacji znajdującą się tam młodzież.
 - sprzątaczkę, woźny:
 - po upewnieniu się, że drzwi ewakuacyjne są otwarte schodzą do szatni i pomagają przy ewakuacji znajdującą się tam młodzież.
 - personel szkoły:
 - personel szkoły mający w chwili ogłoszenia alarmu kontakt z młodzieżą postępuje analogicznie do nauczycieli przy czym personel medyczny wynosi podręczny sprzęt do udzielania pierwszej pomocy.
3. Opuszczenie szkoły przez pracowników których nie dotyczy pkt 2 odbywa się odpowiednimi drogami ewakuacyjnymi przy udzieleniu w razie potrzeby pierwszeństwa młodzieży.
4. Powiadomienie odpowiednich jednostek interwencyjnych o zagrożeniu szkoły wykonuje:
- Dyrektor Zespołu Szkół Technicznych	Arkadiusz Gałkowski
- Dyrektor Zespołu Szkół Budowlanych	- Stanisław Starzyk
- V-ce dyrektor Zespołu Szkół Technicznych	- Marcin Jaśkiewicz
- V-ce dyrektor Zespołu Szkół Technicznych	- Stanisław Rajda
- V-ce dyrektor Zespołu Szkół Technicznych	- Anna Sroka

Telefony alarmowe: 112

Straż Pożarna	998
Pogotowie Ratunkowe	999
Policja	997

Ewakuacja z pomieszczeń parteru korytarzami wewnętrznymi stanowiącymi poziome drogi ewakuacyjne, do drzwi ewakuacyjnych prowadzących bezpośrednio na zewnątrz.

Ewakuacja z pomieszczeń na piętrach korytarzami i klatkami schodowymi na parter i dalej do drzwi prowadzących na zewnątrz.

**Sposoby ewakuacji osób o ograniczonej zdolności poruszania się,
bez użycia specjalistycznego sprzętu ratowniczego**

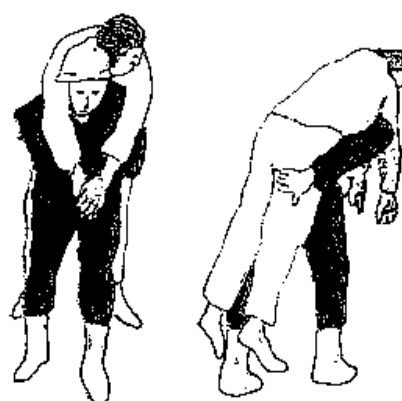
Wyprowadzanie przez jedną osobę

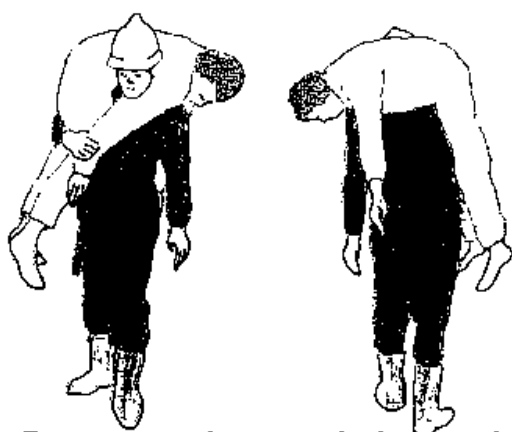
Wyprowadzanie przez dwie osoby

**Przenoszenie przez dwie osoby
sposobem " kombinowanym "**

Przenoszenie przez jedną osobę chwytem "tłumokowym"

Przenoszenie przez jedną osobę chwytem "strażackim"

Przenoszenie przez jedną osobę chwytem "na barana"

Znaki ewakuacyjne

Wyjście ewakuacyjne

Kierunek do wyjścia
drogi ewakuacyjnej w prawo

Kierunek do wyjścia
drogi ewakuacyjnej w lewo

Kierunek drogi ewakuacyjnej

Kierunek do wyjścia drogi
ewakuacyjnej schodami w górę w prawo

Kierunek do wyjścia drogi
ewakuacyjnej schodami w górę w lewo

Drzwi ewakuacyjne

Drzwi ewakuacyjne

Ciągnąć aby otworzyć

Pchać aby otworzyć

Kierunek drogi ewakuacyjnej

Kierunek drogi ewakuacyjnej

Uwaga!

Dyrektor ZST, powinien co najmniej raz na rok przeprowadzać praktyczne sprawdzenie organizacji oraz warunków ewakuacji z całego obiektu.

Dyrektor ZST ma obowiązek powiadomienia komendanta powiatowego Państwowej Straży Pożarnej w Mielcu o terminie przeprowadzenia powyższych działań, nie później niż na tydzień przed ich przeprowadzeniem.

ROZDZIAŁ VI

Sposoby zapoznania użytkowników obiektu, w tym zatrudnionych pracowników, z przepisami przeciwpożarowymi oraz treścią przedmiotowej instrukcji.

1. Organizacja i zasady zaznajamiania pracowników z przepisami przeciwpożarowymi .

Pracownicy szkoły zapoznawani są z przepisami i zasadami ochrony przeciwpożarowej w ramach szkoleń :

- wstępnych,
- okresowych,
- specjalistycznych.

W ramach **szkolenia wstępnego** (prowadzonego wraz ze szkoleniem wstępnym bhp) pracownik zapoznaje się ze stanem ochrony przeciwpożarowej i podstawowymi uregulowaniami w tym zakresie i praktycznie poznaje zasady obsługi sprzętu gaśniczego.

Szkolenie okresowe pracowników winno się odbywać w okresach szkoleń okresowych bhp lub jako odrębne szkolenie w takich samych terminach, w wymiarze minimum 6 godzin np. według programu:

Program ramowy (przykładowy) szkolenia z zakresu ochrony ppoż.

=====

1. Elementy zagrożenia pożarowego zakładu, przyczyny powstawania i rozprzestrzeniania się pożarów	-- 1,0 godz.
2. Zadania i obowiązki pracowników w zakresie zapobiegania pożarom	-- 1,0 godz.
3. Zadania i obowiązki pracowników w wypadku powstania pożaru	-- 1,5 godz.
4. Ewakuacja ludzi, drogi i środki ewakuacyjne	-- 0,5 godz.
5. Sprzęt gaśniczy i urządzenia przeciwpożarowe	-- 0,5 godz.
6. Znajomość praktycznego użycia sprzętu gaśniczego i urządzeń przeciwpożarowych	-- 1,5 godz.

Szkolenie specjalistyczne przeprowadza się w razie potrzeb doraźnych, np. przed planowanymi ćwiczeniami ewakuacyjnymi.

Rozdział VII

Zadania i obowiązki w zakresie ochrony przeciwpożarowej dla osób będących ich stałymi użytkownikami.

Bezpośrednią odpowiedzialność za stan bezpieczeństwa pożarowego obiektu i pomieszczeń Zespołu Szkół Technicznych (ZST) ponosi jego Dyrektor.

Do obowiązków Dyrektora ZST należy w szczególności:

- 1) zapewnienie przestrzegania przeciwpożarowych wymagań budowlanych oraz bezpiecznej eksploatacji instalacji i urządzeń stanowiących wyposażenie zajmowanego budynku i pomieszczeń,
- 2) nadzorowanie zapewnienia osobom przebywającym w budynku możliwości bezpiecznej ewakuacji na wypadek pożaru,
- 3) zapewnienie właściwego przeszkolenia przeciwpożarowego wszystkich pracowników,
- 4) przygotowanie obiektu do prowadzenia akcji ratowniczo-gaśniczej,
- 5) nadzorowanie przestrzegania przez podległych pracowników postanowień zawartych w Instrukcji oraz przepisach ogólnych,
- 6) nadzorowanie dokonywania okresowych analiz stanu zabezpieczenia przeciwpożarowego,
- 7) inicjowanie wszelkich przedsięwzięć zmierzających do poprawy zabezpieczenia przeciwpożarowego,
- 8) określenie sposobów postępowania na wypadek pożaru lub innego miejscowego zagrożenia.

Do obowiązków Kierownika Gospodarczego ponadto należy w szczególności:

- 1) zapewnienie właściwej eksploatacji pomieszczeń, instalacji i urządzeń znajdujących się na zarządzanym terenie,
- 2) zorganizowanie ochrony przeciwpożarowej oraz bezpieczeństwa osobistego pracowników oraz innych osób przebywających na terenie obiektu,
- 3) dokładnej znajomości przepisów przeciwpożarowych i czuwania nad ich przestrzeganiem przez podległych pracowników, zgłaszania przełożonemu wniosków w przedmiocie wyciągania konsekwencji w stosunku do osób winnych powstania zaniedbań mogących być przyczyną pożaru lub wybuchu,
- 4) zapewnienie możliwości ewakuacji osób oraz mienia znajdujących się na zarządzanym terenie,
- 5) czuwania nad stanem ochrony przeciwpożarowej i spowodowania niezwłocznego usunięcia dostrzeżonych braków i usterek mogących wywołać pożar lub utrudnienie w jego zwalczaniu i ewakuacji osób, oraz występowanie z wnioskami do przełożonego o poprawę stanu ochrony przeciwpożarowej,
- 6) zapewnienie właściwego przeszkolenia przeciwpożarowego podległych pracowników,
- 7) zapewnienie warunków do sprawnego prowadzenia akcji ratowniczo-gaśniczej,
- 8) przestrzeganie oraz nadzorowanie przestrzegania przez pracowników postanowień zawartych w niniejszej Instrukcji oraz w przepisach ogólnych,
- 9) prowadzenie okresowych analiz stanu zabezpieczenia przeciwpożarowego zarządzanych obiektów,
- 10) realizowanie przedsięwzięć zmierzających do poprawy stanu bezpieczeństwa pożarowego,
- 11) dopilnowanie utrzymania czystości i porządku w pomieszczeniach i na terenie przyległym,

- 12) zaznajomienie podległych pracowników z zagrożeniami pożarowymi występującymi w miejscu ich pracy oraz sposobami zapobiegania pożarom, postępowaniem w razie pożaru, a w szczególności z organizacją i prowadzeniem ewakuacji,
- 13) zapewnienie stałej konserwacji urządzeń i instalacji elektrycznych, wentylacyjnych, ogrzewczych i technologicznych,
- 14) zapewnienie stałej konserwacji urządzeń i instalacji stanowiących zabezpieczenie procesu technologicznego,
- 15) zapewnienie stałej konserwacji urządzeń stanowiących zabezpieczenie pożarowe obiektu (wszystkie wymienione wyżej urządzenia i instalacje przeciwpożarowe oraz zabezpieczające),
- 16) wyposażenie obiektów w określone przepisami ilości i rodzaje podręcznego sprzętu gaśniczego, a także zapewnienie terminowej ich konserwacji,
- 17) wyposażenie obiektów i pomieszczeń w instrukcje alarmowe, tablice informacyjne i znaki bezpieczeństwa (oznakowanie dróg ewakuacyjnych, urządzeń elektrycznych, zakazu używania otwartego ognia itp.),
- 18) dopilnowanie, aby na drogach komunikacji stanowiących drogi ewakuacyjne nie występowały jakiegokolwiek przedmioty mogące utrudniać przejście lub spowodować zastawienie wyjść ewakuacyjnych,
- 19) prowadzenie dokumentacji spraw związanych z ochroną przeciwpożarową,
- 20) czuwanie nad przestrzeganiem przez pracowników przepisów ochrony przeciwpożarowej oraz stosowanie odpowiednich sankcji w stosunku do pracowników winnych zaniedbań, w wyniku których mogłoby dojść do powstania pożaru.

Wszyscy pracownicy zatrudnieni w obiekcie ponoszą odpowiedzialność za stan zabezpieczenia przeciwpożarowego powierzzonego im mienia, a w szczególności obowiązani są:

- 1) dbać o właściwy stan zabezpieczenia przeciwpożarowego oraz utrzymywać czystość i porządek w pomieszczeniach i stanowiskach pracy;
- 2) przestrzegać ustalonych reżimów technologicznych oraz utrzymywać swoje stanowisko pracy w wymaganym stanie technicznym;
- 3) usuwać usterki mogące być przyczyną pożaru, innego miejscowego zagrożenia lub informować o ich wystąpieniu przełożonego;
- 4) po zakończeniu pracy dopilnować sprzątnięcia i zabezpieczenia pomieszczeń,
- 5) przestrzegać zasad właściwego przechowywania i stosowania materiałów łatwo zapalnych;
- 6) przestrzegać zakazu palenia tytoniu i używania otwartego ognia poza miejscami specjalnie do tego celu wyznaczonymi;
- 7) nie używać podręcznego sprzętu gaśniczego i innych urządzeń przeciwpożarowych do celów nie związanych z gaszeniem pożaru, dbać o właściwy stan i łatwość dostępu do tych urządzeń i sprzętu;
- 8) znać i przestrzegać:
 - przepisy przeciwpożarowe oraz uczestniczyć w szkoleniach;
 - postanowienia zawarte w Instrukcji Bezpieczeństwa Pożarowego;
 - sposoby alarmowania współpracowników i Państwowej Straży Pożarnej;
 - sposoby użycia podręcznego sprzętu gaśniczego;
 - zasady zachowania się podczas pożaru.

Obowiązki pracowników w zakresie prac porządkowych.

Pracownicy i personel sprzątający jest zobowiązany do:

- organizowania i wykonywania prac zgodnie z zasadami bezpieczeństwa pożarowego, w szczególności podczas pastowania i mycia posadzek substancjami

palnymi,

- znajomości obowiązujących instrukcji alarmowych, przepisów i przeciwpożarowych,
- utrzymywania pomieszczeń w czystości poprzez systematyczne usuwanie pyłów, śmieci odpadów przy każdorazowym sprzątaniu przydzielonych stanowisk i pomieszczeń,
- opróżniania koszy przeznaczonych na składowanie odpadków papieru, makulatury, śmieci, bezpośrednio po zakończeniu pracy i usuwanie tych odpadów do odpowiednich zasobników poza teren sprzątanym pomieszczeń,
- zgłaszania swoim przełożonym zauważonych usterek i nieprawidłowości np.: po zakończeniu pracy nie wyłączone maszyny, elektryczne urządzenia grzewcze itp.,
- zamknięcia pomieszczeń po zakończeniu sprzątania,
- podejmowania wszelkich innych czynności zmierzających do zwiększenia i poprawy stanu bezpieczeństwa przeciwpożarowego.

ROZDZIAŁ VIII

UWAGI KOŃCOWE

Wykaz wykorzystanych w opracowaniu przepisów i norm:

1. Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (J.t. Dz. U. z 2009 r. Nr 178, poz. 1380 z późn. zm.),
2. Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (J.t. Dz. U. z 2009 r. Nr 12, poz. 68 z późn. zm.),
3. Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo Budowlane (J.t. Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118 z późn. zm.),
4. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. z 2010 r. Nr 109, poz. 719),
5. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych (Dz. U. z 2009 r. Nr 124, poz. 1030),
6. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 16 lipca 2009 r. w sprawie uzgadniania projektu budowlanego pod względem ochrony przeciwpożarowej (Dz. U. z 2009 r. Nr 119, poz. 998),
7. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2002 r. Nr 75, poz. 690 z późn. zm.),
8. PN-92/N-01256/01 „Znaki bezpieczeństwa. Ochrona przeciwpożarowa”,
9. PN-92/N-01256/02 „Znaki bezpieczeństwa. Ewakuacja”,
10. PN-65/M-51520 „Sprzęt pożarniczy. Pożarnicze tablice informacyjne”
11. PN-N-01256-4:1997 „Znaki bezpieczeństwa. Techniczne środki przeciwpożarowe”,
12. Polskie normy wymienione we wcześniejszych częściach instrukcji.

Niniejsze opracowanie jest dokumentem wewnątrz zakładowym, dotyczącym wyłącznie obiektu Zespołu Szkół Technicznych w Mielcu położonego przy ul. Jagiellończyka 3, i nie może być powielane w całości lub częściach na inne obiekty.

Zgodnie z ustaleniami §6 ust. 7 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. z 2010 r. Nr 109, poz. 719), niniejsza „instrukcja” podlega aktualizacji co najmniej raz na dwa lata, a także po takich zmianach sposobu użytkowania obiektu lub procesu technologicznego, które wpływają na zmianę warunków ochrony przeciwpożarowej.

Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego powinna się znajdować w miejscu dostępnym dla ekip ratowniczych.

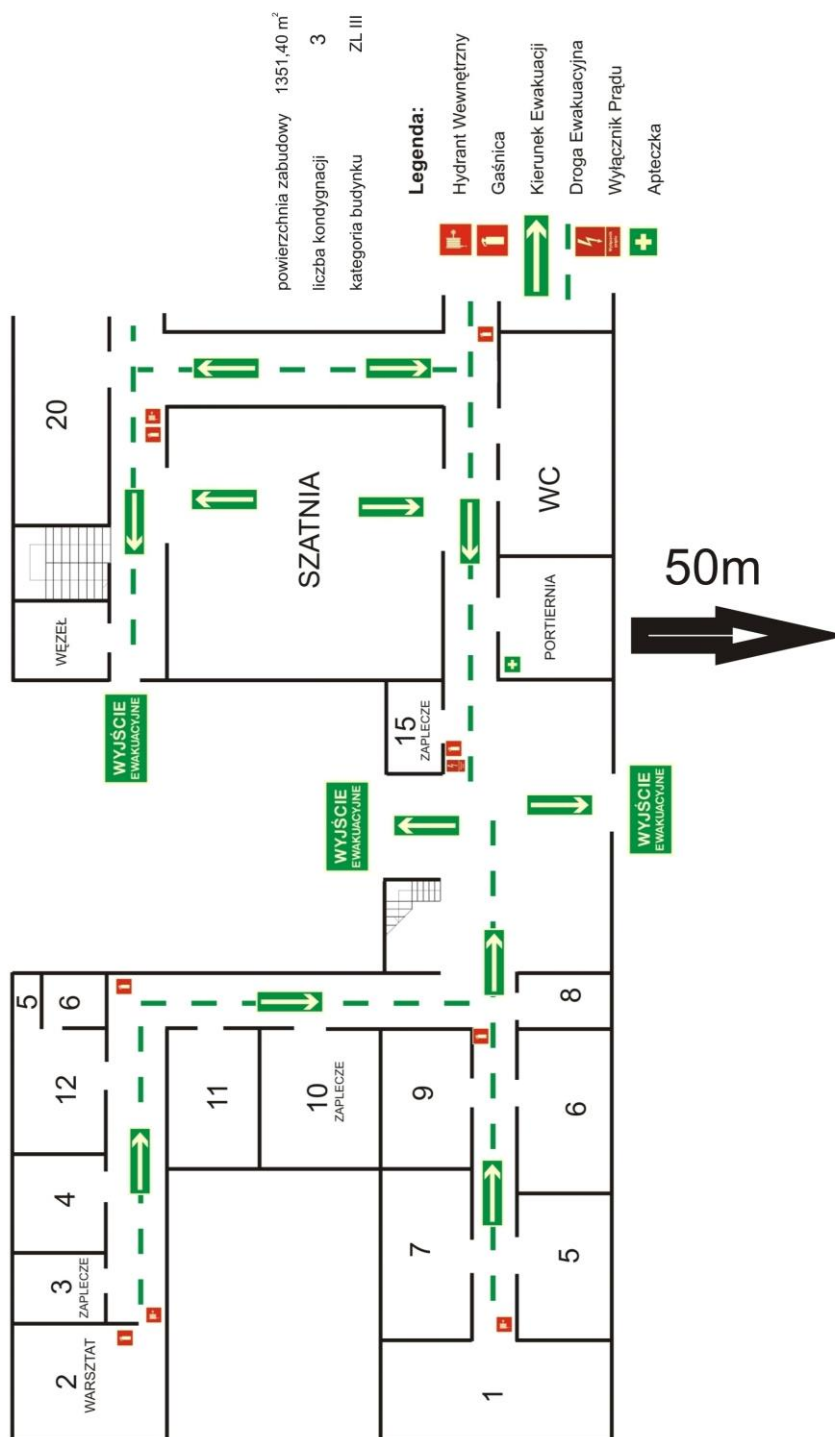

Tessco

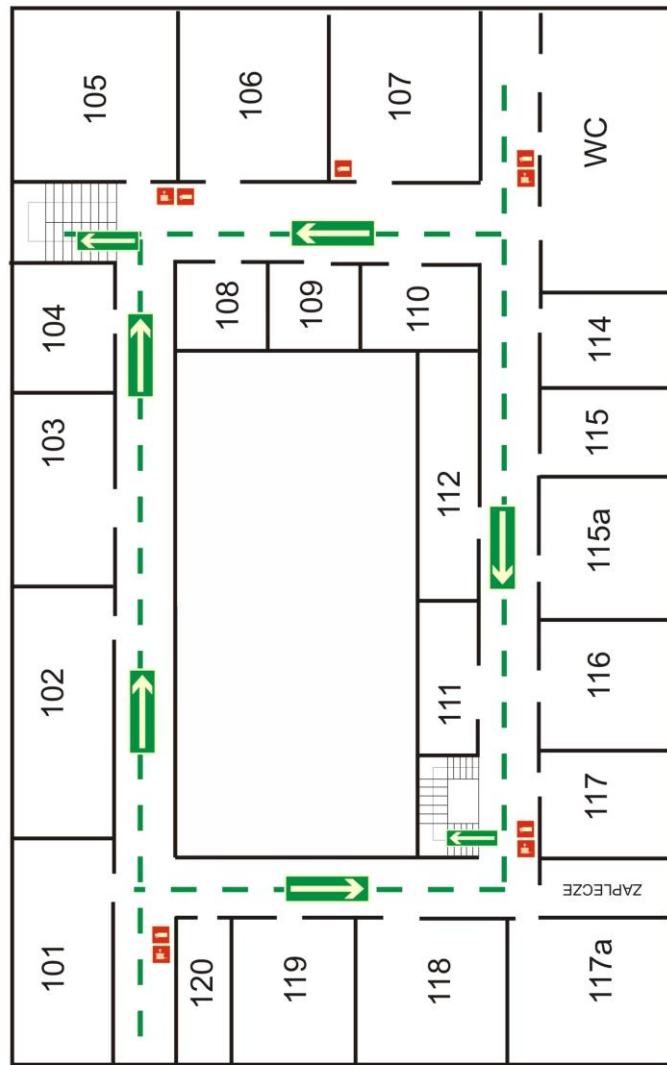
PLAN EWAKUACJI SEG. A PARTER

Obiekt zlokalizowany jest w odległości:
-ok. 20 m od Pawilonu Sportowego do supermarketu Tesco,
-ok. 70 m od budynku szkoły (Segment B i C) do supermarketu Tesco,
-ok. 150 m od budynku szkoły (Segment A) do Szpitala Powiatowego,
-ok. 50 m od budynku szkoły (Segment A, B, C i D) do budynków mieszkalnych od strony północno-wschodniej.

PLAN EWAKUACJI SEG. A I PIĘTRO

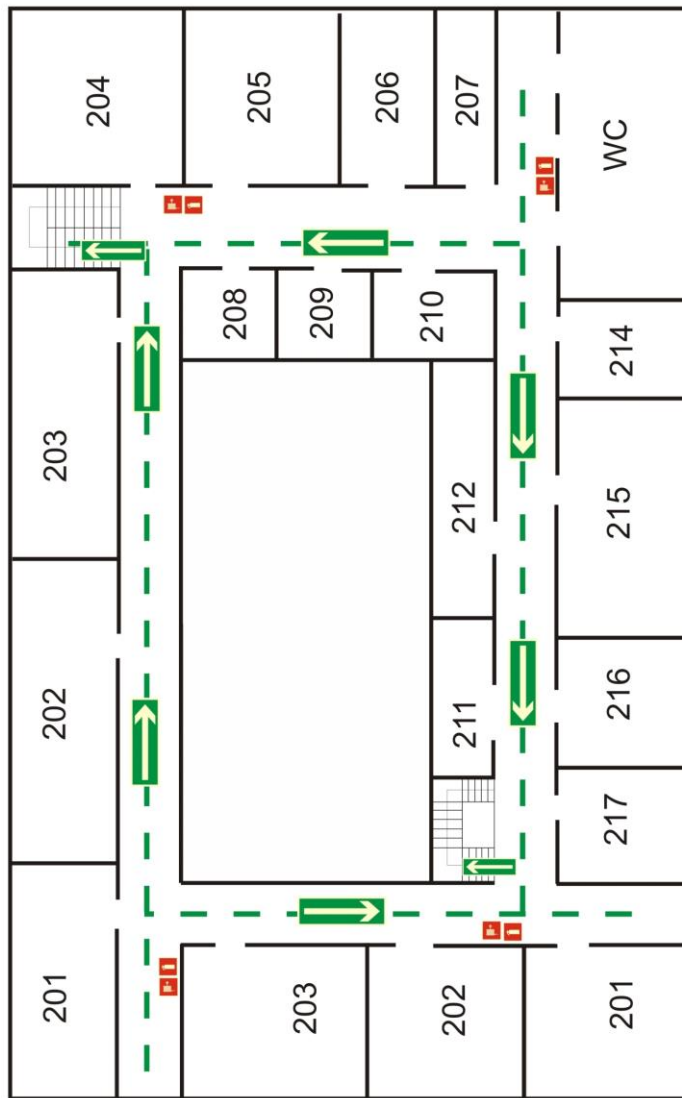

Legenda:

- Hydrant Wewnętrzny
- Gaśnica
- Kierunek Ewakuacji
- Droga Ewakuacyjna

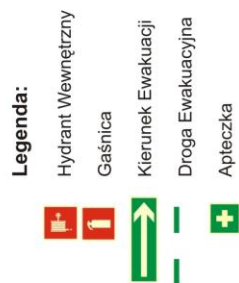

PLAN EWAKUACJI SEG. A II PIĘTRO

Legenda:

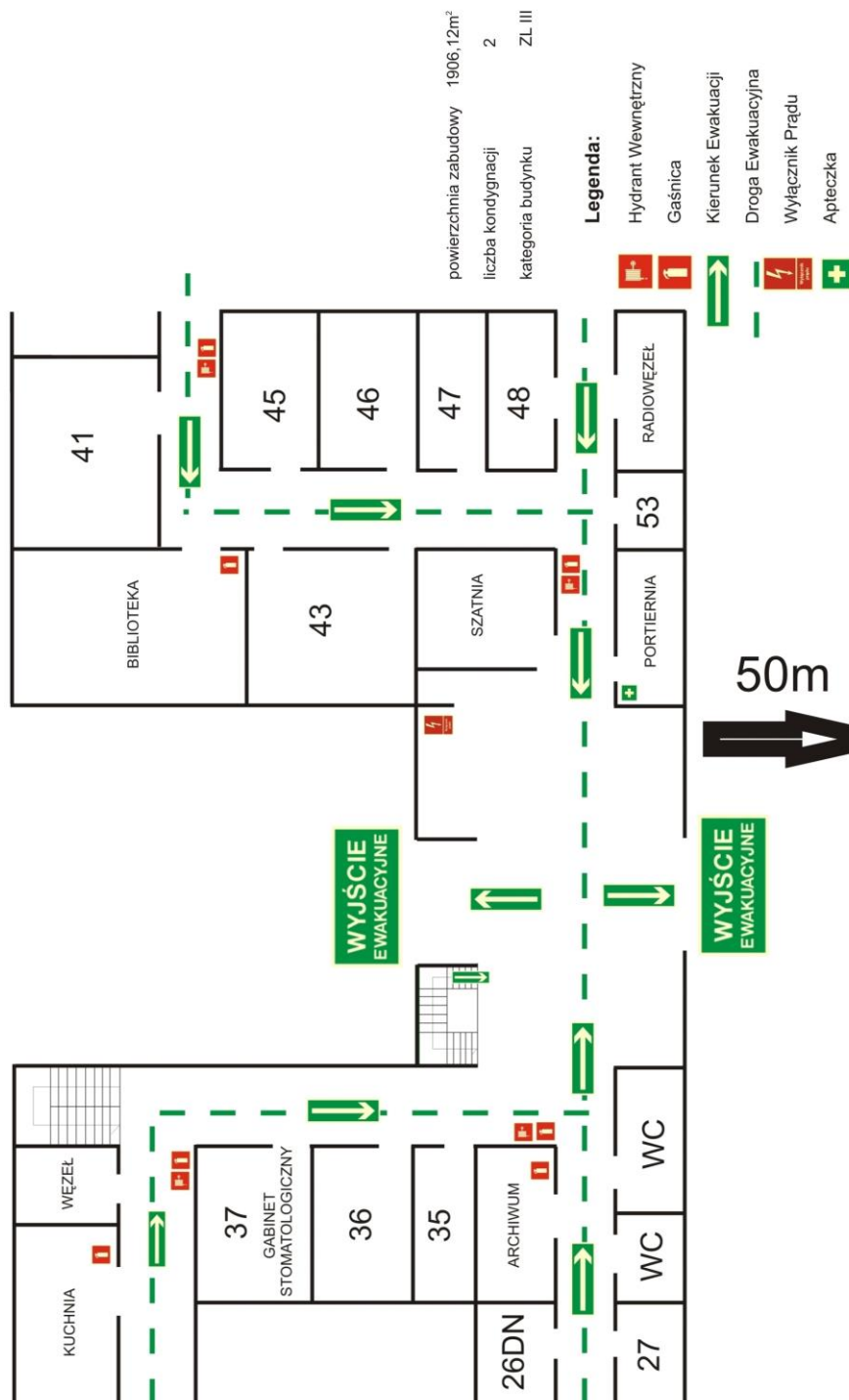
- Hydrant Wewnętrzny
- Gaśnica
- Kierunek Ewakuacji
- Droga Ewakuacyjna

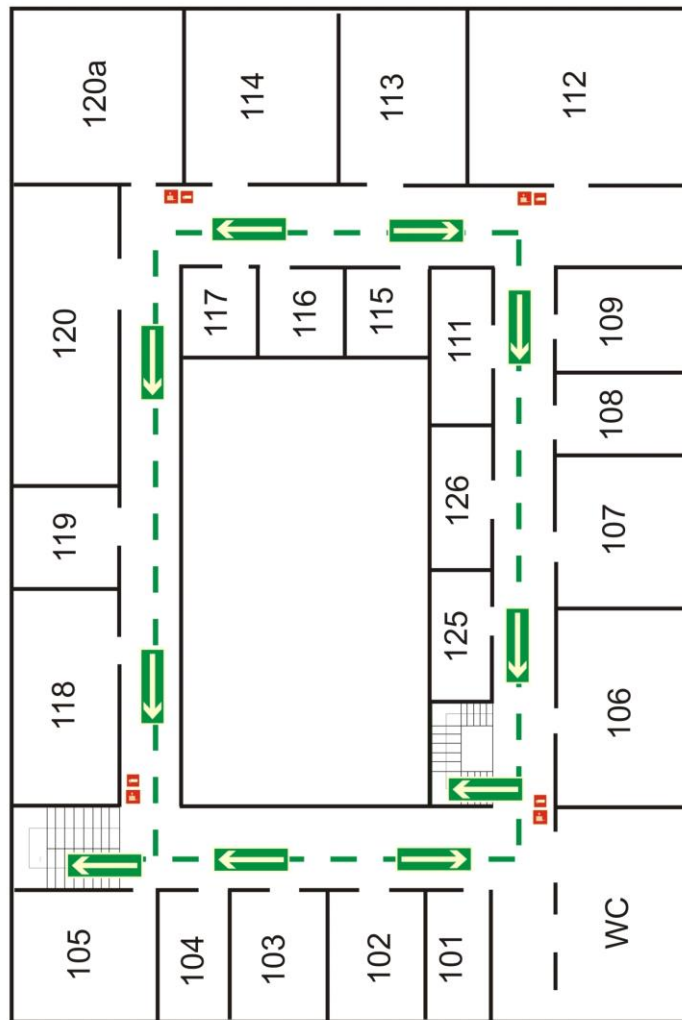
Obiekt zlokalizowany jest w odległości:
-ok. 20 m od Pawilonu Sportowego do supermarketu Tesco,
-ok. 70 m od budynku szkoły (Segment B i C) do supermarketu Tesco,
-ok. 150 m od budynku szkoły (Segment A) do Szpitala Powiatowego,
-ok. 50 m od budynku szkoły (Segment A, B, C i D) do budynków mieszkalnych od strony północno-wschodniej.

PLAN EWAKUACJI SEG. B PARTER

PLAN EWAKUACJI SEG. B I PIĘTRO

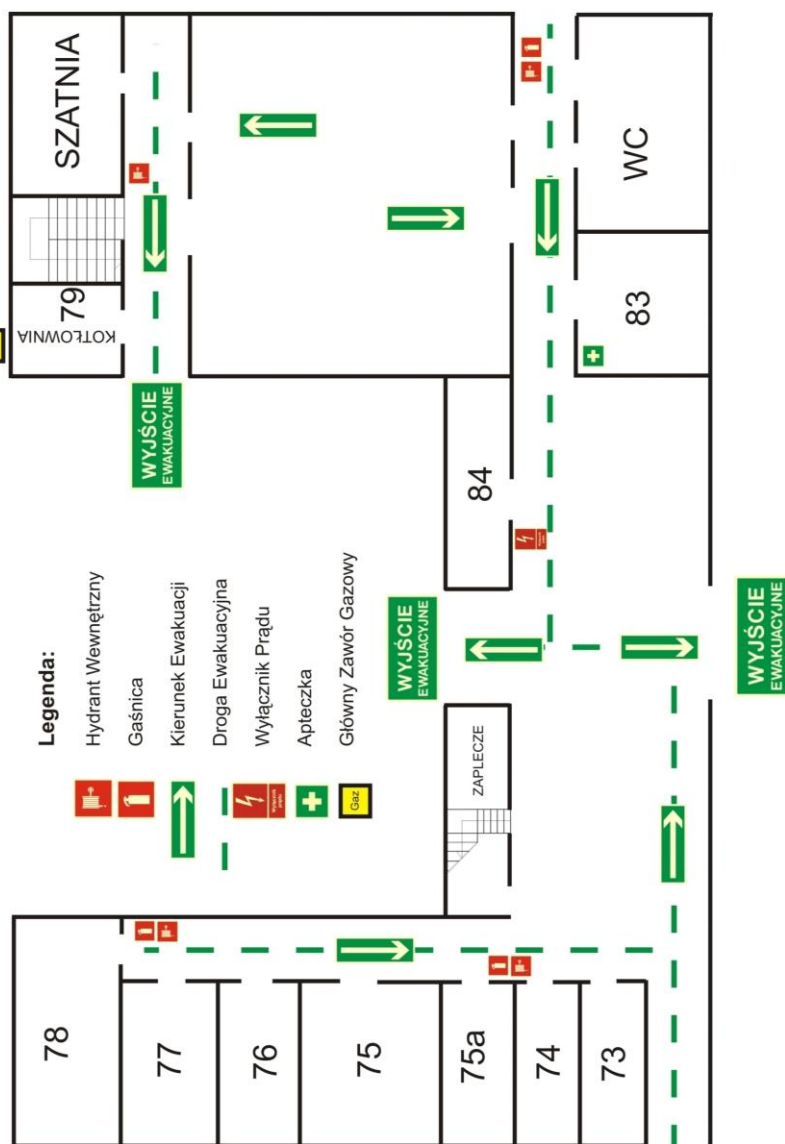

Legenda:

- Hydrant Wewnętrzny
- Gaśnica
- Kierunek Ewakuacji
- Droga Ewakuacyjna
- Włącznik Prądu

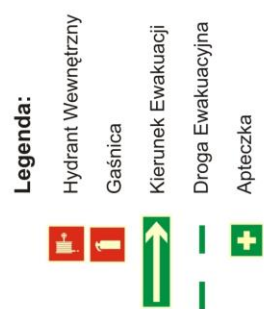

PLAN EWAKUACJI SEG. C PARTER

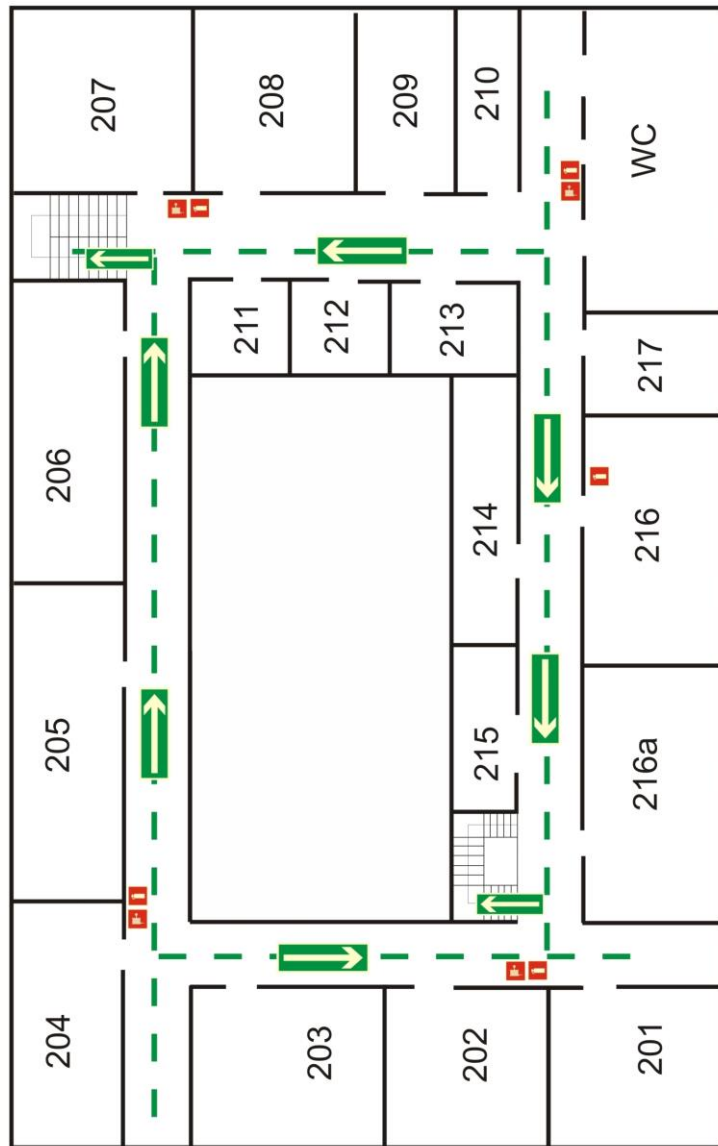
powierzchnia zabudowy 1675,41 m²
liczba kondygnacji 4
kategoria budynku ZL III

Obiekt zlokalizowany jest w odległości:
-ok. 20 m od Pawilonu Sportowego do supermarketu Tesco,
-ok. 70 m od budynku szkoły (Segment B i C) do supermarketu Tesco,
-ok. 150 m od budynku szkoły (Segment A) do Szpitala Powiatowego,
-ok. 50 m od budynku szkoły (Segment A, B, C i D) do budynków mieszkalnych od strony północno-wschodniej.

PLAN EWAKUACJI SEG. C II PIĘTRO

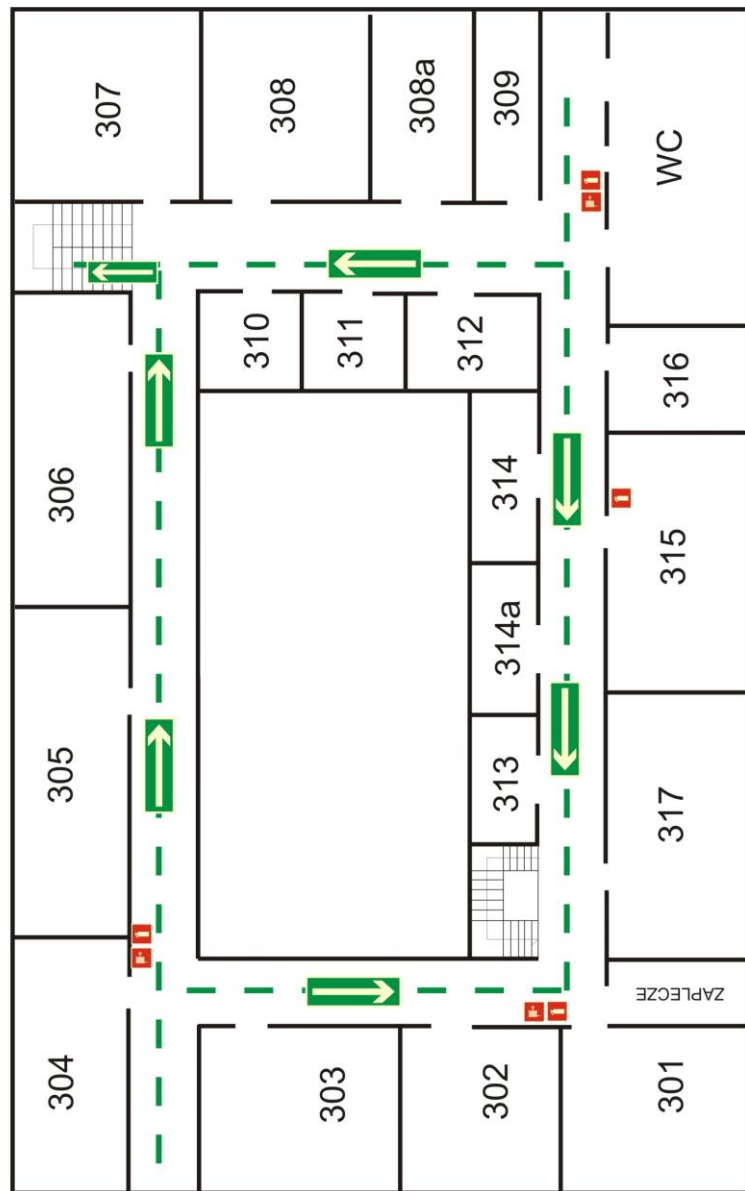

Legenda:

- Hydrant Wewnętrzny
- Gaśnica
- Kierunek Ewakuacji
- Droga Ewakuacyjna

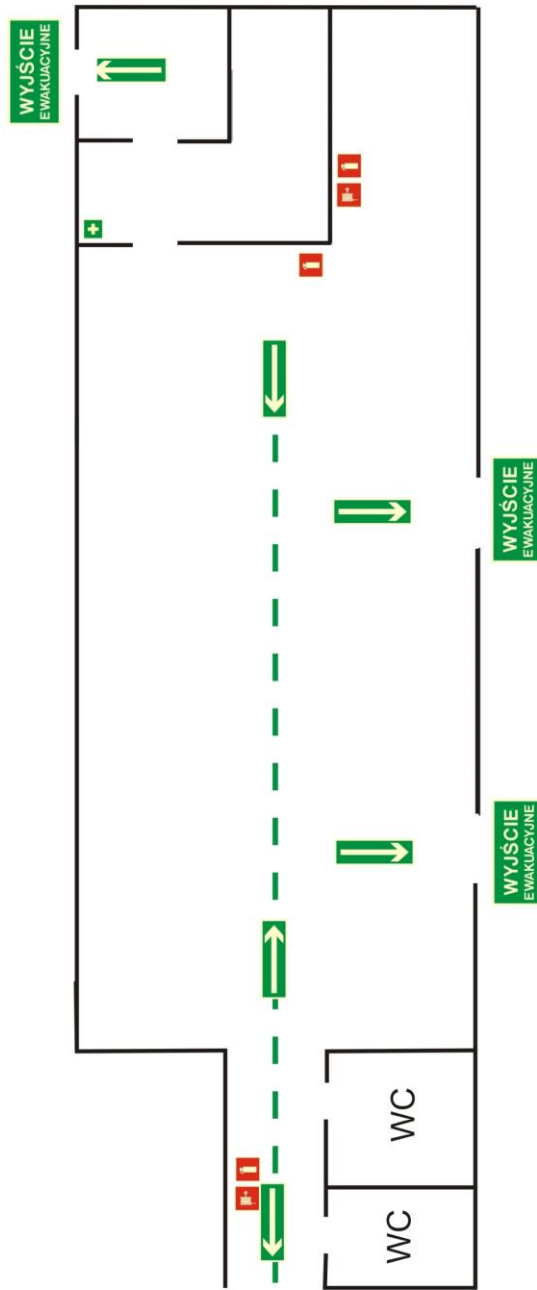
PLAN EWAKUACJI SEG. C III PIĘTRO

Legenda:

- Hydrant Wewnętrzny
- Gaśnica
- Kierunek Ewakuacji
- Droga Ewakuacyjna

PLAN EWAKUACJI SEG. C KLEKS

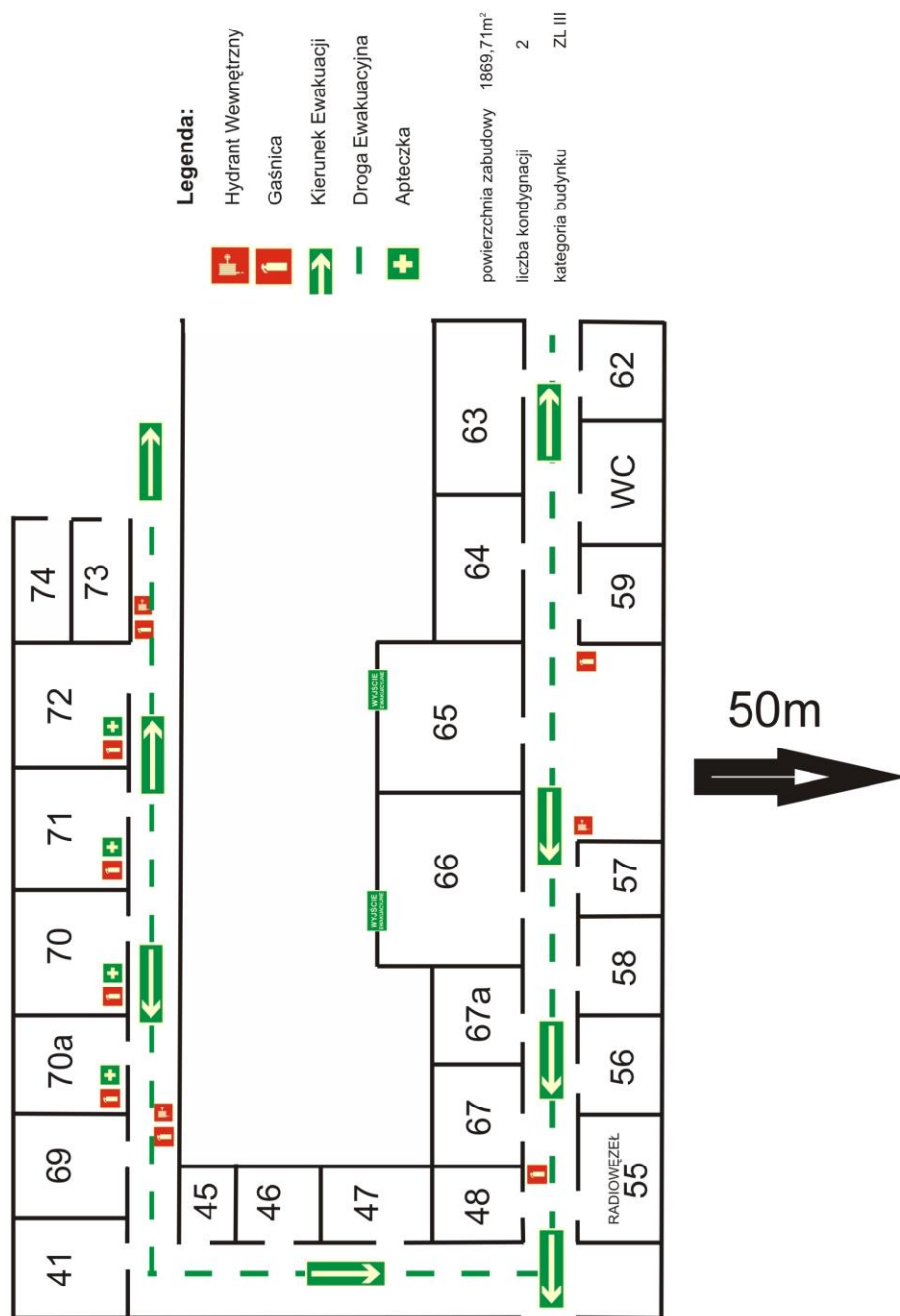

Legenda:

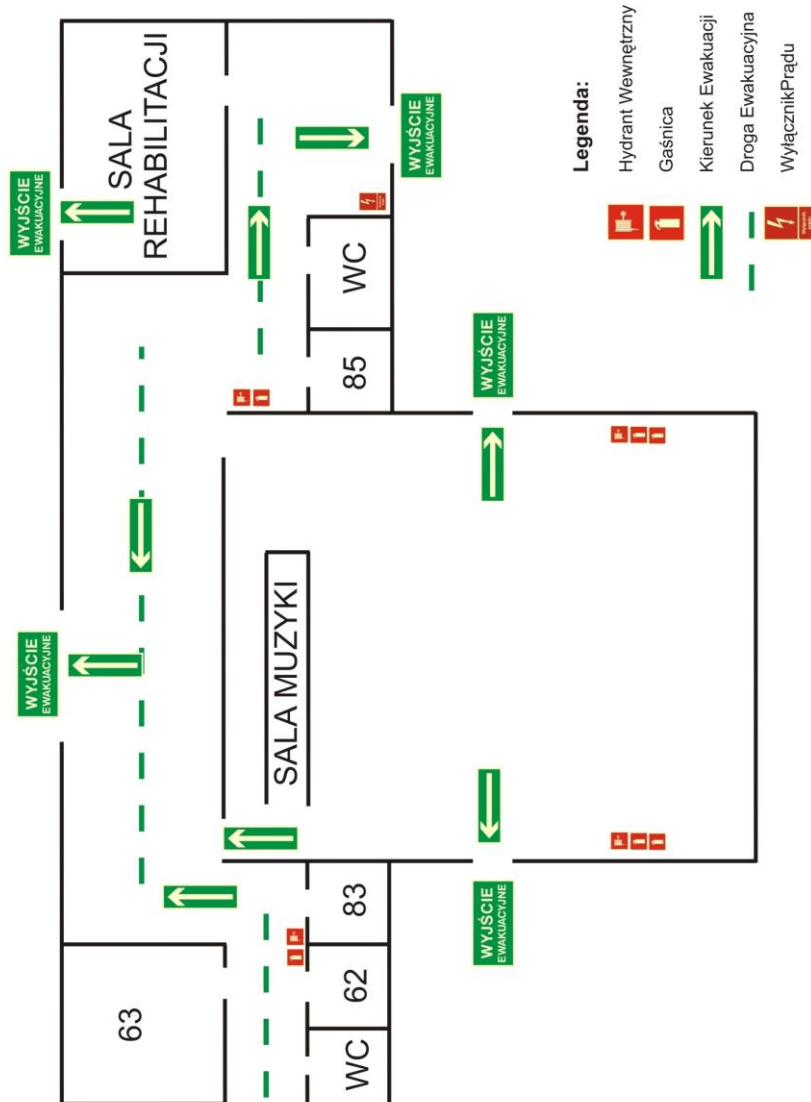
- Hydrant Wewnętrzny
- Gaśnica
- Kierunek Ewakuacji
- Droga Ewakuacyjna
- Apteczka

PLAN EWAKUACJI SEG. D PARTER

Obiekt zlokalizowany jest w odległości:
 -ok. 20 m od Pawilonu Sportowego do supermarketu Tesco,
 -ok. 70 m od budynku szkoły (Segment B i C) do supermarketu Tesco,
 -ok. 150 m od budynku szkoły (Segment A) do Szpitala Powiatowego,
 -ok. 50 m od budynku szkoły (Segment A, B, C i D) do budynków mieszkalnych od strony północno-wschodniej.

WARUNKI I ORGANIZACJA EWAKUACJI LUDZI ORAZ PRAKTYCZNE SPOSOBY ICH SPRAWDZANIA.

Ewakuację można zdefiniować jako przedsięwzięcie mające na celu sprawne opuszczenie obiektu (lub jego części) w możliwie najkrótszym czasie przez znajdujące się tam osoby, jeżeli w wyniku zdarzenia (pożar, katastrofa budowlana, obecnie również atak terrorystyczny) może wystąpić zagrożenie dla ich życia i zdrowia.

Ewakuacja może być całkowita lub strefowa, tj. może odbywać się na zewnątrz obiektu lub do sąsiedniej strefy pożarowej (części obiektu).

Z każdego miejsca przeznaczonego na pobyt ludzi w obiekcie, zapewnione są odpowiednie warunki ewakuacji, zapewniające możliwość szybkiego i bezpiecznego opuszczenia strefy zagrożonej lub objętej pożarem, dostosowane do liczby i stanu sprawności osób przebywających w obiekcie oraz jego funkcji, konstrukcji i wymiarów, a także być zastosowane techniczne środki zabezpieczenia przeciwpożarowego.

Odpowiednie warunki ewakuacji polegają w szczególności na:

- 1) zapewnieniu dostatecznej ilości i szerokości wyjść ewakuacyjnych,
- 2) zachowaniu dopuszczalnej długości, szerokości i wysokości przejść oraz dojść ewakuacyjnych,
- 3) zapewnieniu bezpiecznej pożarowo obudowy i wydzielenia dróg ewakuacyjnych oraz pomieszczeń,
- 4) zabezpieczeniu przed zadymieniem wymienionych w przepisach techniczno-budowlanych dróg ewakuacyjnych, w tym: na stosowaniu urządzeń zapobiegających zadymieniu lub urządzeń i innych rozwiązań techniczno-budowlanych zapewniających usuwanie dymu (urządzenia takie w budynku będącym przedmiotem niniejszego opracowania nie są wymagane),
- 5) zapewnieniu oświetlenia awaryjnego (zapasowego i ewakuacyjnego) oraz przeszkodowego w obiektach, w których jest ono niezbędne do ewakuacji ludzi,
- 6) zapewnieniu możliwości rozgłaszania sygnałów ostrzegawczych i komunikatów

głosowych poprzez dźwiękowy system ostrzegawczy w budynkach, dla których jest on wymagany (system taki w budynku będącym przedmiotem niniejszego opracowania nie jest wymagany, ale zainstalowany w ograniczonym zakresie).

Na drogach ewakuacyjnych zabronione jest wykonywanie czynności, które mogą spowodować utrudnienie prowadzenia ewakuacji, a mianowicie:

- 1) składowanie materiałów palnych na drogach komunikacji ogólnej służących ewakuacji,
- 2) umieszczanie na drogach ewakuacyjnych przedmiotów w sposób zmniejszający ich szerokość albo wysokość poniżej wymaganych wartości,
- 3) zamykanie drzwi ewakuacyjnych w sposób uniemożliwiający ich natychmiastowe użycie,
- 4) lokalizowanie elementów wystroju wnętrz, instalacji i urządzeń w sposób zmniejszający wymiary drogi ewakuacyjnej poniżej wymaganych wartości, określonych w podanym wyżej pkt 2,
- 5) uniemożliwianie lub ograniczanie dostępu do wyjść ewakuacyjnych,
- 6) pozbawianie dróg ewakuacyjnych znaków ewakuacyjnych, których brak nie będzie zapewniał dostarczenie informacji niezbędnych do ewakuacji.

W przypadku wystąpienia zagrożenia powodującego konieczność przeprowadzenia ewakuacji osób i mienia z obiektu, decyzję o podjęciu ewakuacji podejmuje Dyrektor ZST lub osoba przez niego wyznaczona.

Decyzja o zarządzeniu ewakuacji musi uwzględniać informacje o zakresie ewakuacji, liczbie osób przewidzianych do ewakuacji, sposobach i kolejności opuszczania obiektu (kondygnacji, całego budynku itd.), a także musi określić drogi i kierunki oraz przewidywać możliwość zakwaterowania osób ewakuowanych.

Podejmujący decyzję o ewakuacji, w zakresie przedsięwzięć organizacyjnych powinien:

1. Ustalić różne warianty opuszczania obiektu, zależne od możliwości powstania pożaru w poszczególnych jego częściach, uwzględniające kolejność opuszczania pomieszczeń czy kondygnacji oraz wyznaczyć osoby odpowiedzialne za przestrzegania ustalonych scenariuszy postępowania.

2. Ustalić miejsce koncentracji osób ewakuowanych poza budynkiem z uwzględnieniem niekorzystnych warunków atmosferycznych oraz wyznaczyć pracowników odpowiedzialnych za zapewnienie opieki nad tymi osobami (odsyłanie ich do miejsca zastępczego zakwaterowania po sprawdzeniu obecności, zapewnienie opieki medycznej),
3. Wyznaczyć pracowników odpowiedzialnych za:
 - otwarcie wszystkich wyjść ewakuacyjnych,
 - pomoc w ewakuacji osobom takiej pomocy wymagającym,
 - sprawdzenie czy wszystkie osoby opuściły ewakuowany rejon,
 - informowanie jednostek interwencyjnych (np.: straży pożarnej, pogotowia energetycznego) o lokalizacji głównych wyłączników energii, pomieszczeń w których występują materiały niebezpieczne pożarowo,
4. Określić rodzaj mienia podlegający ewakuacji (urządzenia, dokumentacja, przedmioty) i miejsce jego składowania.

Po podjęciu decyzji o ewakuacji osób i mienia należy:

1. Niezwłocznie powiadomić wszystkie osoby przebywające o powstaniu i charakterze zagrożenia oraz konieczności przeprowadzenia ewakuacji. Do powiadomienia należy wykorzystać istniejące w obiekcie środki łączności wewnętrznej.
2. Kierujący akcją ewakuacyjną wyznacza osoby odpowiedzialne za przebieg ewakuacji poszczególnych grup podopiecznych, ponadto ustala ewentualną potrzebę ewakuacji sprzętu i mienia, określając w tym celu sposoby, kolejność i rodzaj ewakuowanego mienia.
3. W pierwszej kolejności należy ewakuować osoby z tych pomieszczeń, w których powstał pożar lub które znajdują się na drodze rozprzestrzeniania się ognia oraz z pomieszczeń, z których wyjście lub dotarcie do bezpiecznych dróg ewakuacji może zostać odcięte przez pożar lub zadymienie. Należy dążyć do tego, aby wśród ewakuowanych w pierwszej kolejności były osoby o ograniczonej z różnych względów zdolności poruszania się, natomiast zamykać strumień ruchu powinny osoby, które mogą poruszać się o własnych siłach.
4. Podczas ewakuacji z pomieszczeń, strumień ludzi należy kierować na poziome drogi ewakuacyjne (korytarze), a następnie zgodnie z kierunkami określonymi

przez znaki ewakuacyjne, na klatki schodowe i dalej na wyjścia poza obszar zagrożony pożarem lub na zewnątrz obiektu. O koncentracji osób ewakuowanych poza strefami zagrożonymi pożarem decyduje kierujący akcją ewakuacyjną.

5. Osoby z ograniczoną zdolnością poruszania się należy ewakuować przy wykorzystaniu wózków bądź przenosić na rękach.
6. W przypadku blokady dróg ewakuacyjnych, należy niezwłocznie dostępnymi środkami, np. telefonicznie, bezpośrednio lub przy pomocy osób znajdujących się na zewnątrz odciętej strefy, powiadomić kierownika akcji ratowniczej. Ludzi odciętych od wyjścia, a znajdujących się w strefie zagrożenia, należy zebrać w pomieszczeniu najbardziej oddalonym od źródła pożaru i w miarę posiadanych środków i istniejących warunków ewakuować na zewnątrz, przy pomocy sprzętu ratowniczego przybyłych jednostek Państwowej Straży Pożarnej lub innych jednostek ratowniczych.
7. Przy silnym zadymieniu dróg ewakuacyjnych należy poruszać się w pozycji pochylonej, starając się trzymać głowę jak najniżej, ze względu na mniejsze zadymienie panujące w dolnych partiach pomieszczeń i dróg ewakuacyjnych.

Usta

i nos należy w miarę możliwości zasłaniać chustką zmoczoną w wodzie - sposób ten ułatwia oddychanie. Podczas ruchu przez mocno zadymione odcinki dróg ewakuacyjnych należy poruszać się wzdłuż ścian, by nie stracić orientacji co do kierunku ruchu.

8. Na miejscu zbiórki opiekunowie sprawdzają obowiązkowo listę swoich podopiecznych. W razie stwierdzenia nieobecności któregoś z podopiecznych, należy ten fakt zgłosić natychmiast dowódcy akcji lub osobie odpowiedzialnej za przeprowadzenie ewakuacji. Po sprawdzeniu listy podopiecznych, sprawdzający zobowiązany jest sprawdzić ich stan zdrowia, zwracając szczególną uwagę na zawroty głowy, wymioty, kaszel, ból głowy, chwilowe omdlenia, złamania, potłuczenia, itp. Wszystkich poszkodowanych należy traktować jako ofiary zdarzenia i udzielić im pomocy medycznej.
9. Ewakuacja mienia nie może odbywać się kosztem sił i środków niezbędnych do ewakuacji i ratowania ludzi. Ewakuację mienia należy rozpocząć od najcenniejszych urządzeń, dokumentacji i przedmiotów. Należy wykorzystać wszystkie sprawne fizycznie osoby, nadające się do demontażu i ewakuowania mienia.

10. W przypadku przybycia jednostek Państwowej Straży Pożarnej w trakcie akcji ewakuacyjnej, kierujący przebiegiem akcji, zobowiązany jest do złożenia krótkiej informacji o przebiegu akcji, a następnie podporządkowania się poleceniom dowódcy przybyłej jednostki taktycznej straży pożarnej.

Zestawienie liczbowe osób z poszczególnych segmentów z podaniem miejsc jej przemieszczania - wykaz obejmuje maksymalny stan osobowy w czasie trwania zajęć edukacyjnych w poszczególnych segmentach i kondygnacjach obiektów Zespołu Szkół Technicznych w Mielcu:

a) Segment A:

- parter	117
- I piętro	250
- II piętro	250

b) Segment B:

- parter	30
- I piętro	497

c) Segment C:

- parter	117
- I piętro	250
- II piętro	250
- III piętro	250

d) Segment D:

- parter	74
----------	----

a) Pawilon Sportowy ok. 120

Stan ogólny wynosi 2235

Miejsca przemieszczania się młodzieży i personelu szkoły:

Segment A – osoby po wyjściu z budynku zbierają się na terenie parkingu szkolnego i terenach zielonych,

Segment B – osoby po wyjściu z budynku lokalizują się na terenie zielonym obok pawilonu sportowego,

Segment C – osoby po wyjściu z budynku lokalizują się na terenie zielonym

przylegającym do pawilonu sportowego,

Segment D, Pawilon Sportowy i Aula – osoby po wyjściu z budynku lokalizują się na terenach zielonych przylegających do pawilonu sportowego oraz parkingu szkoły

Po zlokalizowaniu się osób na terenach wyznaczonych zostaną one poinformowane przez osoby odpowiedzialne za poszczególne segmenty o dalszej ewakuacji. Osoby mieszkające na terenie miasta zostaną wysłane do miejsc zamieszkania, a osoby dojeżdżające pozostaną w oczekiwaniu na transport.

**Wykaz osób kierujących procesem ewakuacji
w Zespole Szkół Technicznych w Mielcu:**

Procesem ewakuacji młodzieży w ZST w Mielcu bezpośrednio kieruje dyrektor szkoły mgr Arkadiusz Gałkowski w porozumieniu z dowódcą jednostki ewakuacyjnej.

Odpowiedzialni za ewakuację w poszczególnych segmentach są:

SEGMENT A - v-ce dyrektor Jaśkiewicz Marcin

SEGMENT B - dyrektor Zespołu Szkół Budowlanych Stanisław Starzyk **SEGMENT C** - v-ce dyrektor Stanisław Rajda

SEGMENT D i Pawilon Sportowy - v-ce dyrektor Anna Sroka

Osoby odpowiedzialne na piętrach

SEG. A 2 piętro - Serafin Bogdan

SEG. A 1 piętro – Grzegorz Wilk

SEG. A parter – Śliwa Bogusław

SEG. C 3 piętro – Głowacz Leszek

SEG. C 2 piętro – Zbigniew Długosz

SEG. C 1 piętro – Kuraś Józef

SEG.C parter - Borczewski Leszek

Pawilon sportowy – Kozioł Łukasz

**Wykaz osób kierujących procesem ewakuacji
w Zespole Szkół Technicznych w Mielcu:**

UWAGA - Za otwarcie dróg ewakuacyjnych odpowiedzialni są woźni na poszczególnych segmentach znajdujący się na zmianie.

Za koordynowanie procesem ewakuacji odpowiedzialny jest dyrektor szkoły i kierownik gospodarczy do czasu przybycia służb ratunkowych.

Ewakuacja młodzieży, personelu i osób znajdujących się w obiektach ZST odbywa się zgodnie z planem ewakuacji szkoły.

Odpowiedzialni za bezpieczne wyprowadzenie młodzieży z sal lekcyjnych są nauczyciele uczący, a z szatni - nauczyciele znajdujący się w pokojach nauczycielskich.

Ewakuacja odbywa się zgodnie z kierunkiem ewakuacji, aż do miejsca rozlokowania młodzieży. Jako główny punkt informacyjny oraz punkt kierowania szkołą przyjmuje się sekretariat znajdujący się na parterze pokój 25

Procesem ewakuacji młodzieży w ZST w Mielcu bezpośrednio kieruje dyrektor szkoły mgr Arkadiusz Gałkowski w porozumieniu z dowódcą jednostki ewakuacyjnej.

Odpowiedzialni za ewakuację w poszczególnych segmentach są:

SEGMENT A - v-ce dyrektor Jaśkiewicz Marcin

SEGMENT B - dyrektor Zespołu Szkół Budowlanych Stanisław Starzyk

SEGMENT C - v-ce dyrektor Stanisław Rajda

SEGMENT D i Pawilon Sportowy - v-ce dyrektor Anna Sroka

SEG. A parter – Śliwa Bogusław

Na parterze za ewakuację osób z sal lekcyjnych odpowiedzialni są nauczyciele przebywający w danej sali.

SEG. A 1 piętro – Grzegorz Wilk

Na piętrze za ewakuację osób z sal lekcyjnych odpowiedzialni są nauczyciele przebywający w danej sali.

SEG. A 2 piętro - Serafin Bogdan

Na piętrze za ewakuację osób z sal lekcyjnych odpowiedzialni są nauczyciele przebywający w danej sali

SEG. C 3 piętro – Głowacz Leszek

Na piętrze za ewakuację osób z sal lekcyjnych odpowiedzialni są nauczyciele przebywający w danej sali.

SEG. C 2 piętro – Zbigniew Długosz

Na piętrze za ewakuację osób z sal lekcyjnych odpowiedzialni są nauczyciele przebywający w danej sali.

SEG. C 1 piętro – Kuraś Józef

Na piętrze za ewakuację osób z sal lekcyjnych odpowiedzialni są nauczyciele przebywający w danej Sali

SEG.C parter - Borczewski Leszek

Na parterze za ewakuację osób z sal lekcyjnych odpowiedzialni są nauczyciele przebywający w danej sali

Pawilon sportowy – Koziół Łukasz

W pawilonie sportowym za ewakuację osób odpowiedzialni są wszyscy nauczyciele przebywający w pawilonie sportowym.

SEG. D – Henryk Golba

W segmencie D za ewakuację osób z sal lekcyjnych odpowiedzialni są nauczyciele przebywający w danej Sali.

